ЗАКОН ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Обн. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.36 от 4 Април 2008г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.17 от 6 Март 2009г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.37 от 19 Май 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.45 от 16 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.89 от 10 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.12 от 12 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.17 от 2 Март 2010г., изм. ДВ. бр.27 от 9 Април 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.44 от 12 Юни 2012г., изм. ДВ. бр.82 от 26 Октомври 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.27 от 15 Март 2013г., доп. ДВ. бр.28 от 19 Март 2013г., изм. ДВ. бр.52 от 14 Юни 2013г., изм. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013г., изм. ДВ. бр.70 от 9 Август 2013г., доп. ДВ. бр.11 от 7 Февруари 2014г.

Глава първа.
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения.

(2) Електронните съобщения се осъществяват чрез пренасяне, излъчване, предаване или приемане на знаци, сигнали, писмен текст, изображения, звук или съобщения от всякакъв вид чрез проводник, радиовълни, оптична или друга електромагнитна среда.

Чл. 2. Този закон не се прилага по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения.

Чл. 3. Този закон не се прилага при осъществяване на електронни съобщения:

1. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) от Министерството на отбраната, от Министерството на вътрешните работи, от Държавна агенция "Национална сигурност", от Националната служба за охрана и от Националната разузнавателна служба за собствени нужди, както и по отношение на вътрешното разпределение на честотите и определянето на повиквателните знаци за техните служебни радиовръзки;

2. (изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) от държавните органи и техните администрации във връзка с националната сигурност.

Глава втора.
ЦЕЛИ И ПРИНЦИПИ

Чл. 4. (1) Целите на този закон са:

1. да се създават необходимите условия за развитие на конкуренцията при осъществяване на електронни съобщения, като се:

а) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осигуряват възможности на потребителите, включително на хора с увреждания, възрастни хора и лица със специфични социални потребности, да извличат максимална полза от избора, цената и качеството на електронните съобщения;

б) (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предотвратява нарушаването или ограничаването на конкуренцията в сектора на електронните съобщения, включително при преноса на съдържание;

в) насърчават инвестициите в инфраструктурата и стимулират иновациите;

г) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) насърчава ефикасното ползване и се гарантира ефективното управление на ограничените ресурси;

2. да се подпомага развитието на вътрешния пазар на електронни съобщения, като се:

а) отстраняват евентуални пречки при осъществяването на електронни съобщения;

б) насърчават изграждането и развитието на общоевропейски мрежи, оперативната съвместимост на общоевропейски услуги и реализирането на свързаност от край до край;

в) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осигурява при наличие на сходни

обстоятелства равнопоставено третиране на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

г) (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) сътрудничи на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения по прозрачен начин за развитието на последователна регулаторна практика и за последователното прилагане на регулаторната рамка на Европейския съюз за електронните съобщения;

3. да се подкрепят интересите на гражданите, като се:

а) осигурява достъп на всички граждани до универсална услуга;

б) осигурява високо ниво на защита на потребителите при техните отношения с доставчиците и по-конкретно наличието на прости и финансово достъпни процедури за разрешаване на спорове;

в) съдейства за осигуряване на високо ниво на защита на личните данни и неприкосновеността в областта на електронните съобщения;

г) създават условия за предоставянето на ясна информация, включително чрез поставяне на изисквания за прозрачност на тарифите и на условията за ползване на обществените електронни съобщителни услуги;

д) (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) подкрепят интересите на специфични социални групи и по-конкретно на хората с увреждания, на възрастните хора и лицата със специфични социални потребности;

е) създават условия за осигуряване поддържането на целостта и сигурността на обществените електронни съобщителни мрежи;

ж) (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) зачитат основните права и свободи на гражданите, гарантирани в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и в общите принципи на правото на Европейския съюз за достъпа и ползване на услуги и приложения, предоставяни чрез електронни съобщителни мрежи; мерки за ограничаване на основните права и свободи се допускат само при условия и по ред, определени със закон, и при спазване на презумпцията за невиновност и правото на неприкосновеност на личния живот;

з) (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) насърчават възможностите на крайните потребители за достъп и разпространение на информация или използване на приложения и услуги по техен избор.

(2) Органите по управление и регулиране на електронните съобщения:

1. предприемат всички обосновани мерки за постигане на целите по ал. 1 в обем и срокове, пропорционални на съответната цел;

2. отчитат в максималната възможна степен необходимостта от технологична неутралност.

Чл. 5. При прилагане на този закон държавните органи спазват принципите на законоустановеност, предвидимост, прозрачност, публичност, консултативност, равнопоставеност, пропорционалност, технологична неутралност по отношение на мрежите при предоставянето от предприятията на електронни съобщителни услуги и свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

Глава трета.
ДЪРЖАВНО УПРАВЛЕНИЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I.
Общи разпоредби

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Държавното управление на електронните съобщения се осъществява от Министерския съвет, от Съвета по националния радиочестотен спектър и от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Министерският съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията приема политика в областта на електронните съобщения и я обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Проектът по ал. 1 се предоставя за обществено обсъждане по реда на чл. 18.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Политиката в областта на електронните съобщения се актуализира най-малко веднъж на 4 години.

Чл. 8. (1) Министерският съвет по предложение на Съвета по националния радиочестотен спектър приема политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и я обнародва в "Държавен вестник".

(2) Министерският съвет по предложение на Съвета по националния радиочестотен спектър приема Национален план за разпределение на радиочестотния спектър и го обнародва в "Държавен вестник".

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Раздел II.
Съвет по националния радиочестотен спектър

Чл. 9. (1) Съветът по националния радиочестотен спектър към Министерския съвет, наричан по-нататък "съвета", изготвя и предлага за приемане от Министерския съвет държавна политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и осъществява провеждането й.

(2) Проектът на държавна политика по ал. 1 се предоставя за обществено обсъждане по чл. 18.

Чл. 10. (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) В съвета участват като членове представители на Министерството на финансите, Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Комисията за регулиране на съобщенията, Националната служба за охрана и Националната разузнавателна служба.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Председател на съвета е министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него лице. Държавните органи и служби по ал. 1 определят своите представители и осигуряват участието им в работата на съвета. Председателят на съвета определя един от представителите на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за организационен секретар на съвета.

(3) Министерският съвет приема правилник за дейността на съвета по предложение на неговия председател.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Административното обслужване на съвета се извършва от администрацията на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 11. (1) Съветът изготвя проект на Национален план за разпределение на радиочестотния спектър.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Планът по ал. 1 се изготвя и актуализира в съответствие с политиката на Европейския съюз, документите на международните организации, както и по предложения на заинтересованите ведомства и служби с цел хармонизирано и ефективно използване на радиочестотния спектър.

(3) С плана по ал. 1 радиочестотният спектър се разпределя на радиочестоти, радиочестотни ленти и радиослужби за граждански нужди, за нуждите на държавните органи и служби по чл. 3, свързани с националната сигурност, и за съвместно ползване между тях.

(4) Разпределението на радиочестотния спектър на радиочестоти, радиочестотни ленти и радиослужби се извършва в съответствие с принципите на разпределението и ползването на радиочестотния спектър в Европейския съюз и от Международния съюз по далекосъобщения.

(5) Конкретното разпределение на радиочестотите и радиочестотните ленти, предвидени за граждански нужди или за съвместно ползване за граждански нужди и за нуждите на държавните органи и служби по чл. 3, свързани с националната сигурност, се извършва след провеждане на обществено обсъждане по чл. 18, в частта за граждански нужди.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) В 7-дневен срок от изтичане на срока за обществено обсъждане министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията изпраща обсъждания проект и подадените становища на Съвета по националния радиочестотен спектър. Съветът проучва становищата и публикува на страницата в интернет на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията постъпилите становища, както и мотивите за неприетите и приетите предложения. След проучване на становищата съветът предлага на Министерския съвет да приеме решение.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Съветът разглежда и решава въпроси, свързани с електромагнитната съвместимост, и при несъгласие между членовете му въпросите се отнасят до Министерския съвет, който взема решение.

Чл. 12. Държавните органи и служби по чл. 10, ал. 1 взаимодействат помежду си за осъществяване дейността на съвета в съответствие с правилника по чл. 10, ал. 3.

Чл. 13. (1) Съветът след съгласуване със заинтересованите държавни органи и служби приема решение за ползване на конкретни радиочестоти и радиочестотни ленти от радиосъоръжения с техните технически параметри, срок и място за ползването им на територията на Република България от чужди държави на основата на взаимност, както и от международни организации, когато това произтича от поетите от Република България международни задължения.

(2) Исканията за ползване на радиочестоти и радиочестотни ленти от посолствата на чужди държави и/или от представителствата на международни организации се подават до съвета, който се произнася по исканията в срок до един месец от получаването им.

(3) Когато е предвидено издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения по реда на този закон, съветът уведомява Комисията за регулиране на съобщенията, която:

1. издава съответното разрешение;

2. събира определените такси, освен ако в международен акт е предвидено друго.

Чл. 14. (Доп. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) Министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице разрешава ползването на радиочестоти и радиочестотни ленти от държавите - членки на НАТО, при провеждане на съвместни учения и операции на територията на Република България в съответствие с разпределението на радиочестотите и радиочестотните ленти за нуждите на Министерството на отбраната в Националния план за разпределение на радиочестотния спектър.

Раздел III.
Министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията (Загл. изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.)

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията е специализиран орган на изпълнителната власт, който провежда държавната политика в областта на електронните съобщения и в областта на информационното общество.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изготвя и внася за приемане от Министерския съвет политики, стратегии, планове и програми в областта на електронните съобщения и в областта на информационното общество;

2. изготвя и издава или внася за приемане от Министерския съвет подзаконови нормативни актове, свързани с осъществяването на своите правомощия, предвидени в този закон;

3. създава условия за осигуряване на свобода и конфиденциалност на съобщенията;

4. представлява Република България в международните организации в областта на електронните съобщения и информационното общество;

5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) подпомага разработването и въвеждането на стандарти и стандартизационни документи, свързани с електронните съобщения и информационното общество;

6. осигурява изпълнението на ангажиментите на Република България в областта на управлението на електронните съобщения и информационното общество, свързани с членството ѝ в Европейския съюз и в международни организации;

7. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) участва в изготвянето и координирането на политиката на Европейския съюз в областта на ограничените ресурси във връзка с тяхното осигуряване и ефикасно използване, необходими за създаването и функционирането на единния пазар на Европейския съюз в сектора на електронните съобщения и осигуряването на оперативна съвместимост на услугите;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) участва в работата на международните организации по стандартизация и в техническите комитети по стандартизация в Република България, имащи отношение към електронните съобщения и информационното общество;

9. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осъществява международна регистрация на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на радиосъоръженията, които ги използват;

10. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осъществява международно координиране за всички радиослужби на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за нуждите на националната сигурност;

11. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) съгласува и/или утвърждава инвестиционни програми и проекти в съответствие с приоритетите в областта на информационното общество и съобщенията;

12. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осъществява междуведомствена координация при подготовката и внасянето на проектите на нормативни актове на Министерския съвет в областта на електронните съобщения и информационното общество.

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията:

1. създава, експлоатира, поддържа и развива електронна съобщителна мрежа и пунктове за управление във връзка с националната сигурност, които се обслужват от персонал, заемащ специфични длъжности;

2. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) осигурява електронни съобщения за управление при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия и при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) използва и развива мрежата по т. 1 за нуждите на държавното управление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията преди издаване или внасяне в Министерския съвет на подзаконовите актове, предвидени в този закон, публикува съобщение за изготвените проекти в национален ежедневник, както и съобщение заедно с текста на проекта на страницата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията в интернет.

(2) В съобщението по ал. 1 се посочва мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат проектите, и срок, не по-кратък от 30 дни, в който могат да представят писмени становища по тях.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията проучва становищата и отразява приетите предложения.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Процедурата за обществено обсъждане приключва с публикуване на страницата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията в интернет на постъпилите становища, приетите предложения, местата и текстовете, чрез които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Средствата за подпомагане дейностите на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията постъпват в

бюджета ѝ и се набират от:

1. двадесет и пет на сто от окончателната тръжна цена след провеждане на търг за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. (доп. - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 07.02.2014 г.) двадесет и пет на сто от еднократната такса за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър и от еднократната такса за удължаване на срока на действие на разрешението;

3. тридесет и пет на сто от годишните такси за ползване и за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;

4. двадесет и пет на сто от годишните такси за ползване позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения;

5. средства за съфинансиране на проекти за развитие на съобщенията и информационното общество;

6. други постъпления.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Средствата по чл. 19 се разходват за:

1. проекти за подпомагане развитието на информационното общество, електронните съобщения и пощенските услуги;

2. изграждане на единно национално и европейско информационно пространство - разнообразни, сигурни и съвместими широколентови услуги;

3. подпомагане на изследователската и развойната дейност в областта на информационното общество, електронните съобщения и пощенските услуги;

4. подпомагане внедряването на информационните технологии в малките и средните предприятия;

5. подпомагане развитието на образованието и професионалното обучение в областта на информационните технологии;

6. проекти, осигуряващи достъпни електронни съобщителни услуги;

7. проучвания и маркетингови дейности в областта на информационното общество, на информационните технологии, на електронните съобщения и на пощенските услуги;

8. участие в европейски проекти, програми и други инициативи;

9. проекти, свързани с изграждане и модернизиране на електронни съобщителни мрежи и на пощенската инфраструктура;

10. освобождаване на радиочестотен спектър за граждански нужди;

11. проекти по подпомагане на държавното управление, свързани с информационните технологии, електронните съобщения и пощенските услуги;

12. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) проекти, свързани с националната сигурност, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и с Държавна агенция "Национална сигурност";

13. дейности и участие в проекти, свързани с НАТО и други организации за колективна сигурност;

14. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., доп. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) проекти, свързани с управлението на страната при бедствия и аварии след съгласуване с Министерството на вътрешните работи.

(2) Разходването на средствата за дейностите по ал. 1, с изключение на т. 10, 12 и 13, се извършва при прилагане принципите на състезателност, прозрачност и равнопоставеност.

(3) При реализиране на проектите, свързани с националната сигурност, НАТО и други организации за колективна сигурност, се прилагат приложимите към тях процедури.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията изготвя годишен отчет за разходване на средствата по ал. 1, който се публикува до 31 март следващата година на страницата ѝ в интернет.

Глава четвърта.
РЕГУЛИРАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I.
Комисия за регулиране на съобщенията

Чл. 21. (1) Функциите по регулиране и контрол при осъществяването на електронните съобщения се извършват от Комисията за регулиране на съобщенията, наричана по-нататък "комисията".

(2) Комисията е специализиран независим държавен орган. Комисията е юридическо лице със седалище София.

(3) Комисията изпълнява законовите, подзаконовите нормативни актове и общите административни актове в областта на електронните съобщения, политиката в електронните съобщения, политиката по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и политиката по пощенските услуги.

(4) Комисията регулира и контролира осъществяването на електронните съобщения в съответствие с този закон.

(5) Комисията регистрира и контролира дейността по предоставяне на удостоверителни услуги, свързани с електронния подпис, по реда, определен в Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г.) (1) Комисията е колегиален орган, който се състои от петима членове, включително председател и заместник-председател.

(2) Членовете на комисията са български граждани:

1. с професионална квалификация в сферата на съобщенията, информационните технологии, медиите, икономиката или правото;

2. с постоянен адрес на територията на страната;

3. неосъждани на лишаване от свобода за престъпления от общ характер.

(3) Председателят на комисията се определя и се освобождава по решение на Министерския съвет и се назначава със заповед на министър-председателя за срок 5 години.

(4) Заместник-председателят и двама от членовете на комисията се избират и се освобождават с решение на Народното събрание за срок 5 години.

(5) Един от членовете на комисията се назначава и освобождава с указ на президента на републиката за срок 5 години.

(6) Броят на последователните пълни мандати по ал. 3, 4 и 5 е не повече от два за всеки от членовете на комисията.

(7) Членовете на комисията имат всички права по трудово правоотношение освен тези, които противоречат или са несъвместими с правното им положение.

Чл. 23. (1) Членовете на комисията не могат да бъдат еднолични търговци, собственици, съдружници, акционери, управители, прокуристи, консултанти или членове на управителни или контролни органи на търговски дружества, държавни предприятия и юридически лица с нестопанска цел в областта на съобщенията и удостоверителните услуги по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис.

(2) Членовете на комисията не могат да заемат друга платена длъжност, както и да получават възнаграждение по граждански договор, освен в случаите, когато упражняват научна или преподавателска дейност.

Чл. 24. (1) Мандатът на член на комисията се прекратява при смърт или от съответните органи преди изтичането на мандата в следните случаи:

1. по негово писмено искане в едномесечен срок от получаване на искането;

2. при установяване на несъвместимост с изискванията на този закон;

3. когато е осъден на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер;

4. при невъзможност да изпълнява задълженията си повече от три последователни месеца;

5. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Актът за предсрочно прекратяване на мандата на член на комисията се оповестява публично в деня на приемането му. Мотивите за предсрочно прекратяване на мандата могат да се публикуват по искане на засегнатата страна.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В едномесечен срок от датата на предсрочно прекратяване на мандата на член на комисията компетентният орган съответно определя или избира и назначава нов член до приключване на съответния мандат.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При изтичане на мандата на член на комисията той продължава да изпълнява своите правомощия до влизане в сила на акта за определяне или избор и назначаване на нов член.

Чл. 25. Възнагражденията на членовете на комисията се определят, както следва:

1. на председателя - 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на Народното събрание;

2. на заместник-председателя - 95 на сто от основното възнаграждение на председателя на комисията;

3. на останалите членове - 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на комисията.

Чл. 26. (1) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) Всеки член на комисията е длъжен да декларира частен интерес по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, който той има при приемане на конкретно решение, и да не участва в обсъждането и гласуването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Частен интерес е налице и винаги за лицата по ал. 1, когато членовете на техните семейства, роднини по права линия без ограничения, роднини по съребрена линия до четвърта степен включително и роднини по сватовство до втора степен включително, както и икономически свързани с тях лица предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.)

(5) Една година след прекратяването или изтичането на мандата членовете на комисията не могат да бъдат собственици, акционери, съдружници, управители, прокуристи или членове на органи на управление или контрол, служители или консултанти на търговски дружества, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да подават уведомление по чл. 66, както и да получават разрешения по този закон и/или разрешения и/или лицензии по Закона за електронния документ и електронния подпис и по Закона за пощенските услуги.

(6) Всяко заинтересовано лице може да поиска от съда да отмени решения, приети в нарушение на ал. 1.

Чл. 27. (1) Председателят на комисията:

1. представлява комисията или оправомощава лица, които да я представляват;

2. организира и ръководи дейността на комисията;

3. насрочва, предлага проект за дневен ред и ръководи заседанията на комисията;

4. (изм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение в администрацията на съвета;

5. организира и отговаря за изпълнението на бюджета на комисията.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Дейностите по ал. 1, т. 4 и 5 се извършват по правила, приети с решение на комисията.

Чл. 28. (1) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) Комисията в своята дейност се подпомага от администрация, за която се прилага Законът за администрацията, доколкото друго не е предвидено в този закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) Дейността на администрацията се осъществява от държавни служители и от лица, работещи по трудово правоотношение. За служителите по трудово правоотношение се прилага чл. 107а от Кодекса на труда.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 38 от 2012

г., в сила от 01.07.2012 г.) Комисията по предложение на председателя и/или на неин член обсъжда и приема правилник, определящ устройството, дейността, организацията на работа на комисията, числеността и структурата на нейната администрация, който се обнародва в "Държавен вестник".

(4) (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.)

(5) (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.)

(6) (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.)

Раздел II.
Правомощия

Чл. 29. Комисията изпълнява своите правомощия, функции и задачи за постигане на целите по чл. 4 и в съответствие с принципите по чл. 5.

Чл. 30. Комисията има следните правомощия:

1. определя съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, подлежащи на регулиране по този закон;

2. проучва, анализира и изготвя оценка относно нивото на конкуренция на съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

3. определя предприятия, които имат значително въздействие върху съответния пазар;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията, определени като предприятия със значително въздействие върху пазара, за постигане на целите на този закон;

5. по изключение налага обосновани и пропорционални временни специфични задължения в случаите, предвидени в този закон;

6. възлага предоставянето на универсална услуга;

7. изготвя, приема и актуализира регулаторна политика за ползването на номера, адреси и имена за осъществяване на електронни съобщения;

8. изготвя и приема общи и нормативни административни актове, свързани с правомощията й, в случаите, предвидени в този закон;

9. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) изготвя, приема или предоставя за приемане от компетентните държавни органи подзаконовите нормативни актове в случаите, предвидени в този закон;

10. издава, изменя, допълва, прехвърля, спира, прекратява или отнема разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

11. издава и преустановява действието на временни разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

12. издава, изменя, допълва, прехвърля, спира, прекратява или отнема разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване след решение на Съвета за електронни медии;

13. извършва проучване и предоставя информация на Съвета за електронни медии за техническите параметри, необходими за наземно аналогово радиоразпръскване на радио- и телевизионни програми, за посочени от Съвета за електронни медии населено място, регион или за цялата територия на Република България, включително свободни радиочестоти, допустими мощности на излъчване, възможни точки на излъчване, както и друга необходима техническа информация;

14. изготвя, приема и актуализира Националния номерационен план;

15. предоставя за ползване, резервира и отнема номера, адреси и имена;

16. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) контролира ефективното използване на номерата от Националния номерационен план;

17. (предишна т. 16 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) съдейства за предоставянето от международни организации на номера, адреси и имена за електронните съобщения в Република България;

18. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) съдейства при хармонизирането на определени номера или номерационни обхвати в рамките на Европейския съюз за насърчаване функционирането на вътрешния пазар и развитието на общоевропейските електронни съобщителни услуги;

19. (предишна т. 17 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 18 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) представлява Република България в международните организации на регулаторните органи в областта на електронните съобщения;

20. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) участва в работата на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и съдейства за координирано и последователно регулиране;

21. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) разглежда случаи на неспазване на изискванията за осигуряване на сигурност и цялост на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

22. (предишна т. 18 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 19 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изпълнява функциите на национална организация по стандартизация пред Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI) и участва в работата на техническите комитети по стандартизация в Република България, имащи отношение към електронните съобщения;

23. (предишна т. 19 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 20 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) води предвидените в този закон регистри;

24. (предишна т. 20 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 21 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) извършва обществени обсъждания, консултации и допитвания в случаите и по процедурите, предвидени в този закон;

25. (предишна т. 21 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 22 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) разрешава спорове между предприятия;

26. (предишна т. 22 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 23 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) разглежда жалби на крайни потребители в случаите, предвидени в този закон.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията насърчава развитието на пазара на електронни съобщителни мрежи и услуги, като:

1. прилага регулаторни мерки, ограничаващи възможностите за възпрепятстване на конкуренцията;

2. отстранява пречки и бариери за конкуренцията в рамките на своята компетентност;

3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) насърчава инвестициите и иновациите в нова и подобрена инфраструктура, включително чрез гарантиране, че всяко задължение за предоставяне на достъп отчита риска, поет от инвестиращите предприятия, и допуска различни споразумения за сътрудничество между инвеститорите и страните, търсещи достъп с цел разпределение на инвестиционния риск, при гарантиране запазването на конкуренцията на пазара и зачитане на принципа за равнопоставеност;

4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) защитава конкуренцията в полза на потребителите и когато е подходящо, насърчава инфраструктурната конкуренция;

5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) отчита разнообразието от условия, свързани с конкуренцията и потребителите, които съществуват в различните географски райони;

6. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) третира равнопоставено всички предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, при едни и същи обстоятелства;

7. (предишна т. 4, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) поддържа взаимно сътрудничество с другите регулаторни органи и Европейската комисия за развитие на последователна регулаторна практика и прилагане на правото на Европейския съюз;

8. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) налага ex ante специфични задължения само когато липсва ефективна и устойчива конкуренция на съответен пазар и изменя или отменя тези задължения, когато това условие е изпълнено;

9. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) насърчава регулаторната предвидимост чрез осигуряване на последователен регулаторен подход в сроковете по чл. 157а.

Чл. 32. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията има следните правомощия, свързани с управлението на радиочестотния спектър за граждански нужди и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България с международни споразумения:

1. управлява радиочестотния спектър, като:

а) изготвя и обнародва в "Държавен вестник" регулаторната политика за управлението му;

б) предоставя за ползване радиочестоти и радиочестотни ленти за осъществяване на електронни съобщения;

2. определя конкретните технически изисквания за работа на електронните съобщителни мрежи и съоръженията, свързани с тях;

3. осъществява международното координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и

на радиосъоръженията, които ги използват, за всички радиослужби с изключение на въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация, въздушна радионавигация-спътникова, морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

4. осъществява национално координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти с всички заинтересувани държавни органи, ведомства и служби с цел осигуряване безопасността на въздухоплаването и корабоплаването и защита на националната сигурност и отбраната;

5. (изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) подготвя документи за регистриране в международни организации по електронни съобщения на координираните радиочестоти и радиочестотни ленти и радиосъоръженията, които ги използват; подготовката на документите се отнася за всички радиослужби с изключение на въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация, въздушна радионавигация-спътникова, морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова; документите за регистрация се предоставят на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за извършване на международна регистрация;

6. провежда изпити и издава разрешителни за правоспособност на радиолюбители;

7. контролира ефективното използване на радиочестотния спектър и/или източниците на радиосмущения в радиочестотния спектър за граждански нужди;

8. контролира спазването на международно определените процедурни правила за радиослужбите;

9. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци на предавателните радиосъоръжения на любителската радиослужба и слушателските опознавателни знаци;

10. осигурява условия за осъществяване на електронни съобщения за целите на морското и въздушното търсене и спасяване, както и за разпространяване на текуща информация за осигуряване безопасност на корабоплаването и въздухоплаването и на сухопътния транспорт;

11. (изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) участва съвместно с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията в работата на международните организации, свързани с управлението на радиочестотния спектър;

12. с оглед на обществения интерес по собствена инициатива или по инициатива на заинтересовано предприятие, осъществяващо електронни съобщения, може да разпределя свободния ограничен ресурс - радиочестотен спектър и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения, който ще се ползва за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги за обществени или собствени нужди;

13. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) разпределя позициите на геостационарната орбита, определени за Република България с международни споразумения.

Чл. 33. (1) Комисията създава и поддържа публични регистри на предприятията:

1. уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения;

2. които имат разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) определени за предприятия със значително въздействие върху съответен пазар.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Регистрите по ал. 1, т. 1 и 2 съдържат следната информация:

1. идентификационни данни на лицето, което осъществява обществени електронни съобщения след подаване на уведомление:

а) за физически лица - трите имена и постоянен адрес;

б) (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) за юридически лица и еднолични търговци - наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. начин на осъществяване на електронните съобщения;

3. предоставяни обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

4. териториален обхват, където това е приложимо;

5. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) телефон (факс, електронен адрес), адрес и данни на лице за контакти и страницата на предприятието в интернет.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Регистърът по ал. 1, т. 3 съдържа следната информация:

1. идентификационни данни на предприятието;

2. съответния пазар;

3. наложените специфични задължения.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията публикува регистрите по ал. 1 на страницата си в интернет.

Чл. 34. Комисията контролира прилагането на:

1. нормативните актове в областта на електронните съобщения;

2. принципите и правилата на ценообразуване, предвидени в този закон;

3. параметрите и изискванията за качеството на услугите;

4. конкретните условия и параметри за ползване на ограничен ресурс, предвидени в разрешенията;

5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) приложимите изисквания по чл. 73 и наложените задължения за осъществяване на електронни съобщения;

6. изискванията за предоставяне на универсалната услуга.

Чл. 35. (1) При осъществяване на своите правомощия комисията се произнася с мотивирани решения.

(2) Решенията по ал. 1 са индивидуални или общи административни актове и подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

(3) С решения комисията може да приема и нормативни административни актове съгласно правомощията си.

(4) Общите и нормативните административни актове се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(5) Решенията се приемат с обикновено мнозинство от членовете на комисията.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията включва разпореждане за предварително изпълнение при условията на чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс при издаване на следните индивидуални административни актове:

1. решения, с които се изисква информация от предприятията, необходима за анализ на съответни пазари;

2. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) решения за определяне и анализ на съответни пазари, за определяне на предприятия със значително въздействие на съответен пазар, за налагане на специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар и за налагане на временни задължения;

3. решения, отнасящи се до изпълнението на наложени специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар;

4. решения по спорове между предприятия;

5. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) решения, с които комисията издава разрешение на кандидата, спечелил конкурса за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Заседанията на комисията са открити. За определени точки от дневния ред комисията може да проведе закрито заседание, когато приемането на решение изисква защитена от закон информация.

(8) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията преди провеждане на заседанията публикува проектите на дневен ред на страницата си в интернет.

(9) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Протоколите от заседанията и решенията на комисията се публикуват на страницата ѝ в интернет, с изключение на защитената от закон информация.

Чл. 36. (1) При изготвяне на проекти на общи и нормативни административни актове, предвидени в този закон, комисията провежда процедура за обществено обсъждане, като публикува съобщение за изготвения проект и мотивите за изготвянето му в национален ежедневник и на страницата си в интернет.

(2) В съобщението по ал. 1 се посочва мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат проекта, и срок не по-кратък от 30 дни, в който могат да представят писмени становища по него.

(3) Комисията проучва становищата и отразява приетите предложения.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Процедурата за обществено обсъждане приключва с публикуване на страницата на комисията в интернет на постъпилите становища, с

изключение на частите, представляващи търговска тайна, приетите предложения, местата и текстовете, в които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите.

Чл. 37. (1) Преди приемане на решение по важни въпроси от обществена значимост за развитие на електронните съобщения комисията провежда обществени консултации.

(2) Процедурата по ал. 1 започва с публикуване на съобщение за предстоящите обществени консултации в национален ежедневник, както и на страницата на комисията в интернет.

(3) В съобщението по ал. 2 задължително се посочва въпросът, който е поставен за обсъждане, мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат позицията на комисията по поставения за обсъждане въпрос, причините, които мотивират позицията на комисията, както и срок, не по-кратък от 14 дни, в който могат да се представят писмени становища.

(4) Комисията проучва всички становища и публикува на страницата си в интернет мотивите, които обосновават приетото решение.

Чл. 37а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията информира Комисията за защита на потребителите и сдружения на потребителите за откриване на процедури по чл. 36 и 37, когато тези процедури разглеждат въпроси, свързани с правата на крайните потребители на електронни съобщителни услуги, както и Комисията за защита на личните данни, когато тези въпроси са свързани с обработване на личните данни.

Чл. 38. (1) Комисията изготвя годишен доклад, който предоставя на Народното събрание, президента на републиката и Министерския съвет до края на второто тримесечие на следващата година. Докладът съдържа:

1. анализ на предоставянето на универсалната услуга, включително степен на задоволеност и качество;

2. разпределение на предоставения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и приложените механизми за ефективното му използване;

3. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

4. оценка за развитието на конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, прилагане принципите на ценообразуване и перспективи за развитие;

5. финансово състояние и институционално развитие на комисията и на нейната администрация;

6. отчет на изпълнението на дейностите от предходната година.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При изготвяне на оценката по ал. 1, т. 4 Комисията за защита на конкуренцията изразява становище в 14-дневен срок.

(3) Комисията издава доклада по ал. 1 и го публикува на страницата си в интернет.

Чл. 39. (1) Комисията може да създава консултативни структури във връзка с осъществяването на правомощията си.

(2) В решението за създаване на структури по ал. 1 се определят техният ръководител и състав, редът за осъществяване на дейността им и техните функции и задачи.

Раздел III.
Предоставяне на информация

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да отправя до предприятията, които осъществяват електронни съобщения, обосновани писмени искания за предоставяне на информация в съответен обем, срок и подробности, необходима за изпълнението на регулаторните ѝ функции, включително: финансова информация; информация относно бъдещо развитие на мрежите или услугите, което може да окаже въздействие върху услугите на едро, предоставяни от тях на конкуренти; счетоводни данни относно пазарите на дребно, свързани с пазарите на едро, от предприятията със значително въздействие върху пазара на едро. Комисията посочва причините и целите, за които се иска информацията в мотивите към искането на информация. Искането трябва да бъде пропорционално и обективно обосновано за следните цели:

1. системна или целева проверка във връзка със:

а) финансирането на универсалната услуга;

б) заплащането на административни такси и/или такси за ползване на ограничен ресурс;

в) ефективното и ефикасното използване на ограничен ресурс;

г) спазването на наложените задължения по реда на този закон;

2. целева проверка за спазването на изисквания на чл. 73 и задълженията по чл. 106 и 107, когато е получена жалба или по инициатива на комисията;

3. провеждане на процедури за разглеждане и оценка на искане за предоставяне на разрешение за ползване на ограничен ресурс;

4. публикуване на сравнителни прегледи на качеството и цените на услугите в полза на потребителите;

5. ясно определени статистически нужди;

6. анализ на съответния пазар;

7. гарантиране на ефикасното използване и ефективното управление на радиочестотния спектър;

8. оценяване бъдещото развитие на мрежите или услугите, което би могло да повлияе върху услугите на едро, предоставяни на конкуренти.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Информацията по ал. 1, т. 1, 2, 4 - 8 не може да се изисква преди или като условие за достъп до пазара.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията след мотивирано писмено искане от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и/или Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя информацията по ал. 1 за нуждите на държавната политика, планирането, защитата на националната сигурност и отбраната.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При поискване на информацията по ал. 1 комисията изисква от предприятията, които я предоставят, изрично и писмено да определят за всеки отделен случай коя част от предоставяната информация представлява търговска тайна.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Членовете на комисията и служителите от нейната администрация са длъжни да не разпространяват информацията, получена по ал. 1, в случай че тя е определена за търговска тайна.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При обосновано искане от страна на Европейската комисия или на регулаторен орган на държава - членка на Европейския съюз, комисията предоставя информацията, която е необходима за изпълнение на правомощията им.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Ако информацията по ал. 1 се предоставя на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Европейската комисия или на регулаторни органи на държави - членки на Европейския съюз, комисията изисква от получателите да спазват търговската тайна съобразно ал. 4.

(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 могат с мотивирано писмено искане да заявят, че предоставената от тях информация до комисията не трябва да се предоставя от Европейската комисия на регулаторни органи на държави - членки на Европейския съюз.

(9) (Предишна ал. 8 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията при предоставяне на информацията по ал. 1 на Европейската комисия или на регулаторни органи на държави - членки на Европейския съюз, уведомява за това предприятията, които са я предоставили.

Чл. 41. (1) В съответствие с разпоредбите на Закона за достъп до обществена информация комисията предоставя при поискване информация, получена от предприятията, осъществяващи електронни съобщения.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията и редът за достъп до информацията по ал. 1 се определят от комисията с нормативен административен акт, който се обнародва в "Държавен вестник".

Раздел IV.
Взаимодействие и консултации с Европейската комисия, с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и с националните регулаторни органи на държавите - членки на Европейския съюз (Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията взаимодейства с Европейската комисия, с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и с регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, по прозрачен начин за развитието на единния пазар на Европейския съюз и за определяне на регулаторните средства и задълженията, които са най-подходящи за всеки конкретен случай.

Чл. 42. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията след провеждане на обществено обсъждане по реда на чл. 36 изпраща на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, проекта на решение и мотивите към него, когато:

1. проектът на решение е свързан с правомощията на комисията по чл. 30, т. 1 - 4 или попада в обхвата на чл. 160, 163 и чл. 166, ал. 3, и

2. засяга търговията между държавите - членки на Европейския съюз.

(2) В случай че в срок до един месец от датата на изпращане на проекта на решение по ал. 1 не постъпят становища от Европейската комисия, от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и от регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, комисията приема окончателно решение.

(3) При приемане на решението по ал. 1 комисията отчита в най-голяма степен становищата на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) Комисията изпраща на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения всички окончателни решения.

Чл. 42а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) С проекта на решение по чл. 42, ал. 1 комисията може да определи и:

1. съответен пазар, различен от пазарите, посочени в приложим акт на Европейската комисия, или

2. предприятие, което самостоятелно или съвместно с други предприятия има значително въздействие върху съответен пазар.

(2) В случаите по ал. 1, когато Европейската комисия приеме становище, според което проектът на решение ще засегне търговията между държавите - членки на Европейския съюз, ще създаде бариери на единния пазар на Европейския съюз или тя има сериозни съмнения относно съвместимостта на проекта на решение с правото на Европейския съюз, приемането на проекта на решение се отлага с още 2 месеца.

(3) В случай че в срока по ал. 2 Европейската комисия оттегли резервите си по проекта на решение, комисията приема окончателно решение и го изпраща на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

(4) В случай че в срока по ал. 2 Европейската комисия е изискала от комисията да оттегли проекта на решение, комисията в 6-месечен срок от датата на приемане на решението на Европейската комисия изменя или оттегля проекта на решение.

(5) В случай че комисията измени проекта на решение, процедурите по чл. 36 и 42 се провеждат отново.

Чл. 42б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) С проекта на решение по чл. 42, ал. 1 комисията може да наложи задължения, предвидени в закона, или да продължи, измени или отмени вече наложени задължения.

(2) В случай че в срок до един месец от датата на изпращане на проекта на решение по ал. 1 не постъпи становище на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, комисията приема окончателно решение.

(3) При приемане на решението по ал. 1 комисията се съобразява в най-голяма степен със

становищата на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) В случаите по ал. 1, когато Европейската комисия приеме становище, според което предложените с проекта на решение мерки ще засегнат търговията между държавите - членки на Европейския съюз, ще създадат бариери на единния пазар на Европейския съюз или тя има сериозни съмнения относно съвместимостта на проекта на решение с правото на Европейския съюз, приемането на проект на решение се отлага за срок три месеца.

(5) В срока по ал. 4 комисията взаимодейства с Европейската комисия и с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения с цел определяне на най-подходящите задължения за постигане на целите по чл. 4 и при отчитане становищата на заинтересованите страни и необходимостта да се осигури развитието на последователна регулаторна практика.

(6) В случай че в 6-седмичен срок от началото на срока по ал. 4 Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения подкрепи съмненията на Европейската комисия, комисията може в срока по ал. 4 да измени проекта на решение, като се съобрази в най-голяма степен със становищата и предложенията на Европейската комисия и Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения да оттегли проекта на решение или да поддържа проекта на решение.

(7) В случай че в 6-седмичен срок от началото на срока по ал. 4 Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения не подкрепи съмненията на Европейската комисия или ако комисията измени или поддържа проекта на решение, Европейската комисия може в рамките на един месец от изтичането на срока по ал. 4 да приеме решение да оттегли своите резерви или да издаде препоръка, с която се изисква комисията да измени или оттегли проекта на решение.

(8) В срок един месец от издаването на препоръката на Европейската комисия или от оттеглянето на нейните резерви комисията уведомява Европейската комисия и Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за приетите окончателни мерки. Срокът от един месец може да бъде удължен за провеждане на обществено обсъждане по реда на чл. 36.

(9) Комисията може да не измени или оттегли проекта на решение, като представи мотивирана обосновка за това.

(10) Комисията може да оттегли проекта на решение на всеки етап от процедурата.

Чл. 42в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В изключителни случаи, когато комисията прецени, че съществува спешна нужда от действие за защита на конкуренцията и интересите на потребителите, тя налага обосновани пропорционални временни задължения.

(2) След приемане на решението по ал. 1 комисията уведомява Европейската комисия, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, за наложените временни задължения, като посочва мотивите за тяхното налагане.

(3) Решението по ал. 1 може да се приеме без провеждане на обществено обсъждане и обществени консултации.

(4) Комисията може да удължи срока на действие на временните задължения или да ги направи постоянни след провеждане на процедурата по чл. 42 във връзка с глава девета.

Чл. 43. Комисията спазва изискванията за конфиденциалност на информацията, получена от Европейската комисия и регулаторните органи на други държави - членки на Европейския съюз.

Чл. 43а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията се съобразява с препоръките на Европейската комисия, когато е установено, че има различие при изпълнението на регулаторните функции, които могат да създадат бариери за единния пазар на Европейския съюз, с изключение на случаите, свързани с управлението на ограничените ресурси - радиочестотен спектър.

(2) В случай че комисията не се съобрази с препоръките по ал. 1, тя уведомява Европейската комисия, като мотивира своята позиция.

Чл. 43б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията събира и поддържа информация относно основния предмет на жалбите срещу решения на комисията, броя им, продължителността на процедурите по обжалване и броя на актовете на компетентния съд за спиране действието на решения на комисията.

(2) Комисията предоставя информацията по ал. 1 на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения при отправено мотивирано искане.

Раздел V.
Взаимодействие с Комисията за защита на конкуренцията

Чл. 44. (1) Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на конкуренцията осъществяват взаимодействие и координация за постигане на целите по чл. 4 в съответствие с този закон и въз основа на правила, приети с решения на двете комисии.

(2) Правилата по ал. 1 се публикуват на страницата на всяка от комисиите в интернет.

Чл. 45. Взаимодействието между комисията и Комисията за защита на конкуренцията се осъществява във форми като:

1. консултации;
2. обмен на информация;
3. предоставяне на становища;
4. съвместни работни групи.

Раздел VI.
Взаимодействие със Съвета за електронни медии (Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 46. Комисията взаимодейства със Съвета за електронни медии при условията и по реда на този закон и на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Съветът за електронни медии издава по реда на Закона за радиото и телевизията лицензии, въз основа на които се разпространяват радио- или телевизионни програми чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) Лицензиите по ал. 1 дават право програмите да се разпространяват от предприятие, на което е издадено разрешение от комисията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване на териториалния обхват, посочен в разрешението.

(3) Радио- или телевизионните програми се разпространяват от предприятието по ал. 2 въз основа на писмен договор между предприятието и радио- или телевизионния оператор, освен ако в закон е предвидено друго.

(4) Предприятието, осъществяващо електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, разпространява лицензирани телевизионни програми, които са с вид и профил, определен, съответно съгласуван от Съвета за електронни медии по реда на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Радио- и телевизионен оператор под юрисдикцията на Република България не може да получи разрешение от комисията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) Ограничението по ал. 1 се прилага и по отношение на лица, свързани с оператора по ал. 1 по смисъла на Търговския закон.

Чл. 48. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Комисията при спазване изискванията на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) В експертната комисия за провеждане на конкурса се включват и двама представители на Съвета за електронни медии, определени с решение на съвета.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие или свързани с него лица по смисъла на Търговския закон, на което е издадено разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, не могат да бъдат радио- или телевизионни оператори под юрисдикцията на Република България.

(4) Предприятието, получило разрешение по ал. 1, разпространява радио- или телевизионни програми съгласно изискванията на Закона за радиото и телевизията.

(5) (Обявена за противоконституционна с РКС № 3 от 2009 г. - ДВ, бр. 45 от 2009 г.) Предприятие или свързано с него лице по смисъла на Търговския закон, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, няма право да изгражда електронна съобщителна мрежа за пренос на радио- и телевизионни програми.

Чл. 48а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

Чл. 49. (1) Комисията приема нормативни административни актове, с които определя реда за осигуряване на достъп до електронни съобщителни услуги чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване и за осигуряване на електронни съобщителни услуги, предназначени за лица със слухови и зрителни увреждания.

(2) Преди приемане на актовете по ал. 1 комисията провежда обществено обсъждане по реда на чл. 36 и взема становище от Съвета за електронни медии.

(3) Съветът за електронни медии приема становищата по ал. 2 в 30-дневен срок от получаване на проектите на актове от комисията.

Чл. 49а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Съветът за електронни медии регистрира по реда на Закона за радиото и телевизията радио- и телевизионни оператори, които създават програми, предназначени за разпространение чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, когато предназначението на излъчвания сигнал е за приемане извън територията на Република България.

(2) Регистрацията по ал. 1 дава право програмите да се разпространяват от предприятие, на което е издадено разрешение от комисията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване.

(3) Радио- или телевизионните програми се разпространяват от предприятието по ал. 2 въз основа на писмен договор между предприятието и радио- или телевизионния оператор.

Чл. 49б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията при спазване изискванията на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, разпространяващи програмите по чл. 49а.

(2) В експертната комисия за провеждане на конкурса се включват и двама представители на Съвета за електронни медии, определени с решение на съвета.

(3) Предприятието, получило разрешение по ал. 1, разпространява радио- или телевизионни програми съгласно изискванията на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 49в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да възложи задължения за пренос на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, в случай че тези мрежи се използват от значителен брой крайни потребители, включително крайни потребители с увреждания, като основно средство за приемане на радио- и телевизионни програми.

(2) Радио- и телевизионните програми по ал. 1 се определят от Съвета за електронни медии по реда на Закона за радиото и телевизията.

(3) Комисията налага задължението по ал. 1 въз основа на решението на Съвета за електронни медии за определяне на програмите по ал. 2 след провеждане на консултации по реда на чл. 37.

(4) Предприятията по ал. 1 определят цени за разпространение на радио- и телевизионните програми по ал. 2 при спазване на принципа за разходоориентираност.

(5) Комисията преразглежда наложените задължения по ал. 1 с оглед на тяхното продължаване, изменяне или отменяне най-малко веднъж на всеки 5 години.

Раздел VII.
Финансиране

Чл. 50. (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Комисията е първостепенен разпоредител с бюджет.

Чл. 51. (1) Комисията администрира следните приходи по бюджета си:

1. административни такси;

2. четиридесет на сто от годишните такси за ползване и за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) такси за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера;

4. лицензионни и регистрационни такси по Закона за пощенските услуги и Закона за електронния документ и електронния подпис;

5. пет на сто от окончателната тръжна цена след провеждане на търг за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

6. пет на сто от годишните такси за ползване на позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения;

7. пет на сто от еднократната такса за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър;

8. двадесет на сто от глобите и имуществените санкции, предвидени в този закон;

9. лихви по просрочени вземания;

10. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

(2) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) Средствата по бюджета на комисията се разходват за финансиране на дейността ѝ, включително за проекти, свързани с регулирането и либерализирането на пазара, за участие в работата на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, за осигуряване на ефективен и действен контрол.

Чл. 52. Комисията съставя и ежегодно до 30 май публикува на страницата си в интернет проект за очакваните приходи по чл. 51, с изключение на приходите от административната такса за контрол и за съответните разходи за осигуряване на дейността си за следващата година, който представя за съгласуване на министъра на финансите.

Чл. 53. (1) В случай че очакваните приходи за съответната година не покриват разходите на комисията, разликата се осигурява чрез промени в размера на административната такса за контрол.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията ежегодно до 30 септември на текущата година предлага на Министерския съвет да приеме изменение на тарифата за таксите, които се събират от комисията. Таксите се събират от 1 януари следващата година.

Раздел VIII.
Решаване на спорове между предприятия

Чл. 54. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията оказва съдействие или дава задължителни указания в случай на спор, възникващ във връзка със съществуващи задължения по

този закон между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или между такива предприятия и предприятия, ползващи се от наложени задължения по достъп и/или взаимно свързване, когато някоя от засегнатите страни е отправила писмено искане.

(2) Искането по ал. 1 задължително съдържа обстоятелствата, на които то се основава, и към него се прилагат заверени копия на документи, доказващи изложените обстоятелства, и документ за платена такса за административни услуги в случаите, когато се искат задължителни указания от комисията.

Чл. 55. (1) Когато засегнатата страна е отправила искане за съдействие за постигане на съгласие, комисията в 7-дневен срок от постъпване на искането с решение определя специализирана комисия.

(2) Специализираната комисия изслушва становищата на страните, изяснява причините, поради които е направено искането, и разяснява неблагоприятните последици от непостигането на съгласие.

(3) При непостигане на съгласие между страните в 30-дневен срок от постъпване на искането всяка от засегнатите страни по ал. 1 може да поиска даване на задължителни указания от комисията в 14-дневен срок.

(4) Процедурата по оказване на съдействие за постигане на съгласие е безплатна.

Чл. 56. (1) Когато засегнатата страна е отправила искане за даване на задължителни указания, комисията в 7-дневен срок от постъпване на искането с решение определя специализирана комисия, в която се включва поне един правоспособен юрист. Към работата на специализираната комисия могат да бъдат привличани като членове или консултанти и външни експерти.

(2) Специализираната комисия разглежда искането и приложените към него документи в 7-дневен срок от определянето й.

(3) При установяване на непълноти или нередовности на документите председателят на специализираната комисия писмено уведомява лицето, като му дава 7-дневен срок от получаване на уведомлението да отстрани непълнотите или нередовностите.

(4) В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал. 3, комисията оставя искането без разглеждане.

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Специализираната комисия по чл. 56, ал. 1 в тридневен срок от изтичането на срока по чл. 56, ал. 2 или 3 изпраща копие от искането на заинтересованите страни, като дава възможност в 7-дневен срок от получаването да представят становищата си и да приложат доказателства във връзка с тях.

(2) В тридневен срок от получаване на становищата по ал. 1 специализираната комисия изпраща копие от тях на страната, подала искането, като дава възможност в 7-дневен срок от получаването да представи становище и да приложи други доказателства във връзка с него.

Чл. 58. (1) Специализираната комисия проучва направеното искане и становищата на заинтересованите страни, всички приложени към тях доказателства и при необходимост изисква допълнителни доказателства, в т. ч. извършването на проверки от оправомощени по този закон служители.

(2) Проверките по ал. 1 се извършват в срок и обем, определени от специализираната комисия. При необходимост срокът може да бъде удължен. При всички случаи срокът за извършване на проверка по ал. 1 не може да е по-дълъг от 14 дни.

(3) След събиране на всички доказателства специализираната комисия обсъжда искането и събраните доказателства по случая в присъствието на страните или на техни упълномощени представители.

(4) Заинтересованите страни писмено се уведомяват за датата, часа и мястото на провеждане на срещата най-малко 7 дни преди провеждането й, като в уведомлението се уточнява, че при неявяване на техни представители специализираната комисия ще разгледа искането в тяхно отсъствие.

(5) Специализираната комисия съставя протокол за проведената среща, който съдържа:

1. състав на специализираната комисия и списък на присъствалите лица;
2. изложение на становищата на страните;
3. констатации на специализираната комисия от проведената среща;

4. дата на съставяне на протокола.

Чл. 59. В срок до два месеца от постъпване на искането по чл. 54 специализираната комисия изготвя и внася в комисията доклад, към който прилага събраната в хода на процедурата документация и проект на решение на комисията относно искането.

Чл. 60. Комисията разглежда доклада по чл. 59 на първото си заседание след внасянето му, като може да:

1. приеме резултатите от работата на специализираната комисия и да вземе мотивирано решение по постъпилото искане по чл. 54;

2. разпореди извършването на допълнителни действия по проверка на фактическата обстановка, анализирането й от специализираната комисия и изготвяне нов проект на решение, като определя срок за това.

Чл. 61. (1) Комисията в срок до 4 месеца от постъпване на искането по чл. 54 с мотивирано решение дава задължителни указания по направеното искане или го отхвърля.

(2) Решението по ал. 1 се изпраща на заинтересованите лица в тридневен срок от приемането му и се публикува на страницата на комисията в интернет, с изключение на информацията, определена от страните за търговска тайна.

Чл. 62. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато е отправено искане за решаване на спор от компетенцията и на регулаторен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, специализираната комисия по чл. 56 разглежда искането и приложените към него документи.

(2) Комисията изпраща копие от искането до компетентните регулаторни органи за становище.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Преди решаване на спора специализираната комисия може да изисква чрез комисията допълнителни доказателства и становища от засегнатите страни и от съответните регулаторни органи.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията и регулаторните органи по ал. 1 могат съвместно да откажат разрешаването на спора, когато решат, че съществуват други механизми, които биха спомогнали за своевременното му разрешаване, като в 14-дневен срок уведомят за това страните.

(5) (Отм., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че в срок до 4 месеца спорът не бъде разрешен, ако той не бъде отнесен в съда от страната, търсеща разрешение, и ако всяка от страните заяви, че желае спорът да се разреши от комисията, комисията полага усилия за разрешаване на спора.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията съгласува своята позиция с компетентните национални регулаторни органи и има право да се консултира с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения с оглед разрешаване на спора в съответствие с целите по чл. 4.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да отправи искане до Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения да приеме становище относно действията, които да се предприемат за разрешаване на спора.

(8) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато е отправено искане по ал. 7, комисията предприема действия за разрешаване на спора след получаване на становището на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, без да се изключва възможността при необходимост да предприеме спешни мерки.

(9) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) След събирането на всички доказателства специализираната комисия изготвя и внася в комисията доклад, към който прилага събраната документация.

(10) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията с решение приема становище по направеното искане по ал. 1, отчитайки в най-голяма степен становището на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, ако има такова, както и позицията на компетентните национални регулаторни органи. Становището на комисията се изпраща на съответните компетентни национални регулаторни органи.

(11) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При получаване на

потвърждение от съответните компетентни национални регулаторни органи по становището комисията взема решение в съответствие със становището, като го изпраща на засегнатите страни. При приемане на решението по спора и налагане на задължения на съответното предприятие комисията може да налага само задължения, предвидени в този закон, и по реда, предвиден в него.

Раздел IX.
Разделно счетоводство

Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, които имат специални или изключителни права за предоставяне на услуги в други сектори, включително в други държави - членки на Европейския съюз:

1. водят разделно счетоводство по отношение на дейностите, свързани с осъществяването на електронни съобщения, при условията, при които такова аналитично счетоводство се води за дейностите, осъществявани от правно независими субекти, или

2. прилагат структурно разделение за дейностите, свързани с осъществяването на електронни съобщения.

(2) Задължението по ал. 1, т. 1 не се прилага за предприятия, чийто годишен оборот от дейности, свързани с осъществяване на електронни съобщения, е по-малък от левовата равностойност на 50 000 000 евро по официалния валутен курс на лева спрямо еврото.

Глава пета.
ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I.
Общи разпоредби

Чл. 64. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Електронните съобщения се осъществяват свободно, след уведомяване и/или след издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс при спазване изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

Чл. 65. (1) Електронните съобщения за собствени нужди се осъществяват свободно в случаите, когато се осъществяват чрез:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) електронни съобщителни мрежи без ползване на ограничен ресурс;

2. радиосъоръжения, които ползват радиочестотен спектър, който не е необходимо да бъде индивидуално определен.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 65а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Осъществяването на електронни съобщения чрез радиосъоръжения, които ползват радиочестотен спектър, който не е необходимо да бъде индивидуално определен, се определя с правила, приети от комисията. Правилата се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 66. (1) (Предишен текст на чл. 66 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Обществени електронни съобщения се осъществяват след подаване на уведомление до комисията.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятия, които предоставят трансгранични електронни съобщителни услуги на предприятия, разположени в няколко държави - членки на Европейския съюз, подават по едно уведомление за съответната държава членка.

Чл. 67. (1) (Предишен текст на чл. 67 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Електронни съобщения се осъществяват след издаване на разрешение в случаите, когато е необходим индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Електронни съобщения се осъществяват след издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, когато това е необходимо за:

1. избягване на вредни смущения;

2. гарантиране техническото качество на услугата;

3. защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър, или

4. постигане на други цели от общ интерес, определени в съответствие с правото на Европейския съюз.

Чл. 68. Електронните съобщения могат да се осъществяват от неограничен брой лица, освен в случаите на използване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 69. Обществените електронни съобщения се осъществяват от еднолични търговци и от юридически лица.

Чл. 70. Електронни съобщения се осъществяват на територията на цялата страна, освен ако в разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс или в общите изисквания за извършване на конкретната дейност е определен ограничен териториален обхват.

Чл. 71. (1) (Предишен текст на чл. 71, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс има първоначален срок до 20 години. Продължаването на срока на разрешението се извършва по реда на чл. 114, ал. 2.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При определяне на първоначалния срок по ал. 1 комисията се съобразява със съответната услуга и заложените цели, като отчита и периода за амортизация на инвестициите.

Чл. 72. (1) Мрежите и/или услугите, чрез които се осъществяват обществени електронни съобщения при спазване на общи изисквания, се посочват в списък, приет от комисията след обществено обсъждане по чл. 36. Решението на комисията заедно със списъка се обнародват в "Държавен вестник".

(2) Промени в списъка по ал. 1 се извършват по инициатива на комисията или по предложение на заинтересовано лице след обществено обсъждане по чл. 36.

Раздел II.
Осъществяване на електронни съобщения при спазване на общи изисквания

Чл. 73. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, което е подало уведомление за осъществяване на обществени електронни съобщения по чл. 66, спазва общи изисквания, определени в зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга. Общите изисквания се приемат с решение на комисията при спазване на принципите за прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Решението по ал. 1 се приема след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародва в "Държавен вестник".

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга приложимите общи изисквания, одобрени с решението по ал. 1, могат да съдържат всички или някои от следните изисквания:

1. да договаря и предоставя достъп до и взаимно свързване на мрежата си с тези на други предприятия, осъществяващи електронни съобщения, включително:

а) да осигурява оперативна съвместимост на услугите си с тези на другите предприятия;

б) да поддържа целостта и гарантира сигурността на мрежата си;

в) (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да осигурява защита на обществената мрежа от неразрешен достъп до лични данни;

г) (предишна б. "в" - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) при наличие на възможност да предоставя съвместно ползване на помещения и съоръжения от мрежата си на другите предприятия,

предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

д) (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да създава условия за предотвратяване на електромагнитни смущения между електронните съобщителни мрежи и/или услуги;

2. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да спазва екологичните, устройствените и техническите изисквания при изграждане и експлоатиране на електроните съобщителни мрежи;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изисквания и условия, свързани с предоставяне на право на преминаване;

4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да предоставя на комисията информацията по чл. 40;

5. (предишна т. 4, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да предоставя за ползване номера от Националния номерационен план на крайните потребители, когато предоставянето на обществени електронни съобщителни услуги е свързано с ползване на номера;

6. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да осигурява на крайните потребители достъп до номера от европейското телефонно номерационно пространство, универсалните международни безплатни телефонни номера и когато е технически и икономически осъществимо, до номерата от номерационните планове на други държави - членки на Европейския съюз, и условията за това, когато предприятието предоставя обществени телефонни услуги;

7. (предишна т. 5, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да гарантира защитата на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот на потребителите;

8. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да осигурява:

а) спазване на условията за недопускане на вредни електромагнитни полета и излъчвания;

б) спазване на изискванията за електромагнитна съвместимост;

в) използване в мрежата само на технически изправни съоръжения с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите;

г) спазване на условия, свързани с ефективното използване на радиочестотния спектър и недопускане на вредни смущения, когато това ползване не е предмет на издаване на разрешение;

д) (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) прилагане на действащите стандарти и/или стандартизационни документи в областта на електронните съобщителни мрежи и/или услуги;

9. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да съдейства за защита на обществения интерес, за защита на националната сигурност и за осигуряване на електронни съобщения за нуждите на отбраната и при кризи, като:

а) осигурява условия за ограничаване и прекратяване на преноса на информация със съдържание, противоречащо на действащото законодателство;

б) не осъществява електронни съобщения, които съдържат заблуждаващи знаци и/или сигнали за помощ, бедствие, авария, злополука или тревога;

в) предоставя възможност за законосъобразно проследяване на трафик по мрежата си от страна на компетентните държавни органи;

г) създава за своя сметка условия за прихващане на електронни съобщения, като осигурява интерфейси за нуждите на националната сигурност и обществения ред;

д) (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) осигурява възможност за използване на мрежата си и на съоръженията от нея при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия, при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

10. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да плаща административните такси съгласно глава осма;

11. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да внася парични вноски във Фонда за компенсиране на универсалната услуга;

12. (предишна т. 10, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да осъществява пренос на радио- и/или телевизионни програми от обществено значение в некодиран вид;

13. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 11, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия за защита на интересите на потребителите на електронни съобщителни услуги и условия за достъпност на тези услуги от потребители с увреждания;

14. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) задължения за прозрачност с цел да се осигури свързаност "от край до край" в съответствие с чл. 4, оповестяване на всички условия, ограничаващи достъпа до и/или използването на услуги и приложения, когато това е разрешено със закон и в съответствие с правото на Европейския съюз, при необходимост и в съответствие с принципа за пропорционалност, осигуряване достъп на комисията до информацията, необходима за проверка на точността на оповестените ограничения.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 73а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 74. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятието, което уведоми комисията за намерения да осъществява обществени електронни съобщения, има най-малко следните права:

1. да предоставя електронни съобщителни мрежи и/или услуги, считано от датата на подаване на уведомление по образец до комисията, освен когато е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. да изгражда, използва и се разпорежда с електронни съобщителни мрежи и съоръжения;

3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да получава одобрение на инвестиционни проекти, в т.ч. комплексни проекти за инвестиционна инициатива и разрешения за строеж за обществени електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура по реда и в сроковете по чл. 281, ал. 4;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да договаря и получава достъп до и взаимно свързване с мрежи на други предприятия, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, като спазва изискванията на действащото законодателство;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да предлага някоя или всички услуги от обхвата на универсалната услуга, когато е определено за предоставящо някоя или всички услуги от обхвата на универсална услуга на цялата територия на страната или на част от нея по реда на глава единадесета.

Чл. 75. (1) Правата по чл. 74 възникват от датата на надлежно подадено уведомление по образец до комисията, освен в случаите, когато е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Уведомлението съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което осъществява електронни съобщения - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. кратко описание и основни параметри на обществената електронна съобщителна мрежа и/или услуга;

3. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) териториален обхват, където е приложимо;

4. лице и данни за контакти;

5. предполагаема дата за започване предоставянето на обществени електронни съобщения.

(3) Уведомлението се подава на български език.

(4) В случай на непълнота на уведомлението в 7-дневен срок от получаването му комисията писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че от подаденото уведомление се установи, че за осъществяване на обществени електронни съобщения е необходимо ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, комисията писмено уведомява лицето за необходимостта от подаване на заявление за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс в 7-дневен срок от датата на получаване на уведомлението, съответно от отстраняване на непълнотите.

(6) Комисията вписва лицето в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняване на непълнотите.

(7) Предприятието, осъществяващо обществени електронни съобщения, уведомява комисията за всяка промяна на данните от уведомлението по ал. 1 в 14-дневен срок от настъпването на промяната.

Чл. 76. Предприятието може да прекрати предоставянето на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за което уведомява комисията.

Чл. 77. (1) Предприятието, осъществяващо електронни съобщения при общи изисквания, може да поиска писмено от комисията издаване на удостоверение за вписване в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1.

(2) Комисията издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането. В

удостоверението се посочват правата по чл. 74, свързани с предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, изграждане на електронна съобщителна инфраструктура, включително право на преминаване, договаряне на достъп до и взаимно свързване на мрежи.

(3) За издаване на удостоверение по ал. 1 се заплаща административна такса в размер, определен в тарифата за таксите, които се събират от комисията по този закон. Към искането се прилага документ за платена такса.

(4) Удостоверение по ал. 1 не се издава, ако не е приложен документ за платена административна такса.

Чл. 78. (1) В случай че комисията установи неизпълнение на приложимите общи изисквания и/или на наложени специфични задължения, тя уведомява предприятието, осъществяващо електронни съобщения, за установеното неизпълнение в 7-дневен срок след установяването, като определя срок не по-кратък от 1 месец, считано от уведомяването за изразяване на становище и отстраняване на неизпълнението.

(2) В случай че предприятието, осъществяващо електронни съобщения, не преустанови неизпълнението в срока, посочен от комисията, комисията налага глоба или имуществена санкция съгласно този закон.

(3) Комисията може да вземе решение за преустановяване осъществяването на обществени електронни съобщения от предприятието по чл. 75, в случай че е налице някое от следните обстоятелства:

1. установено системно неизпълнение на приложими изисквания по чл. 73 и/или на специфични задължения;

2. установено съществено нарушение на този закон;

3. отнето разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(4) Предприятието по ал. 3 може да подаде уведомление за предоставяне на същите електронни съобщителни услуги не по-рано от 6 месеца от датата на влизане в сила на решението за преустановяване.

Чл. 78а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай че не са изпълнени приложимите общи изисквания или задължения по разрешенията и/или наложени специфични задължения, комисията може с решение да наложи спешни мерки за отстраняване на нарушения, които представляват:

1. непосредствена и сериозна опасност за обществената безопасност, обществената сигурност или общественото здраве, или

2. сериозни икономически или оперативни проблеми на други доставчици или потребители на електронни съобщителни мрежи или услуги, или на други ползватели на радиочестотния спектър.

(2) Комисията дава възможност на предприятието да изрази становище и да предложи мерки за отстраняване на нарушението. Комисията се произнася в 14-дневен срок по становището и предложените от предприятието мерки.

(3) Мерките по ал. 1 се налагат за срок не по-дълъг от три месеца. В случай че процедурите за отстраняване на нарушението не са приключили, този срок може да бъде удължен с не повече от три месеца.

(4) В случай че предприятието, осъществяващо електронни съобщения, не преустанови неизпълнението в срока по ал. 3, комисията налага санкция съгласно този закон.

Раздел III.
Издаване на разрешение - общи положения

Чл. 79. За ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения се изисква разрешение.

Чл. 80. (1) Изискванията за издаване на разрешение са еднакви за всички лица, желаещи да осъществяват един и същи вид електронни съобщения чрез ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Издаването на разрешение се извършва при спазване принципите на обективност,

пропорционалност, равнопоставеност и прозрачност.

Чл. 81. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, след провеждане на конкурс или търг в случаите, когато броят на кандидатите е по-голям от броя на лицата, които могат да получат разрешение за съответния свободен ограничен ресурс.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията издава разрешение без провеждане на конкурс или търг за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, в следните случаи:

1. за собствени нужди на държавните органи, свързани с техните функции, и на дипломатически представителства или други организации със статут на дипломатически мисии;

2. за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди;

3. когато броят на кандидатите е по-малък или равен на броя на лицата, които могат да получат разрешение за съответния свободен ограничен ресурс;

4. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) за осъществяване на електронни съобщения чрез използване на налични и/или нови аналогови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване, след решение на Съвета за електронни медии, с изключение на случаите по чл. 49а и 49б;

5. когато се издава временно разрешение по чл. 109.

(3) Предметът, обхватът и срокът на разрешението по ал. 2, т. 4 не могат да се различават от предмета, обхвата и срока на лицензията за радио- или телевизионна дейност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера, без провеждане на конкурс или търг.

Чл. 82. (1) Заявленията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди се удовлетворяват без провеждане на конкурс или търг, като ресурсът се предоставя за ползване на първия по време заявител.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и в случаите, когато ограниченият ресурс е необходим за осигуряване на преносна среда в мрежите на предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения.

Чл. 83. (1) Процедурата по издаване на разрешение започва след подаване на заявление за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по образец, утвърден от комисията. Заявлението съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което иска издаване на разрешение:

а) за физическите лица - трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес, а за чужденците - личен номер;

б) за юридическите лица и едноличните търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и съответния идентификационен код;

2. посочване на необходимия индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или номера, и/или позицията на геостационарната орбита;

3. кратко описание на вида електронни съобщения, за които е необходимо ползването на индивидуално определен ограничен ресурс;

4. описание на технически характеристики на електронната съобщителна мрежа и съоръжения;

5. описание на услугата или услугите, които лицето ще предлага чрез индивидуално определения ограничен ресурс, в случай че той е предназначен за осъществяване на обществени електронни съобщения;

6. срок за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс;

7. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

8. първоначален териториален обхват;

9. лице и данни за контакти.

(2) Към заявлението се прилагат:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) актуално удостоверение за вписване в Търговския регистър, издадено не по-рано от един месец преди датата на подаване на заявлението, ако лицето не е регистрирано или пререгистрирано след 1 януари 2008 г. по реда на Закона за търговския

регистър, а за чуждестранни лица - съответен документ, когато е приложимо;

2. документ за внесена такса за административни услуги;

3. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) документ, удостоверяващ, че предприятието не е обявено в несъстоятелност или не е в производство за обявяване в несъстоятелност, ако лицето не е регистрирано или пререгистрирано след 1 януари 2008 г. по реда на Закона за търговския регистър;

4. декларация, че едноличният търговец не е в процедура по заличаване;

5. документ, издаден от компетентен орган, с който се удостоверява, че физическото или юридическото лице няма парични задължения към държавата по смисъла на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

6. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) декларация от управителя и членовете на управителните органи на лицето, че не са лишени от правото да упражняват търговска дейност.

(3) Заявлението и документите към него се подават на български език.

(4) При липсващи и/или нередовни документи по ал. 1 и 2 комисията уведомява писмено заявителя да отстрани непълнотите или нередовностите в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, заявлението не се разглежда.

Чл. 84. (1) Комисията с мотивирано решение отказва издаването на разрешение, когато:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) не е налице свободен ограничен ресурс, включително когато не е координиран на национално или когато е необходимо, на международно ниво;

2. използването на ограничения ресурс би застрашило националната сигурност или е в противоречие с международни задължения, произтичащи от влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна;

3. лицето, което кандидатства за разрешение:

а) е обявено в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност или се намира в ликвидация;

б) е лишено от правото да упражнява търговска дейност;

в) (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) има публични задължения към държавата, включително и към комисията и осигурителни фондове, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

г) е с отнето разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за същия вид електронни съобщения за срока, определен от комисията.

(2) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3, букви "а" и "в" се удостоверяват с документ от съответния компетентен орган, а по буква "б" - с декларация от физическото лице.

(3) Разпоредбата на ал. 1, т. 3, буква "б" се прилага и за управители или членове на управителни органи на предприятието.

Чл. 85. Предприятията, осъществяващи обществени електронни съобщения, са длъжни да уведомяват комисията за настъпили промени в обстоятелствата, подлежащи на вписване в Търговския регистър, в 14-дневен срок от настъпването им.

Раздел IV.
Издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс

Чл. 86. (1) Комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, в срок до 6 седмици от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите в случай, че не се изисква международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги ползват.

(2) Когато е подадено заявление за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, което изисква международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги ползват, комисията извършва това координиране в срок до 8 месеца от датата на подаване на заявлението, като уведомява заявителя за необходимостта от координиране, в 7-дневен срок от подаване на заявлението.

(3) В случай че в международен акт, по който Република България е страна, е определен срок за координиране по ал. 2 и този срок е по-дълъг от 8 месеца, процедурата по координиране се провежда в срока, определен в международния акт.

(4) След приключване на процедурата по координиране по ал. 2 комисията в тридневен срок уведомява заявителя за резултата.

(5) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението заявителят трябва да потвърди писмено желанието си за получаване на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че заявителят потвърди желанието си в срока по ал. 5, комисията в 14-дневен срок приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

Чл. 87. (1) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

(2) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Чл. 88. (1) Комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера, в срок до три седмици от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите.

(2) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението по ал. 1.

(3) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 2 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Раздел V.
Издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, или позиции на геостационарна орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения, след провеждане на конкурс или търг (Загл. изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може по своя инициатива да обяви намерение да проведе конкурс или търг за ползване на конкретен радиочестотен спектър или конкретна позиция на геостационарна орбита при необходимост от ограничаване броя на издаваните разрешения.

(2) Комисията обявява намерение за провеждане на конкурс или търг и по инициатива на заинтересовано лице.

Чл. 90. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Броят на издаваните разрешения за ползване на определен радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита може да бъде ограничаван от съображения за ефективно използване на спектъра, увеличаване в максимална степен на ползата за потребителите и насърчаване на конкуренцията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията провежда обществени консултации относно обявеното по чл. 89 намерение да ограничи броя на издаваните разрешения за ползване на определен радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита, като публикува съобщение най-малко в един национален ежедневник и на страницата си в интернет за причините, които налагат ограничението. Съобщението съдържа:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) радиочестотният спектър или позицията на геостационарна орбита, за които се налагат ограниченията;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) брой на разрешенията, които могат да бъдат издадени;

3. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условията, които комисията има намерение да наложи по отношение на разрешението за ползване на спектър или позиция на геостационарна орбита;

4. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) покана за

подаване на намерение за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита, в определен от комисията срок, който не може да бъде по-кратък от срока за провеждане на обществените консултации.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията обявява на страницата си в интернет резултатите от проведените обществени консултации и решението си. В зависимост от решението комисията:

1. обявява конкурс или търг по реда на чл. 93, в случай че броят на подадените по ал. 2 намерения е по-голям от броя на разрешенията, които могат да бъдат издадени от комисията;

2. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предприема действия за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита, след подаване на заявление по чл. 83 в определен от комисията срок, в случай че броят на подадените по ал. 2 намерения е по-малък или равен на броя на разрешенията, които могат да бъдат издадени от комисията.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията трябва, на разумни интервали или въз основа на постъпили искания от засегнати лица, да преразглежда актуалността на причините, наложили ограничението на броя на разрешенията за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита.

(5) Комисията провежда обществени консултации със заинтересовани лица относно преразглеждането.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че в резултат на обществените консултации се установи, че причините за наложеното ограничение са престанали да съществуват или в интерес на потребителите и насърчаване на конкуренцията е необходимо да се отмени наложеното ограничение за ползване на радиочестотния спектър или позиция на геостационарна орбита, комисията отменя ограничението за броя на разрешенията.

Чл. 91. (1) След подаване на заявление по чл. 83 за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита, за осъществяване на обществени електронни съобщения и след приключване на международното координиране, когато такова е необходимо, комисията в 5-дневен срок публикува съобщение в страницата си в интернет и поне в един национален ежедневник. Когато заявеният ограничен ресурс е с национален обхват, комисията в 10-дневен срок публикува съобщението и в "Държавен вестник". Съобщението съдържа:

1. информация за заявения ограничен ресурс;

2. покана за подаване на други заявления в срок до 21 дни от датата на публикуване на съобщението в национален ежедневник за ползване на същия ограничен ресурс.

(2) Ако в срока по ал. 1, т. 2 в комисията не постъпи друго заявление за ползване на същия индивидуално определен ограничен ресурс, комисията в 10-дневен срок приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(3) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението по ал. 2.

(4) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 3 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятието получава разрешението след заплащане на дължимите такси.

Чл. 92. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 93. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че наличният свободен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита, не е достатъчен за ползване от всички лица, подали намерение по чл. 90, ал. 2, т. 4 или заявление в срока по чл. 91, ал. 1, т. 2, комисията уведомява всички заявители за постъпилите намерения или заявления и за техния брой и с решение обявява конкурс или търг.

(2) Решението по ал. 1 съдържа:

1. предмет и вид на конкурса или търга;

2. специфични изисквания към лицата, които могат да участват, отнасящи се до технически или финансови условия или до условия за спазване на конкуренцията;

3. място, срок и ред за закупуване на конкурсните или тръжните книжа;

4. срок и място за подаване на заявление за участие;

5. размер и начин на плащане на депозит за участие;

6. начална тръжна цена и стъпка за наддаване при обявяване на търг;

7. дата, място и час на провеждане на конкурса или търга;

8. други конкретни изисквания, свързани с процедурата на конкурса или търга.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Решението по ал. 1 се публикува на страницата на комисията в интернет и се обнародва в "Държавен вестник" не по-късно от 21 дни след изтичане на срока за подаване на намерения или заявления за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 94. (1) Конкурс се провежда, когато има необходимост от комплексна оценка за издаване на разрешение.

(2) Търг се провежда в случаите, когато с оглед характера на осъществяването на обществени електронни съобщения от съществено значение е размерът на предложената тръжна цена.

Чл. 95. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Началната тръжна цена при провеждане на търг се определя от комисията с решението по чл. 93, ал. 2.

(2) Стъпката за наддаване при провеждане на търг се определя от комисията в тръжните книжа.

(3) Достигнатата чрез наддаването сума се изплаща от спечелилия кандидат в срок, определен с решението по ал. 1.

Чл. 96. (1) Конкурсните книжа се приемат с решение на комисията и съдържат:

1. информация за ограничения ресурс - предмет на конкурса;

2. списък с необходимите приложения към заявлението за участие в конкурса;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изисквания за осъществяване на обществени електронни съобщения - предмет на конкурса, като: темпове на развитие и/или на обслужване, качество на услугите, приложими технологии, задължения, свързани с националната сигурност;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии за оценка, относителната им тежест и механизъм за оценяване при спазване на принципите за управление на радиочестотния спектър с оглед постигане на целите по чл. 4;

5. правила за провеждане на конкурса;

6. правила за работата на експертната комисия за провеждане на конкурса;

7. размер на депозита за участие в конкурса.

(2) Конкурсните книжа съдържат и условия за участие в конкурса и проект на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и приложения, съдържащи съответните технически параметри за разрешенията.

Чл. 97. Тръжните книжа се приемат с решение на комисията и съдържат:

1. информация за ограничения ресурс - предмет на търга;

2. списък с необходимите приложения към заявлението за участие в търга;

3. правила за провеждане на търга;

4. правила за работа на експертната комисия за провеждане на търга;

5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии за недопускане и отстраняване от участие в търга при спазване на изискванията, свързани с управлението на радиочестотния спектър, с оглед постигане на целите по чл. 4;

6. проект на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и приложения, съдържащи съответните технически параметри за разрешенията;

7. размер на депозита за участие в търга, който не може да бъде по-голям от 5 на сто от определената начална тръжна цена, както и условия, свързани с депозита за участие в търга;

8. място, дата и час за провеждане на търга.

Чл. 98. (1) Конкурсът или търгът за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита, се провежда не по-рано от 30 дни от обнародване на решението по чл. 93, ал. 3 в "Държавен вестник". В случай че се обявяват няколко конкурса или търга съобразно наличния свободен ограничен ресурс, комисията определя последователността на провеждането им. Комисията може да проведе и един търг или конкурс, с който да предостави повече от едно разрешение съобразно наличния свободен ограничен ресурс.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 99. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) За провеждането на конкурс или търг комисията определя експертна комисия, поне един от членовете на която е правоспособен юрист. Като членове на експертната комисия може да участват и представители на заинтересованите ведомства и на комисията. В експертната комисия задължително се включва представител на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Лице, което има съществен търговски, финансов или друг делови интерес, не може да участва като член на експертната комисия.

(3) Съществен търговски, финансов или друг делови интерес е налице винаги, когато на членове на експертната комисия или на членове на техните семейства, включително съпрузи, роднини по права линия - без ограничения, по съребрена линия - до четвърта степен включително, и роднини по сватовство - до втора степен включително, както и на икономически свързани с тях лица, се издава разрешение по този закон.

(4) Всеки член на експертната комисия е длъжен да декларира писмено пред комисията липсата на съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той и/или икономически свързани с него или с членове на семейството му лица имат при избора на даден кандидат и че няма да бъдат назначени в органи на управление на кандидата, спечелил конкурса или търга, до една година от издаването на разрешението.

(5) Декларациите по ал. 4 се съхраняват в специален публичен регистър при комисията.

(6) Членовете на експертната комисия са длъжни да не разпространяват пред трети лица информация, получена в хода на процедура по провеждане на конкурс или търг. Всеки член на експертната комисия подписва декларация преди началото на процедурата за спазването на това задължение.

Чл. 100. (1) Лицата, които искат да участват в обявения от комисията конкурс или търг, подават писмено заявление за участие, към което прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) документ, удостоверяващ съществуването и актуалното правно състояние на лицето - в случаите, когато заявителят не притежава Единен идентификационен код по чл. 23 от Закона за търговския регистър;

2. доказателства за финансови възможности, като: годишен счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите, годишни данъчни декларации, банкови препоръки, документи за придобиване на дълготрайни активи;

3. технически проект и бизнес план в съответствие с изискванията на чл. 96, ал. 1, т. 3;

4. документ за внесен депозит или банкова гаранция за неговия размер;

5. документи, удостоверяващи липсата на обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3;

6. декларация за опазване на поверителността на информацията, която се съдържа в конкурсната или тръжната документация;

7. документ за платена конкурсна или тръжна документация;

8. други документи, свързани с предмета на конкурса или търга.

(2) Всички документи се подават на български език.

(3) При липсващи и/или нередовни документи по ал. 1, с изключение на тези по ал. 1, т. 3, кандидатът се уведомява писмено да отстрани непълнотите или нередовностите, като му се дава 7-дневен срок от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, кандидатът не се допуска до участие.

(4) Лицето, което иска да участва в обявения от комисията конкурс или търг, не се допуска до участие, когато:

1. е обявено в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност, или се намира в ликвидация;

2. е лишено от правото да упражнява търговска дейност;

3. има публични парични задължения към държавата, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задължение към осигурителни фондове, освен ако не е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

4. е с отнето разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за същия вид електронни съобщения за срока, определен от комисията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В случай че броят на подадените заявления е по-малък или равен на броя на разрешенията, които са предмет на решението по чл. 93, ал. 2, комисията с решение обявява процедурата за приключила и в 10-дневен срок издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър. В тридневен срок след приемането на решението за обявяване на процедурата за приключила комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В случай че в срока по чл. 93, ал. 2, т. 4 не е постъпило нито едно заявление, комисията с решение прекратява обявената процедура. В тридневен срок след приемането на решението за прекратяване на обявената процедура комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

Чл. 101. (1) При конкурс предложенията се класират въз основа на комплексна оценка за удовлетворяване на конкурсните изисквания.

(2) При търг класирането на кандидатите се извършва според размера на предложената тръжна цена.

Чл. 102. (1) Експертната комисия в 7-дневен срок от приключване на работата си представя на комисията доклад за извършената работа и за резултатите от класирането, както и цялата документация по проведения конкурс или търг.

(2) В 14-дневен срок от получаване на документите по ал. 1 комисията приема решение за:

1. издаване на разрешение на кандидата, спечелил конкурса или търга;

2. прекратяване на конкурса или търга, като не определя спечелил кандидат, когато в резултатите от класирането не се посочва кандидат, който отговаря на изискванията на проведения конкурс или търг.

(3) В тридневен срок след приемане на решението по ал. 2 комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

Чл. 103. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията има право да задържи депозитите на кандидатите, които са подали жалби срещу решението по чл. 102, ал. 2 и/или чл. 104, ал. 1, до решаването на спора от съда.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Депозитите на неспечелилите кандидати се освобождават в срок до 7 работни дни след изтичането на срока за подаване на жалба срещу решението по чл. 104, ал. 1. В същия срок се освобождават депозитите на всички кандидати при прекратяване на процедурата.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Депозитите на спечелилия кандидат и на класирания на второ място се освобождават в срок до 7 работни дни след влизането в сила на решенията по чл. 102, ал. 2, т. 1 и чл. 104, ал. 1.

Чл. 104. (1) В 14-дневен срок от влизането в сила на решението по чл. 102, ал. 2, т. 1 комисията издава разрешение на спечелилия конкурса или търга кандидат.

(2) Спечелилият кандидат е обвързан с направените в конкурса или търга предложения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) При издаване на разрешението по чл. 90, ал. 3, т. 2 и чл. 100, ал. 1 и 5 предприятието се вписва в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1.

Чл. 105. (1) В случай че спечелилият кандидат се откаже от издаване на разрешение или не плати предложената от него окончателна тръжна цена в срока и по начина, посочени в тръжните или конкурсните документи, разрешението се предлага на кандидата, класиран на второ място.

(2) При отказ и на кандидата, класиран на второ място, процедурата се прекратява без издаване на разрешение.

(3) В случаите, когато предмет на търг са две или повече разрешения и класиран кандидат се откаже от издаване на разрешение или не плати предложената от него окончателна тръжна цена в срока и по начина, посочени в тръжните документи, то се предлага на класирания на следващо място кандидат. В случай че и той се откаже, процедурата се прекратява без издаване на разрешение.

(4) Депозитите на лицата по ал. 1, 2 и 3 не се връщат.

Раздел VI.
Съдържание на разрешението

Чл. 106. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита, се включват всички или някои от следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) задължение за предоставяне на услугата или за използване на вида технология, за която са предоставени права за ползване на радиочестотен спектър, включително, когато е приложимо, и изисквания за покритие и качество;

2. предоставеният радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита;

3. териториалният обхват, когато е приложимо;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) възможността за прехвърляне на правата по разрешението;

5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия за осигуряване на ефективно и ефикасно ползване на радиочестотния спектър;

6. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) техническите и експлоатационните условия, необходими за недопускане на вредни радиосмущения и за ограничаване на възможността за излагане на обществото на вредни електромагнитни полета, когато условията са различни от тези, при спазване на изискванията по чл. 73, ал. 3, т. 8, буква "г";

7. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) срокът на разрешението, който може да бъде променен съобразно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;

8. таксата за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;

9. задълженията, поети от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, в случай на проведена конкурсна или тръжна процедура;

10. задълженията, произтичащи от международни споразумения, които уреждат ползването на радиочестотния спектър, в случай че такива са приложими;

11. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

12. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

13. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

14. датата на издаване на разрешението;

15. идентификационни данни;

16. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) задължения, свързани с експерименталното ползване на радиочестоти.

Чл. 107. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера и адреси, се включват всички или някои от следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) услугата, за която предприятията са получили разрешение за ползване на номера, включително изисквания във връзка с предоставянето на тази услуга, както и изисквания за прозрачност на тарифните принципи и максимални цени, които могат да се прилагат в специфичен номерационен обхват с оглед гарантиране защита на правата на потребителите;

2. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) предоставените номера и адреси;

3. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изискванията за ефективно и ефикасно ползване на номера;

4. изискванията за преносимост на номерата;

5. задълженията за предоставяне на обществена информация за телефонните номера на абонатите на обществени телефонни услуги за целите на универсалната услуга съгласно глава единадесета и при наличие на изрично съгласие от абонатите;

6. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) срокът на разрешението;

7. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

8. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) възможност и условия за прехвърляне на права по разрешението;

9. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) таксата за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера и адреси;

10. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

11. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) задълженията, произтичащи от международни споразумения, които уреждат ползването на номера и адреси, в случай че такива са приложими;

12. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

13. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

13а. (нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

14. датата на издаване на разрешението;

15. идентификационни данни.

Чл. 108. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Освен задълженията по чл. 106 или 107 предприятията, получили разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, са длъжни да спазват и приложимите изисквания, определени по чл. 73.

Раздел VII.
Временни разрешения

Чл. 109. (1) Комисията издава временни разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, със срок на действие не по-дълъг от 6 месеца, в следните случаи:

1. когато е необходимо ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за изпробване на нови технически методи и/или технологии за осъществяване на електронни съобщения, или

2. когато е необходимо ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, за да бъдат тествани нови технически съоръжения или новоизградени електронни съобщителни мрежи, преди същите да бъдат пуснати в експлоатация, или

3. за рекламиране на електронни съобщителни съоръжения и/или оборудване, или

4. когато е необходимо ползването на индивидуално определен ограничен ресурс за краткосрочни събития.

(2) Временно разрешение се издава без провеждане на конкурс или търг.

(3) Временно разрешение не се издава за вече предоставен индивидуално определен ограничен ресурс или за ограничен ресурс, за който е подадено заявление за издаване на разрешение и не е приключила процедурата по издаване на разрешението.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Временно разрешение за всеки от случаите по ал. 1, т. 1 - 3 се издава еднократно в рамките на една година.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За издаване на временно разрешение се подава заявление, което съдържа данните по чл. 83, ал. 1 и данни за предназначението на заявения ограничен ресурс за случаите, посочени в ал. 1. Към заявлението се прилагат документите по чл. 83, ал. 2, т. 1 и 2. Заявлението трябва да бъде подадено не по-късно от 31 дни преди датата за започване на ползването на ограничения ресурс, посочена в заявлението. При непълнота на заявлението се прилагат правилата на чл. 83, ал. 4.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че заявеният ограничен ресурс подлежи на международно координиране, комисията предлага на заявителя друг ограничен ресурс, неподлежащ на международно координиране, който е годен за ползване, съобразно:

1. данните, представени в заявлението за случаите, посочени в ал. 1, и

2. техническите характеристики на електронната съобщителна мрежа и съоръженията, за които ще се ползва ограниченият ресурс.

(7) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията издава временното разрешение не по-късно от 17 дни преди датата за започване на ползването на ограничения ресурс, посочена в заявлението по ал. 5.

(8) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията уведомява заявителя за издаденото временно разрешение в тридневен срок от издаването му, като посочва и размера на дължимите от заявителя такса за временно ползване на индивидуално определен ограничен

ресурс и еднократна такса за издаване на разрешение. Заявителят е длъжен да внесе таксите в 7-дневен срок от получаване на уведомлението.

(9) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията връчва разрешението на заявителя в тридневен срок след внасяне на таксите по ал. 8.

Чл. 110. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Временното разрешение съдържа данните, посочени в заявлението по чл. 109, ал. 5.

(2) Индивидуално определеният ограничен ресурс може да се ползва само по предназначение и начин, изрично определени с временното разрешение.

Чл. 111. (1) За временните разрешения не се прилагат правилата за прекратяване, отнемане или спиране на действието на разрешенията, издадени по този закон.

(2) Действието на временното разрешение се прекратява от комисията незабавно, когато бъде установено, че предоставеният индивидуално определен ограничен ресурс не се ползва по предназначението и начина, определени във временното разрешение.

Чл. 112. Предприятие, на което е прекратено действието на временно разрешение по чл. 111, ал. 2, не може да подава заявление за издаване на ново временно разрешение в 6-месечен срок от датата на прекратяване действието на предишното.

Раздел VIII.
Предоставяне на допълнителен ограничен ресурс

Чл. 113. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятие осъществяващо обществени електронни съобщения, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или номера, може да заяви ползване на допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс. Предприятието подава заявление, което освен данните по чл. 83 съдържа и:

1. номера и дата на издаване на първоначалното разрешение;

2. електронните съобщителни мрежи и/или услуги, за извършването на които ще се ползва допълнителният индивидуално определен ограничен ресурс;

3. посочване на допълнителния индивидуално определен ограничен ресурс, за чието ползване се иска изменение и допълнение на разрешението;

4. срок за ползване на допълнителния индивидуално определен ограничен ресурс, който не може да бъде по-дълъг от срока на ползване на първоначалния индивидуално определен ограничен ресурс;

5. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) данни за ефективно усвояване на вече предоставения индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Електронните съобщителни мрежи и/или услуги по ал. 1, т. 2 не могат да бъдат различни от електронните съобщителни мрежи и/или услуги, за които е предоставен първоначалният индивидуално определен ограничен ресурс.

(3) Към заявлението се прилагат документи и данни, обосноваващи необходимостта от ползване на допълнителния индивидуално определен ограничен ресурс, както и документ за внесена такса за административни услуги.

(4) Комисията предоставя заявения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс, когато:

1. предприятието има доказана необходимост от такъв ресурс за разширяване, модернизиране и развитие на собствената електронна съобщителна мрежа, когато чрез нея осъществява обществени електронни съобщения, и

2. предприятието е използвало ефективно вече предоставения индивидуално определен ограничен ресурс, и

3. електронната съобщителна мрежа на предприятието допуска възможност за разширяване, модернизиране и развитие.

(5) Допълнителният индивидуално определен ограничен ресурс се предоставя без провеждане на конкурс или търг.

(6) Ако условията по ал. 4 са налице, комисията предоставя заявения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, като изменя и допълва

разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс на заявителя, в срок до 42 дни от датата на подаване на заявлението.

(7) Ако условията по ал. 4 са налице, комисията предоставя заявения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс - номера, като изменя и допълва разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс на заявителя, в срок до 21 дни от датата на подаване на заявлението.

(8) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 7 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси за ползване на предоставения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс пропорционално на времето за ползване в текущата година.

Раздел IX.
Изменение, допълнение, прекратяване, отнемане, спиране или прехвърляне на разрешение

Чл. 114. (1) Предприятие, на което е издадено разрешение, може преди изтичане на срока на действието му да направи мотивирано искане за намаляване на срока на действие на разрешението. Комисията проучва основателността на искането и се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на искането.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, на което е издадено разрешение, може в срок не по-кратък от три месеца преди изтичане срока на действие на разрешението да направи мотивирано искане за удължаване срока на действие на издаденото разрешение. Комисията проучва основателността на искането, като отчита:

1. ползите за потребителите;
2. необходимостта от насърчаване на конкуренцията и развитието на новите технологии;
3. регулаторната политика за съответния ограничен ресурс.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на искането по ал. 2, като при удовлетворяване на искането вписва новия срок на действие в разрешението.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Ако в срока по ал. 2 предприятие, на което е издадено разрешение, не поиска удължаване действието на разрешението, приема се, че предоставеният индивидуално определен ограничен ресурс е свободен с изтичането на срока на действие на разрешението.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Срокът на действие на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се удължава след удължаване на срока на лицензията по смисъла на Закона за радиото и телевизията за същия период от време.

Чл. 115. (1) Изменения и допълнения на разрешение могат да бъдат правени с мотивирано решение на комисията поради:

1. непреодолима сила;
2. причини, свързани с националната сигурност;
3. промени във вътрешното законодателство и решения на международни организации в сила за Република България;
4. причини, свързани с обществения интерес, произтичащи от ефективното ползване на ограничения ресурс, защитата на интересите на потребителите и осигуряването на универсална услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Измененията и допълненията по ал. 1, т. 4 се извършват след писмено уведомяване на съответното предприятие, което може да изрази становище в 14-дневен срок от получаване на уведомлението.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато измененията и допълненията по ал. 1, т. 4 са съществени, комисията провежда обществена консултация по реда на чл. 37 в срок не по-кратък от 30 дни.

Чл. 116. Предприятието, на което е издадено разрешение, може да отправи мотивирано искане до комисията за изменение и допълнение на разрешението, извън случаите по чл. 115, ал. 1. Комисията проучва основателността на искането, преценява необходимостта от изменение и допълнение на разрешението и се произнася с решение в 30-дневен срок от постъпване на искането.

Чл. 117. (1) Действието на издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс се преустановява след отнемане на издаденото разрешение от комисията в следните случаи:

1. предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита, не е спазило някои или всички от задълженията си по чл. 106, т. 9;

2. при установени системни нарушения на едно и също условие от издаденото разрешение за ползване на предоставения индивидуално определен ограничен ресурс;

3. при системно неплащане на дължимите такси, свързани с издаденото разрешение;

4. при извършена проверка от комисията е установено наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в";

5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, или позиции на геостационарна орбита, не е спазило някои или всички от задълженията по чл. 106, т. 5 и не е подало искане за прехвърляне или отдаване под наем на предоставения за индивидуално ползване радиочестотен спектър по реда на чл. 121.

(2) Действието на издаденото разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс може да бъде прекратено в следните случаи:

1. по мотивирано писмено искане на компетентен орган при установени действия на предприятието, които застрашават националната сигурност при ползване на предоставения му с разрешението индивидуално определен ограничен ресурс;

2. предприятието, получило разрешение, заяви наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в";

3. по мотивирано писмено искане на предприятието, на което е издадено разрешение;

4. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) при смърт на физическото лице, при ликвидация или прекратяване на юридическото лице или прекратяване дейността на едноличния търговец - в случаите, когато са им издадени разрешения;

5. с изтичане срока на действие на разрешението;

6. на основание задължение, произтичащо от ратифицирано и влязло в сила международно споразумение, по което Република България е страна;

7. след уведомление от Съвета за електронни медии за влязло в сила решение за прекратяване на съответната лицензия за радио- или телевизионна дейност на предприятието, осъществяващо електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

(3) Приетите решения от комисията на основание ал. 2, т. 1 подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Действието на издаденото разрешение при наличие на предпоставките по ал. 1 се преустановява след предварително писмено уведомяване на предприятието, като комисията изрично посочи конкретните основания и мотиви.

(5) С уведомлението по ал. 4 комисията дава срок на предприятието не по-кратък от 30 дни за становище.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията може да отнеме разрешението само след като обсъди обясненията и възраженията на предприятието и установи наличието на достатъчно доказателства за съществуване на обстоятелствата по ал. 1.

Чл. 118. (1) В случаите по чл. 117, ал. 2, т. 4 ограниченият ресурс не се смята за свободен, ако някой или някои от наследниците заявят писмено пред комисията ползването на индивидуално определения ограничен ресурс, за който е било издадено разрешението, в срок до един месец след смъртта на физическото лице. В този случай комисията издава без конкурс или търг ново разрешение за ползване на същия индивидуално определен ограничен ресурс в срок до 21 дни от подаване на заявлението. Комисията уведомява писмено заявителите в тридневен срок от издаването на разрешението.

(2) В срок до 14 дни от получаване на уведомлението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията всички дължими такси.

(3) Комисията връчва разрешението на заявителите след заплащане на всички дължими такси по този закон.

Чл. 119. Предприятие, действието на чието разрешение е било прекратено на основание чл. 117, ал. 1, може да подаде заявление за издаване на ново разрешение не по-рано от 12 месеца от датата на решението на комисията за прекратяване действието на разрешението.

Чл. 120. (1) Действието на издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс може да бъде временно спряно от комисията в следните случаи:

1. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) по искане на компетентен орган при бедствия, обявяване на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение";

2. по мотивирано искане на компетентните органи при възникване на опасност за националната сигурност;

3. по мотивирано искане на предприятието, на което е издадено разрешение.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 спирането продължава до отпадане на необходимостта от него.

(3) При спиране действието на разрешение на основание ал. 1, т. 3 предприятието, на което е издадено разрешението, дължи вноски от годишните такси за времето, за което е спряно действието на разрешението.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 комисията проучва основателността на направеното искане и се произнася по него в срок до 21 дни от постъпването му. Спирането в тези случаи не може да бъде за срок, по-дълъг от три месеца. Комисията отказва спиране:

1. когато искането е от предприятие със значително въздействие върху пазара за електронните съобщителни мрежи и/или услуги, по отношение на които е определено като такова;

2. когато на предприятието е наложено задължение за предоставяне на универсална услуга;

3. на предприятие с разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс с национален обхват, осъществяващо обществени електронни съобщения.

(5) Решенията за спирането и последващото възобновяване на действието на издадено разрешение се съобщават на засегнатите лица в тридневен срок.

Чл. 121. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, може да прехвърли разрешението или част от правата и съответните задължения, включени в разрешение, или отдаде под наем индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, само след предварително разрешение от комисията.

(2) Комисията издава разрешение по ал. 1, когато са налице следните условия:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) прехвърлянето или отдаването под наем не нарушава конкуренцията в сектора на електронните съобщения в частта ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и

2. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) прехвърлянето или отдаването под наем не води до промени в условията за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс, или

3. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) прехвърлянето или отдаването под наем по ал. 1 за осъществяване на електронни съобщения чрез използване на налични и/или нови аналогови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване не води до промяна на разпространяваните от предприятията, лицензирани от Съвета за електронни медии, радио- и телевизионни програми на обществените оператори, субекти на публичното право;

4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изтекли са две години от получаването на индивидуално определения ограничен ресурс чрез конкурс или търг.

(3) При универсално правоприемство чрез промяна на правната форма на дружеството ал. 1 не се прилага.

Чл. 122. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишен текст на чл. 122, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията и редът за прехвърляне на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, както и на част от правата и съответните задължения, включени в разрешението или отдаване под наем на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, се определят с нормативен административен акт от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията и редът за прехвърляне на

разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, както и на част от правата и съответните задължения, включени в разрешението или отдаване под наем на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, не следва да нарушават конкуренцията.

Чл. 123. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията публикува ежемесечно на страницата си в интернет информация за прехвърлените права по издадени разрешения или за отдадения под наем индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

Глава шеста.
РАДИОЧЕСТОТЕН СПЕКТЪР И ПОЗИЦИИ НА ГЕОСТАЦИОНАРНАТА ОРБИТА

Чл. 124. (1) Управлението и ефективното без вредни радиосмущения ползване на радиочестотния спектър се провежда в съответствие с държавната политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър, Националния план за разпределение на радиочестотния спектър, Регулаторната политика за управлението на радиочестотния спектър за граждански нужди и в съответствие с международни споразумения, по които Република България е страна.

(2) Управлението и ефективното ползване на радиочестотния спектър се осъществява с оглед защита на обществения интерес, безопасността и здравето на гражданите, свободата на словото, културните, научните, социалните и техническите аспекти на политиката на Европейския съюз, както и интересите на ползвателите на радиочестотния спектър.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Управлението на радиочестотния спектър насърчава хармонизираното му използване в Европейския съюз за гарантиране на ефективно и ефикасно използване на радиочестотите с цел създаване на ползи за потребителите като икономии от мащаба и оперативна съвместимост на услугите.

Чл. 125. (1) Когато ползването на радиочестоти е хармонизирано, условията и процедурите са съгласувани и предприятията, на които ще бъдат присвоени радиочестотите, са избрани в съответствие с международни споразумения и правила на Общността, комисията издава разрешение за ползване на тези радиочестоти.

(2) Ако всички национални условия, отнасящи се до правото на ползване на радиочестотите, са изпълнени в случай на обща процедура за избор, комисията не трябва да налага други условия, допълнителни критерии или процедури, които биха ограничили, променили или забавили правилното прилагане на общото присвояване на тези радиочестоти.

Чл. 126. Радиочестотният спектър в обхвата от 9 kHz до 3000 GHz се разпределя на радиочестоти и радиочестотни ленти, радиослужби и ползватели.

Чл. 127. Позициите на геостационарната орбита за Република България се определят с международни споразумения.

Чл. 128. Управлението на радиочестотния спектър и ползването на позициите на геостационарната орбита се осъществяват с цел ефективното и без вредни радиосмущения използване на радиочестотния спектър при съобразяване с интересите на националната сигурност и при спазване принципите на предвидимост, равнопоставеност и обективност.

Чл. 129. (1) Комисията предоставя за ползване позициите на геостационарната орбита, радиочестотите и радиочестотните ленти, разпределени за граждански нужди.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Радиочестотите и радиочестотните ленти се предоставят от комисията след национално координиране и съгласуване с всички заинтересовани държавни органи, ведомства и служби с цел осигуряване безопасността на въздухоплаването и корабоплаването и защита на националната сигурност.

(3) Ако правото за ползване на радиочестотите и радиочестотните ленти бъде отнето в резултат

на промени в законодателството, възникнали при изпълнение на международно задължение на Република България, трябва да се предвиди компенсация от държавния бюджет, като размерът й се определя с мотивирано предложение на комисията.

Чл. 130. (1) (Предишен текст на чл. 130 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Правото за ползването на радиочестоти и радиочестотни ленти не е свързано с ограничения по отношение на вида на предоставяните услуги или използваните технологии.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Ограничения на правата за ползване на радиочестоти и радиочестотни ленти по отношение на използваните технологии се допускат само в случаите, когато това е необходимо за:

1. избягване на вредни смущения;
2. защита на общественото здраве от въздействието на електромагнитните полета;
3. гарантиране техническото качество на услугата;
4. гарантиране на максимално съвместно използване на радиочестоти;
5. защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър;
6. гарантиране изпълнението на цели от общ интерес при спазване принципа на неутралност по отношение на услугите.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Ограничения на правата за ползване на радиочестоти и радиочестотни ленти по отношение на предоставяните услуги се допускат само с оглед постигане на цели от общ интерес, преди всичко отнасящи се до:

1. безопасността на живота;
2. насърчаване на социално, регионално или териториално сближаване;
3. избягване на неефикасно използване на радиочестоти;
4. насърчаване на културното и езиковото многообразие и медийния плурализъм, включително чрез осъществяване на радио- и телевизионна дейност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Забрана за предоставяне на други електронни съобщителни услуги в специфична радиочестотна лента може да бъде наложена само при необходимост от защита на работата на радиослужбите, свързани с безопасността на живота. В изключителни случаи обхватът на такава забрана може да бъде разширен с други цели от общ интерес, определени в съответствие с правото на Европейския съюз.

Чл. 130а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията редовно, най-малко веднъж на всеки две години, преразглежда необходимостта от ограниченията, посочени в чл. 130, ал. 2 - 4, и публикува резултатите от това преразглеждане на страницата си в интернет.

Чл. 131. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Глава седма.
НОМЕРА, АДРЕСИ И ИМЕНА

Раздел I.
Национален номерационен план (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 132. Националният номерационен план представлява разпределение на номерата, използвани в електронните съобщителни мрежи за идентификация, маршрутизация и таксуване от предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги.

Чл. 133. (1) Националният номерационен план се изготвя от комисията в съответствие с регулаторната политика по чл. 30, т. 7 при спазване принципите на обективност, пропорционалност, равнопоставеност, прозрачност и навременност и при отчитане на националните и обществените интереси.

(2) Националният номерационен план се изготвя при съобразяване с актовете на международни организации и/или техни компетентни органи, имащи отношение към номера, адреси и имена, за да се осигурява ефективно използване на номерационното пространство.

(3) Националният номерационен план се обнародва в официалния раздел на "Държавен вестник".

(4) Комисията поддържа публичен регистър на предоставените за ползване на предприятията номера, адреси и имена.

Чл. 133а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена се определят с наредба от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36, която се обнародва в "Държавен вестник".

Раздел II.
Преносимост на номерата (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 134. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на номера от Националния номерационен план, осигуряват възможност за преносимост на номерата, като абонатите могат да запазват:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) географския номер при промяна на предприятието, предоставящо съответната услуга и/или при промяна на адреса си в рамките на един географски национален код за направление;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) негеографския номер при промяна на предприятието, предоставящо съответната услуга;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) национално значим номер при промяна на предприятието, предоставящо мобилна телефонна услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията приема функционални спецификации за преносимост на номерата по ал. 1 след обществено обсъждане по чл. 36 и ги обнародва в официалния раздел на "Държавен вестник".

(4) Функционалните спецификации съдържат:

1. технически условия за осъществяване на преносимост;

2. необходими действия от предприятията, които са задължени да осигуряват преносимост, включително и срокове за извършването им;

3. метод за реализация на преносимостта;

4. изисквания относно базата данни, необходима за осигуряване на маршрутизацията;

5. задължения на предприятията, които осигуряват преносимостта, и причини за отказ от предоставяне на услугата за крайни потребители;

6. процедура за осъществяване на преносимост;

7. принципи на ценообразуване и разпределяне на разходите между предприятията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Процедурата по пренасянето на номера се осъществява във възможно най-кратък срок, определен във функционалните спецификации по ал. 3.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Срокът, за който може да бъде преустановено предоставянето на услугата на абоната, не може да надвишава 8 часа.

Чл. 135. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 136. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят помежду си цени, свързани с осъществяването на преносимост на номерата, както следва:

1. еднократна цена, покриваща разходите, във връзка с проверка на идентификацията на абонат или потребител и за други дейности, свързани с администриране на процеса по пренасяне на номер;

2. цени за взаимно свързване във връзка с промяна на предприятието по чл. 134, ал. 1 при спазване на принципа за разходоориентираност.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 136а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случаите, когато са налице цени

за крайните потребители за пренасяне на номер, предприятията по чл. 134, ал. 1 определят тези цени по начин, който не възпрепятства промяната на предприятието, предоставящо съответната услуга.

Чл. 137. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 138. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Раздел III.
Достъп до номера и услуги (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 138а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, на което е предоставено разрешение за ползване на обхват от номера от Националния номерационен план, няма право да поставя неравнопоставени условия пред други предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги, във връзка с достъпа до техни услуги, предоставяни чрез номера от този обхват.

Чл. 138б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги и осигуряващи възможност за осъществяване на изходящи повиквания към номера от Националния номерационен план, осигуряват безплатен достъп на крайните потребители до единния европейски номер за спешни повиквания 112 и до националните номера за спешни повиквания.

Чл. 138в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, когато е технически и икономически възможно, осигуряват на всички крайни потребители възможност за:

1. достъп до негеографски номера и ползване на услуги, предоставяни чрез тези номера в рамките на Европейския съюз;

2. достъп до всички номера, предоставяни в рамките на Европейския съюз, независимо от използваната от предприятието технология и устройства, включително номерата от националните номерационни планове на държавите членки, както и тези от Европейското телефонно номерационно пространство и универсални международни телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп.

(2) В случай че виканият абонат е ограничил достъпа до своя абонатен номер за повиквания от определени географски райони поради търговски съображения, ал. 1 не се прилага.

(3) Комисията може да изиска от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или услуги, да блокират за всеки конкретен случай достъпа до номера или услуги, когато това е оправдано поради измама или злоупотреба, и да изиска в тези случаи от предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, да си удържат съответните приходи от взаимно свързване и/или от други услуги.

(4) В случай че номерът по ал. 3 е от номерационния план на друга държава - членка на Европейския съюз, или е номер от Европейското телефонно номерационно пространство, или универсален международен телефонен номер за достъп до услуги с безплатен достъп, предоставен на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги на територията на тази държава членка, комисията си взаимодейства със съответните регулаторни органи на тази държава членка за предприемане на действията по ал. 3.

(5) Комисията може да предприеме действията по ал. 3 и при обосновано искане на регулаторен или друг държавен орган на държава - членка на Европейския съюз.

Глава осма.
ТАКСИ

Чл. 139. (1) Размерът на административните такси, дължими от лицата, осъществяващи електронни съобщения в изпълнение на изискванията на този закон, съответстват на административните разходи на комисията, необходими за международно координиране и сътрудничество, хармонизация и стандартизация, анализ и контрол на пазара, изготвяне и прилагане на подзаконови нормативни актове и

издаване на административни актове и контрол по изпълнението им.

(2) Административните такси по ал. 1 са:

1. годишна такса за контрол;

2. еднократна такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

3. (доп. - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 07.02.2014 г.) еднократна такса за изменение и допълнение на разрешението и за удължаване срока на действие на разрешението;

4. еднократна такса за административни услуги.

Чл. 140. Таксите за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс са:

1. годишна такса за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. такса за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 141. (1) Размерът на административната годишна такса за контрол е до 1,2 на сто от годишните брутни приходи от предоставянето на електронни съобщителни мрежи и/или услуги без включен данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност, както и разходи за уреждане на авторски и сродни права за радио- и телевизионни програми.

(2) Таксата по ал. 1 се плаща от лицата, осъществяващи обществени електронни съобщения, на тримесечни вноски до 15-о число на месеца, следващ тримесечието. Вноската за четвъртото тримесечие е изравнителна и се заплаща до 15 дни след срока, определен със Закона за счетоводството за изготвяне на годишния финансов отчет. Внесените през годината вноски се изравняват въз основа на предоставено от предприятието копие от годишен финансов отчет заедно с приложенията към него.

Чл. 142. (1) Еднократната такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс е равна на административните разходи за подготовка и издаване на разрешението и включва разходите за:

1. труд и материали;

2. пропорционално разпределена развойна и консултантска дейност, ако такава е необходима във връзка с издаването на разрешението;

3. честотно планиране и национална и международна координация.

(2) При провеждане на търг за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс окончателната тръжна цена включва таксата по ал. 1.

Чл. 143. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лицата, осъществяващи електронни съобщения чрез ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, заплащат годишни такси за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера, радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 07.02.2014 г.) При предоставяне на допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или номера, предприятията заплащат допълнителна еднократна такса. При удължаване срока на действие на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за мрежи за широколентов безжичен достъп (BWA), мрежи за неподвижен безжичен достъп (FWA), обществени мобилни наземни мрежи и наземни мрежи, позволяващи предоставяне на електронни съобщителни услуги, се заплаща еднократна такса.

(3) Размерите на таксите по ал. 1 и 2 се определят въз основа на един или повече от следните критерии:

1. брой на регистрираните жители, които могат да бъдат обслужени от електронната съобщителна мрежа, за която е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. териториален обхват, предвиден в разрешението;

3. мощност на изхода на предавателя;

4. заемана честотна лента;

5. брой на използваните радиостанции;

6. брой на използваните радиочестотни канали;

7. вид на радиочестотния канал (радиочестотна лента) - симплексен/дуплексен;

8. вид на електронната съобщителна мрежа, за която е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

9. брой на използваните електронни съобщителни мрежи;

10. предназначение на радиостанциите и електронните съобщителни мрежи;

11. срок на ползване на радиочестотния спектър;

12. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) степен на ограниченост на ресурса - номера;

13. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) икономическата стойност на номера от определени обхвати на базата на предварително определени от комисията публично оповестени критерии.

Чл. 144. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 145. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Таксите по чл. 143, ал. 1 се плащат на 4 равни вноски до края на месеца, предхождащ тримесечието, за което се дължат.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятието може да плати таксите по чл. 143 до края на първото тримесечие на текущата година. В този случай таксата се плаща с отстъпка в размер 5 на сто.

Чл. 146. (1) При издаване на временно разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, с изключение на позициите на геостационарната орбита, със срок на действие не по-дълъг от 6 месеца лицата, осъществяващи електронни съобщения, заплащат следните такси:

1. еднократна такса за издаване на разрешение;

2. такса за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Таксата по ал. 1, т. 2 е пропорционална на времето, за което се издава разрешението.

Чл. 147. (1) Размерът на таксите по тази глава, сроковете и начинът на плащането им се определят с тарифа за таксите, които се събират от комисията, приета от Министерския съвет по предложение на комисията.

(2) В тарифата по ал. 1 се определя и размерът на таксите за административни услуги, предоставяни от комисията.

(3) Таксите се определят в съответствие със следните принципи:

1. равнопоставеност;

2. пропорционалност;

3. насърчаване на конкуренцията и на предоставянето на нови услуги;

4. осигуряване на ефективно ползване на ограничените ресурси;

5. задоволяване интересите на потребителите от качествени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(4) Лицата, получили разрешение за ползване на един и същ индивидуално определен ограничен ресурс, заплащат едни и същи годишни такси.

Чл. 148. (1) Таксите по тарифата, които се събират от комисията, се разпределят по реда на този закон.

(2) Таксите за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс се разпределят, както следва:

1. за ползване и за временно ползване на радиочестотен спектър:

а) 35 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 40 на сто - по бюджета на комисията;

в) (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) 25 на сто - в приход на държавния бюджет;

2. (доп. - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 07.02.2014 г.) за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър и за удължаване на срока на действие на разрешението - еднократна такса:

а) 25 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 5 на сто - по бюджета на комисията;

в) (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) 70 на сто - в приход на държавния бюджет;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера - по бюджета на комисията;

4. за ползване на позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения:

а) 25 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 5 на сто - по бюджета на комисията;

в) (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) 70 на сто - в приход на държавния бюджет;

5. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс след провеждане на търг:

а) 25 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 5 на сто - по бюджета на комисията;

в) (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) 70 на сто - в приход на държавния бюджет.

(3) Еднократната такса за издаване на разрешение, таксите за изменение и допълнение на разрешение, годишната такса за контрол и таксите за административни услуги се разпределят по бюджета на комисията.

Чл. 149. (1) Всички такси постъпват по бюджета на комисията и до 15-о число на месеца, следващ месеца, в който таксите са постъпили по бюджета на комисията, се разпределят по чл. 148, ал. 2.

(2) Не се дължат такси по реда на тази глава от:

1. държавни органи, които осъществяват електронни съобщения за собствени нужди, свързани с техните функции;

2. дипломатически представителства и други организации със статут на дипломатически мисии, когато осъществяват електронни съобщения за собствени нужди на основата на реципрочност.

Глава девета.
ПАЗАРИ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И/ИЛИ УСЛУГИ

Чл. 150. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията определя, анализира и оценява съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги относно наличието на ефективна конкуренция в съответствие с общите принципи на конкурентното право и специфичните национални условия, определя предприятия със значително въздействие върху пазара и след преценка на необходимостта от това налага, продължава, изменя и/или отменя специфични задължения на предприятията, предоставящи на съответните пазари обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за постигане целите на този закон.

(2) Условията и редът за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара се определят с методика.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Методиката по ал. 2 се изготвя от комисията съгласувано с Комисията за защита на конкуренцията в съответствие с общите принципи на конкурентното право и съобразно правото на Европейския съюз. Методиката се приема от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 151. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията периодично анализира, определя и оценява пазарите на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и установява наличието или липсата на ефективна конкуренция.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Проектът на решение на комисията, с което се определя съответния пазар, анализа и оценката дали е налице ефективна конкуренция, включително определянето на предприятие или предприятия със значително въздействие върху съответния пазар и специфичните задължения, които трябва да им бъдат наложени, продължени, изменени и/или отменени, се предоставя при необходимост на Комисията за защита на конкуренцията за становище и се публикува за обществено обсъждане на страницата на комисията в интернет за срок не по-кратък от 30 дни. Комисията за защита на конкуренцията се произнася в 30-дневен срок от получаване на проекта.

(3) В срок до 30 дни след изтичане на срока по ал. 2 комисията разглежда постъпилите

становища и предложения и ги публикува на страницата си в интернет, с изключение на частите, представляващи търговска тайна, приетите предложения и тяхното отразяване в проекта, както и мотивите за неприетите предложения.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) След приключване на процедурата по ал. 2 и 3 комисията съгласува проекта на решение по реда на чл. 42.

Чл. 152. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията определя съответните пазари в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз и националните условия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията определя продуктовия и географския обхват на съответните пазари съгласно методиката по чл. 150, ал. 2.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При определяне на съответен пазар, различен от посочените в приложимия акт на Европейската комисия, комисията се ръководи от принципите на конкурентното право и изследва дали посочените в т. 1, 2 и 3 критерии са изпълнени кумулативно:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) наличие на високи и непреходни структурни, правни или регулаторни бариери за навлизане на пазара, и

2. липса на възможност за стимулиране и развитие на конкуренцията на пазара за период до две години напред, и

3. недостатъчна ефективност на конкурентното право за преодоляване на бариерите по т. 1 и за възстановяване на конкуренцията на съответния пазар.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да не извършва анализ на съответен пазар, посочен в приложим акт на Европейския съюз, когато установи, че поне един от критериите по ал. 5 не е изпълнен.

Чл. 153. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят на комисията документи и информация за извършване на анализа по чл. 151, ал. 1. Предприятията не могат да се позовават на търговска тайна, за да откажат предоставяне на документи и информация.

(2) Документите и информацията по ал. 1 се определят в методиката по чл. 150, ал. 2.

(3) Членовете на комисията и нейната администрация са длъжни да не разпространяват информацията, получена по ал. 1, в случай че тя е търговска тайна, за което подписват декларации по образец, приет с решение на комисията.

Чл. 154. (1) Комисията анализира ефективността на конкуренцията на съответния пазар в съответствие с методите и принципите на конкурентното право.

(2) Ефективна конкуренция на съответния пазар е налице, когато нито едно предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги самостоятелно или съвместно с други предприятия, няма значително въздействие върху този пазар.

Чл. 155. (1) В случаите, когато въз основа на анализ на съответния пазар се установи, че е налице ефективна конкуренция, комисията не налага специфични задължения на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на съответния пазар.

(2) В случай че са били наложени специфични задължения, комисията отменя тези задължения спрямо предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на съответния пазар.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че са били наложени специфични задължения на предприятия, предоставящи условен достъп до цифрови радио- и телевизионни програми, те могат да бъдат изменени или отменени, когато въз основа на пазарен анализ се установи, че е налице ефективна конкуренция само доколкото:

1. достъпът на крайните ползватели до радио- и телевизионните предавания, канали и услуги, определени като задължителни за разпространение, няма да бъде неблагоприятно повлиян от отмяната

или изменението на задълженията;

2. няма да бъдат неблагоприятно повлияни перспективите за ефективна конкуренция на пазарите на:

а) цифрови телевизионни и радиоразпръсквателни услуги на дребно;

б) системи за условен достъп и други свързани с тях програмни или технически средства.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Засегнатите страни от изменението или отмяната на задължения по ал. 3 получават предизвестие с достатъчен срок за предстоящото изменение или отмяна на задълженията.

Чл. 156. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случаите, когато въз основа на анализ на съответния пазар се установи, че не е налице ефективна конкуренция, комисията определя предприятия, които самостоятелно или съвместно имат значително въздействие върху съответен пазар, и налага на това предприятие или предприятия специфични задължения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че са били наложени специфични задължения на предприятието или предприятията със значително въздействие върху пазара, комисията продължава действието им и при необходимост ги изменя.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да определи, че две или повече предприятия имат съвместно значително въздействие върху пазара, ако дори при отсъствието на структурни или други връзки между тях те осъществяват дейност на пазар, който се характеризира с липса на ефективна конкуренция и в който никое отделно предприятие не притежава значително въздействие върху пазара.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че предприятие има значително въздействие върху един пазар, то може да бъде определено за предприятие със значително въздействие и върху друг, тясно свързан съответен пазар, когато въз основа на пазарен анализ се установи, че връзките между двата пазара позволяват пазарното въздействие на предприятието върху единия пазар да бъде пренесено и върху другия пазар, засилвайки неговото пазарно въздействие.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случаите по ал. 6 комисията може да наложи на предприятието специфични задължения съгласно чл. 166, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5 и на втория пазар, целящи предотвратяване пренасяне на пазарното му въздействие върху този пазар, а когато тези специфични задължения не са достатъчни, се налагат и задължения съгласно чл. 221, ал. 3.

Чл. 156а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При определяне на дадено предприятие като предприятие със значително въздействие върху съответен пазар, както и при определяне на предприятия със съвместно значително въздействие върху съответен пазар комисията взема предвид критерии, определени в методиката по чл. 150, ал. 2.

Чл. 157. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При определяне на специфичните задължения, които комисията може да наложи, продължи, измени или отмени, тя трябва да спазва следните принципи:

1. пропорционалност на наложеното задължение предвид причината за установената неефективна конкуренция и целения резултат;

2. обоснованост;

3. въздържане от регулаторна намеса на нововъзникващи пазари, дори и при установено наличие на пазарен участник или участници с големи пазарни дялове.

Чл. 157а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията определя, анализира и оценява съответните пазари и налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията със значително въздействие върху съответните пазари в срок до:

1. три години от определяне на специфични задължения на предприятието или предприятията със значително въздействие върху същия съответен пазар; срокът може да бъде удължен с до три години след отправяне на мотивирано предложение за удължаване от комисията до Европейската комисия, в случай че в едномесечен срок от получаването му Европейската комисия не е възразила срещу него;

2. две години от изменение на съответния акт на Европейската комисия, с който се определят

съответни пазари, които до момента не са били определени от Европейската комисия като подлежащи на ex ante регулиране.

(2) В случай че комисията не приключи анализа на съответния пазар в сроковете по ал. 1, тя може да отправи искане за съдействие от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за приключване анализа на съответния пазар и за определяне на специфичните задължения, които следва да бъдат наложени. В този случай комисията предоставя на Европейската комисия проекта на решение в срок до 6 месеца от отправяне на искането за съдействие при спазване на процедурата по чл. 42.

Чл. 157б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай на трансгранични пазари, установени с решение на Европейската комисия, комисията и съответните национални регулаторни органи извършват анализ на пазарите в съответствие с приложимия акт на Европейската комисия и вземат съгласувано решение относно налагането, продължаването, изменението или отмяната на специфични задължения.

Глава десета.
ДОСТЪП И ВЗАИМНО СВЪРЗВАНЕ

Раздел I.
Общи положения

Чл. 158. Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, има право, а когато е налице искане от друго предприятие - и задължение, да договаря взаимно свързване на мрежите си за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги и осигуряване на оперативна съвместимост между услугите.

Чл. 159. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, свободно договарят достъп и/или взаимно свързване и сключват договор в писмена форма.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията осигуряват достъп и/или взаимно свързване при съобразяване с наложените от комисията задължения, когато такива са определени.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията изпращат копие от договора или от неговите изменения за сведение в комисията в едномесечен срок от подписването им.

Чл. 160. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) За постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5 комисията насърчава и когато е необходимо налага на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, задължения за достъп и/или взаимно свързване и за оперативна съвместимост на услугите, с оглед утвърждаване на ефикасността, устойчивата конкуренция, ефикасното инвестиране и иновациите, и осигуряване на максимална полза за крайните потребители.

(2) Комисията освен задълженията, които може да наложи на предприятие със значително въздействие върху пазара по реда на глава девета, може във връзка с ал. 1 да наложи задължения като:

1. задължения, доколкото е необходимо за гарантиране на свързване от край до край, на предприятията, контролиращи достъпа до крайните потребители, включително в обосновани случаи задължения за взаимно свързване на мрежите им, ако такова не е осъществено;

2. в обосновани случаи и до необходимата степен, задължения на предприятията, контролиращи достъпа до крайните потребители, да направят услугите си оперативно съвместими;

3. задължения, доколкото е необходимо за гарантиране на достъп на крайните ползватели до определени цифрови радио- и телевизионни разпръсквателни услуги, на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, за осигуряване на достъп до интерфейси за приложни програми или достъп до електронни програмни ръководства, при справедливи, обективни и равнопоставени условия.

Чл. 161. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи за разпространение на цифрови телевизионни услуги, осигуряват възможност мрежите им да разпространяват широкоекранни телевизионни услуги и програми.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, приемащи и препредаващи широкоекранни телевизионни услуги, поддържат същия широкоекранен телевизионен формат.

Чл. 162. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и техните служители спазват изискванията за конфиденциалност по отношение на информацията, получена при или по повод договаряне за достъп и/или взаимно свързване, и я ползват само за целите, за които е предназначена.

(2) Информацията по ал. 1 не се предоставя на лица, на които би могла да осигури конкурентни предимства.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са задължени да предоставят информацията по ал. 1 за достъпа и/или взаимното свързване на комисията за реализиране на правомощията ѝ по тази глава.

Чл. 163. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може по своя инициатива и когато това е оправдано, с оглед постигане на целите по чл. 4 да се намеси по въпроси на достъпа и/или взаимното свързване при спазване на принципите по чл. 5 и изискванията на този закон.

Чл. 164. Условията и редът за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване се определят с наредба, приета от комисията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 165. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, могат да искат достъп и/или взаимно свързване по реда на тази глава, без да подават уведомление до комисията, в случай че не предоставят услуги и не поддържат мрежи на територията на страната.

Раздел II.
Специфични задължения за достъп и взаимно свързване (Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 166. (1) Комисията може да налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията със значително въздействие върху съответния пазар за предоставяне на ефикасен достъп и/или взаимно свързване и оперативна съвместимост между услугите в полза на крайните потребители и за стимулиране на ефективна конкуренция.

(2) Задълженията по ал. 1, които комисията може да налага за постигане на целите по чл. 4, са:

1. прозрачност;
2. равнопоставеност;
3. разделно счетоводство;
4. достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения;
5. ценови ограничения, включително задължения за разходоориентираност.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За постигане на целите по чл. 4 комисията в изключителни случаи може да налага функционално разделяне и други задължения за достъп и/или взаимно свързване, освен предвидените в ал. 2, след получаване на съгласие от Европейската комисия.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При осъществяване на функциите си по ал. 1 комисията спазва принципите за обективност, прозрачност, пропорционалност и равнопоставеност.

Чл. 167. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Задължението за осигуряване на

прозрачност е свързано с публикуване на определена информация, като: финансови отчети, технически спецификации, характеристики на мрежата, условия и ред за предоставяне на достъп и/или взаимно свързване, начин на използване, цени, условия, ограничаващи достъпа до и/или използването на услуги и приложения.

(2) Комисията може да определя съдържанието на информацията, която трябва да се публикува, нивото на изискваната подробност и начина на публикуването й, при съобразяване с необходимостта от защита на търговската тайна.

(3) В случай че, освен задължението по ал. 1, на предприятие по чл. 166, ал. 1 е наложено и задължение за равнопоставеност, комисията може да изиска от него да публикува типово предложение. Типовото предложение може да включва:

1. условия за взаимното свързване или достъп:

а) описание на услугите по взаимното свързване или достъп за всяка от мрежите, условия и срокове за предоставянето им;

б) местоположение на точките на взаимното свързване или достъп, условия и срокове за откриването и/или закриването им;

в) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) мрежови елементи, до които се предлага достъп;

г) стандарти и изисквания за качество;

д) друга относима информация, необходима за ползване на услугата;

2. услуги по съвместно разполагане:

а) (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) информация за местата за съвместно разполагане и планирани промени, като тази информация може да се предоставя само на заинтересованите лица, за да се гарантира сигурността на мрежата;

б) възможности за съвместно разполагане, включително физическо съвместяване, и ако е възможно, дистанционно и виртуално разполагане;

в) (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

г) характеристики и технически ограничения за съоръженията, които могат да бъдат съвместно разполагани;

д) мерки за сигурност;

е) условия за допускане на служители на конкурентни предприятия;

ж) стандарти за безопасност;

з) правила за разпределяне на пространството, когато то е ограничено;

и) условия за проверка от конкурентни предприятия на местата, в които е възможно физическо съвместно разполагане, или на местата, където съвместното разполагане е отказано поради липса на възможност;

3. условия в договорите за взаимно свързване или достъп:

а) (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) срокове за отговор на заявките за предоставяне на услуги, срокове за предоставяне на услугите, срокове и процедури за отстраняване на повреди, споразумения за ниво на качество на услугите, процедури за възстановяване на услугата и нейното качество;

б) стандартни условия на договора, включително, когато е необходимо, обезщетения при неизпълнение на сроковете за предоставяне на услугите;

в) условия за предоставяне на услугата избор на оператор за всяко повикване и на абонаментна основа;

г) условия за преносимост на номерата;

д) цени и механизъм за ценообразуване;

е) друга относима информация, необходима за ползване на услугата;

4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия за достъп до обслужващи операционни системи, както и до информационни системи или бази данни за предварителни заявки, предоставяне, заявяване, обслужване, искания за ремонт и таксуване;

5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия за необвързан достъп до абонатната линия:

а) мрежови елементи, до които се предлага достъп:

аа) самостоятелен и съвместен необвързан достъп до абонатната линия, включително самостоятелен достъп до неактивна абонатна линия;

бб) самостоятелен и съвместен необвързан достъп до част от абонатната линия, включително самостоятелен достъп до част от неактивна абонатна линия;

вв) достъп до неактивни мрежови елементи за целите на пренос (backhaul), когато е приложимо;

гг) условия за достъп до подземна канална мрежа с оглед изграждане на мрежи за достъп, когато

е приложимо;

б) информация за местоположението на обектите за физически достъп в мрежата, включително разпределителни шкафове и разпределители, наличие на абонатни линии, части от абонатни линии и средства за пренос (backhaul) в определени части от мрежата, към която се осъществява достъпът, и когато е приложимо, местоположение и налично пространство в каналната мрежа;

в) технически условия, свързани с достъпа до и използването на абонатни линии, части от абонатни линии, включително технически характеристики на усуканата метална двойка, оптични влакна и други сходни елементи, кабелни разпределители и прилежащи съоръжения и когато това е приложимо, технически условия, свързани с достъпа до канална мрежа;

г) срокове и условия за подаване на заявки, процедури за предоставяне и ограничения за ползване.

(4) Условията по ал. 3, т. 3, буква "в" са приложими по отношение на предприятия със значително въздействие върху съответния пазар на дребно.

(5) Цените по ал. 3, т. 3, буква "д" имат необвързана структура, която позволява заплащане само за услугата, искана от предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, когато исканата услуга може да бъде предоставена самостоятелно.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията налага на предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, на което е наложено задължение по чл. 166, ал. 2, т. 4, във връзка с предоставяне достъп на едро до мрежова инфраструктура, включително необвързан достъп до абонатната линия, да публикува типово предложение, включващо най-малко условията по ал. 3, т. 3, букви "а", "б" и "д", т. 4 и 5.

(7) Комисията с решение, прието по реда на чл. 37 при спазване на принципите по чл. 5 и за постигане на целите по чл. 4, одобрява без забележки или задължава предприятията да изменят типовите си предложения.

(8) Индивидуалните договори, сключени между предприятията, не могат да противоречат на типовото предложение.

(9) Типовото предложение може да бъде изменяно по инициатива на задълженото предприятие или на комисията по реда на ал. 7.

Чл. 168. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Задължението за осигуряване на равнопоставеност обхваща предоставяне на равностойни условия при сходни обстоятелства на други предприятия, предоставящи еквивалентни електронни съобщителни услуги, както и предоставяне на услуги и информация при същите условия и качество като тези, при които предприятието предоставя собствени услуги и/или които предприятието предоставя на свързаните с него лица или търговски партньори.

Чл. 169. (1) Задължението за осигуряване на разделно счетоводство може да се налага при осъществяване на достъп и/или взаимно свързване.

(2) В случай че е наложено задължение за равнопоставеност по чл. 168, комисията може да задължи вертикално интегрирано предприятие да осигури прозрачност на цените на услугите на едро и на цените за вътрешни разплащания.

(3) Комисията може да наложи задължението по ал. 2 и когато прецени, че има възможност за нарушаване на забраната за крос-субсидиране.

(4) Комисията може след консултации със съответното предприятие да определя формата и счетоводната методология, които се използват при определяне на цените.

(5) С цел осигуряване изпълнението на задълженията по ал. 2 и 4 комисията може да изиска от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, счетоводни данни и информация, включващи и приходи, получени от трети лица.

(6) Комисията може да публикува получената информация, когато това допринася за създаване на условия за ефективна конкуренция, при спазване на изискванията за защита на търговската тайна.

Чл. 170. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Задължението за разходоориентираност при определени видове достъп и/или взаимно свързване включва определяне на цени въз основа на разходите при прилагане на система за определяне на разходите с цел осигуряване на ефективна и устойчива конкуренция и максимална полза за потребителите.

(2) Задължението по ал. 1 се прилага, когато комисията установи въз основа на анализа по чл. 151, че на пазара няма ефективна конкуренция поради наличие на предприятие със значително въздействие, което във вреда на крайните потребители може да поддържа прекалено високи цени или да прилага ценова преса.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При налагане на задължението по ал. 1 комисията взема предвид направените от предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, инвестиции, включително в мрежи от следващо поколение, при приемливо ниво на възвръщаемост на вложения капитал, като отчита рисковете, специфични за конкретен нов инвестиционен проект за мрежа.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Задължението за ценови ограничения при определени видове достъп и/или взаимно свързване може да включва ограничаване нарастването на цените до предварително определен ценови праг, определяне на цени въз основа на сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкурентни пазари на други държави - членки на Европейския съюз, и/или определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво.

Чл. 171. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, е наложено задължението за разходоориентираност на цените при прилагане на разработена от него система за определяне на разходите, предприятието доказва, че определените от него цени произтичат от разходите, включително разумна възвръщаемост на инвестициите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) С цел изчисляване на разходи за ефикасно предоставяне на услугите комисията може да използва методи за отчитане на разходите, независими от методите, прилагани от съответното предприятие.

(3) Комисията може да изиска от предприятието по ал. 1 пълна обосновка на цените и когато е необходимо - тяхната промяна.

Чл. 172. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, на което е наложено задължение за разработване и прилагане на система за определяне на разходите, осигурява публична достъпност на нейното описание, което съдържа най-малко основните категории, по които са групирани разходите, и правилата за тяхното разпределение.

(2) Комисията назначава проверка на прилагането на системата за определяне на разходите, която се извършва от независим одитор, като резултатите от проверката се публикуват ежегодно.

Чл. 172а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да наложи задължение на вертикално интегрирано предприятие със значително въздействие върху съответен пазар да отдели в самостоятелно действащо предприятие дейностите, свързани с предоставяне на услуги за достъп на едро.

(2) Комисията може да наложи задължението по ал. 1, когато установи, че задълженията, наложени по чл. 166, ал. 1 и 2, не са успели да допринесат за ефективна конкуренция и че са налице съществени и трайно установили се конкурентни проблеми и/или изкривяване на съответни пазари за достъп на едро.

(3) Задължението по ал. 1 се налага пропорционално на възникналия проблем и в съответствие с целите по чл. 4 като изключителна мярка.

(4) Отделеното предприятие по ал. 1 предоставя услуги за достъп на едро на всички предприятия, включително на свързани лица, при еднакви условия и ред, включително цени и срокове.

(5) Комисията налага задължението по ал. 1 след провеждане на обществено обсъждане по реда на чл. 36 и след разрешение от Европейската комисия.

Чл. 172б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай че комисията възнамерява да наложи задължение по чл. 172а, ал. 1 за функционално разделяне, тя изпраща на Европейската комисия решение, което включва проекта на мярка, придружен от:

1. доказателства в подкрепа на заключенията, че задълженията, наложени по чл. 166, не са успели да допринесат за ефективна конкуренция;

2. мотивирана оценка, че няма или не се очаква ефективна и устойчива конкуренция, базирана на инфраструктурата;

3. анализ на очакваното въздействие върху комисията, върху предприятието, на което се налага задължението, върху работната сила, заета в отделеното предприятие, върху други заинтересовани страни, върху стимулите за инвестиране в сектора, по-специално с оглед необходимостта да се осигури социално и териториално развитие, върху конкуренцията, както и на потенциалните последици за потребителите;

4. анализ на причините, които обосновават, че това задължение би било най-ефективното средство за справяне с установените конкурентни проблеми на съответния пазар.

(2) Проектът на решение по чл. 172а, ал. 1 включва:

1. описание на мярката, в което се посочват нивото на разделяне и правно-организационната форма на отделеното предприятие;

2. описание на активите на отделеното предприятие и на мрежите и/или услугите, които ще бъдат предоставяни от него;

3. правила за управление, които гарантират независимостта на отделеното предприятие, включително по отношение на независимостта на заетия персонал, както и независимост при вземане на решения;

4. определяне на специфичните задължения за отделеното предприятие, включително изисквания за тяхното изпълнение;

5. правила с цел осигуряване на възможност за наблюдение на изпълнението на определените задължения, включително изисквания към отделеното предприятие за изготвяне и публикуване на годишен доклад.

Чл. 172в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) При положително решение на Европейската комисия по проекта на решение по чл. 172б комисията извършва по реда на чл. 151 координиран анализ и оценка на пазарите, върху развитието на които мрежата за достъп оказва въздействие.

(2) Въз основа на извършения анализ и оценка по ал. 1 комисията налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения по реда на чл. 42.

Чл. 172г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да налага на предприятие със задължение за функционално разделяне всички или някои от задълженията по чл. 166, ал. 1 и 2 за съответен пазар, за който то е определено като предприятие със значително въздействие върху него.

Чл. 172д. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай че предприятие със значително въздействие на един или няколко съответни пазара има намерение да прехвърли всички или част от активите от мрежата си за абонатен достъп на несвързано с него юридическо лице или да създаде отделно юридическо лице за предоставяне на достъп при равностойни условия на всички предприятия, предоставящи услуги на дребно, включително на своите поделения за продажба на дребно, то информира комисията за това три месеца предварително.

(2) Предприятието по ал. 1 уведомява комисията за окончателния резултат, както и за всяка промяна на намеренията си.

Чл. 172е. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията оценява въздействието от прехвърлянето на активи от мрежата за абонатен достъп, като провежда координиран анализ на различните пазари, свързани с мрежата за абонатен достъп по реда на чл. 151.

(2) Въз основа на анализа и оценката по ал. 1 комисията налага, продължава, изменя или отменя задължения, наложени по реда на този закон, на предприятието по чл. 172д, ал. 1.

(3) Комисията може да налага на предприятието, което е придобило активи от мрежа за абонатен достъп, всички или някои от задълженията по чл. 166, ал. 1 и 2 за съответен пазар, за който то е определено като предприятие със значително въздействие върху него.

Раздел III.
Достъп до и ползване на необходими мрежови елементи и съоръжения (Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 173. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Задължението за предоставяне на достъп до и ползване на необходими мрежови елементи и/или съоръжения може да се наложи на предприятие със значително въздействие върху пазара по преценка на комисията, включително когато отказът за предоставяне или налагането на срокове и условия, което се приравнява на отказ, може да възпрепятства наличието на устойчив конкурентен пазар на услуги на дребно или е във вреда на крайните потребители.

Чл. 174. (1) Комисията може да наложи задължението по чл. 173, като изиска:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предоставяне на достъп на трети лица до определени мрежови елементи и/или съоръжения, включително до неактивни мрежови елементи, с цел, без да се ограничава до осигуряване на необвързан достъп до абонатна линия, осигуряване на достъп с цел предоставяне на услуги "избор на оператор" за всяко повикване и/или на абонаментна основа, както и осигуряване на достъп за предоставяне на услугата "отдаване на абонатни линии под наем на едро;

2. добросъвестно водене на преговори с предприятия, искащи достъп;

3. запазване на предоставен достъп;

4. предоставяне на определени услуги на едро за препродажба от трети лица;

5. предоставяне на отворен достъп до технически интерфейси, протоколи или други възлови технологии, необходими за оперативна съвместимост на услугите или за предоставяне на услуги чрез виртуални мрежи;

6. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предоставяне на съвместно разполагане и други форми на съвместно ползване на прилежащи съоръжения;

7. предоставяне на определени услуги, необходими за осигуряване на оперативна съвместимост на услуги от край до край за потребители, включително средства за интелигентни мрежови услуги или роуминг в мобилните мрежи;

8. предоставяне на достъп до операционни поддържащи системи или подобни софтуерни системи за осигуряване на ефективна конкуренция при предоставяне на услуги;

9. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) свързване на мрежи или мрежови съоръжения;

10. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предоставяне на достъп до свързани услуги.

(2) Комисията при налагане на изискванията на ал. 1 може да постави условия за справедливост, основателност и своевременност.

Чл. 175. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията налага задължението по чл. 173 за постигане на целите по чл. 4, като следва принципа на пропорционалност и взема предвид:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) техническа и икономическа жизнеспособност на ползването или инсталирането на съоръжения от конкурентни предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, с оглед развитието на пазара и характера и вида на използваното взаимно свързване и достъп;

2. възможност за предоставяне на достъп с оглед на наличния капацитет;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) направени първоначални инвестиции от собственика на инфраструктурата, отчитайки всички направени публични инвестиции и свързаните с тях рискове;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) запазване на конкуренцията в дългосрочен аспект и по-специално икономически ефективна конкуренция по отношение на инфраструктурата;

5. права на интелектуална собственост, когато са относими;

6. предоставяне на общоевропейски услуги;

7. наложени специфични задължения на същото предприятие на съседни свързани пазари.

Чл. 175а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията при налагане на задължението по чл. 173 може да постави технически или експлоатационни условия към предприятието,

предоставящо достъпа, и/или предприятието, ползващо достъпа, когато това е необходимо за осигуряване нормалното функциониране на мрежата.

(2) В случай че условията по ал. 1 включват спазване на технически стандарти и/или стандартизационни документи, задълженията са в съответствие с изискванията на глава шестнадесета, раздел II.

Чл. 176. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 177. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Раздел IV.
Защитени услуги и условен достъп

Чл. 178. (1) Защитени услуги са услугите, предоставени на основата на условен достъп срещу възнаграждение, както следва:

1. по радиоразпръскване;
2. по телевизионно разпръскване;
3. услугите на информационното общество;
4. предоставянето на условен достъп до услугите по т. 1, 2 и 3.

(2) Достъпът до защитена услуга по ал. 1 се осъществява с устройство за условен достъп, предоставено от доставчика на защитената услуга.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Смята се за нарушение извършването на дейност с търговска цел, включваща производство, внос, разпространение, продажба, наемане, притежание, монтиране, поддръжка, заменяне или рекламиране на забранени устройства за достъп до защитена услуга.

Чл. 179. (1) Системите за условен достъп до цифрови радио- и телевизионни програми, независимо от средствата, чрез които се осъществява преносът, осигуряват на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи, техническа възможност за икономически ефективен достъп до управлението на защитени услуги, предоставяни въз основа на условен достъп.

(2) Предприятията по ал. 1, управляващи системи за условен достъп, предоставят на операторите за радио- и телевизионна дейност и доставчиците на защитени услуги техническа възможност, която позволява техните цифрови услуги да се приемат само от зрителите или слушателите, които имат права на ползване, чрез декодиращи устройства.

(3) Декодиращите устройства се управляват от предприятията, които предоставят услуги за условен достъп.

(4) Техническата възможност по ал. 2 се предоставя при условията на справедливост, обоснованост и равнопоставеност на операторите за радио- и телевизионно разпръскване и доставчиците на защитени услуги.

(5) Предприятията, предоставящи условен достъп, водят разделно счетоводство за услугата по ал. 2.

Чл. 180. (1) Правата за производство на продукти и системи за условен достъп - обекти на интелектуална собственост, се предоставят при справедливи, обосновани и равноправни условия.

(2) Предоставянето на правата по ал. 1 не се обвързва с условия, които забраняват, ограничават и затрудняват включването в същия продукт на:

1. общ интерфейс, позволяващ свързване с една или повече системи за достъп;
2. средства, специфични за друга система за достъп, при условие че се спазват обосновани условия, гарантиращи сигурността на обмен на информацията с операторите на системи за условен достъп.

Чл. 181. Комисията може да налага на предприятията по този раздел задължения за предоставяне на достъп до електронни програмни ръководства и достъп до интерфейси за приложни програми.

Глава единадесета.
УНИВЕРСАЛНА УСЛУГА

Раздел I.
Същност и обхват на универсалната услуга

Чл. 182. (1) Универсалната услуга е набор от услуги с определено качество, предлагани на всички крайни потребители независимо от географското им местоположение на територията на страната на достъпна цена.

(2) Универсалната услуга включва:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) свързване в определено местоположение към обществена електронна съобщителна мрежа независимо от използваната технология;

2. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предоставяне на обществени телефонни услуги чрез свързването по т. 1, което да позволява осъществяване на входящи и изходящи национални и международни повиквания;

3. (предишна т. 2, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осигуряване на обществени телефонни апарати и/или други точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги с определено качество, които осигуряват провеждане и на безплатни спешни повиквания към национални номера и към единния европейски номер за спешни повиквания "112";

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осигуряване на телефонен указател с номера на всички абонати на обществени телефонни услуги;

5. (отм., предишна т. 4, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осигуряване на телефонни справочни услуги, достъпни за всички крайни потребители, включително ползващите обществени телефони и/или други точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги;

6. осигуряване на достъп до обществени телефонни услуги, включително услугите за спешни повиквания, телефонен указател и справочни услуги за хора с увреждания, подобни на ползваните от другите крайни потребители.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията и редът за предоставяне на услугите по ал. 1 се определят в наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията по предложение на комисията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Раздел II.
Предоставяне на универсалната услуга

Чл. 183. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят услугата по чл. 182, ал. 2, т. 1, удовлетворяват всяко обосновано искане за свързване в определено местоположение към обществена електронна съобщителна мрежа.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Свързването по ал. 1 позволява поддържане на гласови и факсимилни съобщения и пренос на данни със скорост, която позволява функционален достъп до интернет, като се отчитат преобладаващите технологии, използвани от по-голяма част от абонатите, както и технологичната осъществимост.

Чл. 183а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят услугата по чл. 182, ал. 2, т. 2, удовлетворяват всяко обосновано искане за предоставяне на обществена телефонна услуга чрез свързването по чл. 182, ал. 2, т. 1, което да позволява провеждане на национални и международни входящи и изходящи повиквания.

Чл. 184. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят услугата по чл. 182, ал. 2, т. 3, осигуряват:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) определен брой обществени телефони и/или други точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги според географското им покритие, за да отговарят на разумните потребности на крайните потребители;

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) достъп до

обществени телефони на хора с увреждания;

3. качество на услугите.

(2) Предприятията по ал. 1 осигуряват достъп до услугите за спешни повиквания, включително към телефонен номер "112", чрез обществените телефони без използване на монети, жетони, карти или други платежни средства.

Чл. 185. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга по чл. 182, ал. 2, т. 4, издават поне един обществен телефонен указател в съответствие с изискванията на този закон в одобрена от комисията печатна и/или електронна форма. Телефонният указател се актуализира редовно, но най-малко веднъж годишно.

(2) Указателят по ал. 1 е общодостъпен.

Чл. 186. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга по чл. 182, ал. 2, т. 4 и 5, спазват принципа за равнопоставеност при работа с информацията, предоставяна от други предприятия.

Чл. 187. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, предприемат специални мерки за осигуряване на хора с увреждания на достъп до и достъпност на цените на услугите по чл. 182, ал. 2, т. 2 - 4.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват на крайни потребители с увреждания телефонен указател, справочни услуги, договори и детайлизирани сметки в подходяща за тях форма.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват на крайни потребители с увреждания възможност да наблюдават и контролират самостоятелно разходите си чрез средства, подобни на ползваните от другите крайни потребители.

(4) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 създават условия за осигуряване на достъп до обществени телефони и други точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги на хора с увреждания.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията, редът и средствата за предоставяне на универсалната услуга на хора с увреждания се определят с наредбата по чл. 182, ал. 3.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може в обосновани случаи да определя приложими допълнителни стандарти за качество на услугата, за които са разработени параметри за оценка на изпълнението на предприятията при предоставянето на услуги на крайни потребители с увреждания.

Чл. 188. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, публикуват на страницата си в интернет и предоставят на комисията актуална информация за изпълнение на задължението за предоставяне на универсална услуга в съответствие с изискванията и параметрите за качество на услугите и обслужването, определени в наредбата по чл. 182, ал. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да определя съдържанието, формата и начина за предоставяне на информация по ал. 1, за да гарантира, че крайните потребители имат достъп до изчерпателна, сравнима и леснодостъпна информация.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията определя целеви стойности на параметрите за качество на универсалната услуга за изпълнение от предприятията със задължения за предоставяне на универсална услуга след провеждане на обществени консултации по реда на чл. 37.

(4) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При установено продължаващо неизпълнение на задълженията по ал. 1 комисията може да възложи проверка от независим одитор за сметка на предприятието за гарантиране на точност и сравнимост на данните, предоставени от предприятията със задължения във връзка с универсалната услуга.

Чл. 189. Комисията изготвя обобщен годишен доклад за степента на задоволеност на

обществото с универсална услуга и го публикува на страницата си в интернет. Този доклад е неразделна част от доклада на комисията по чл. 38.

Раздел III.
Определяне на предприятия със задължение да предоставят универсална услуга

Чл. 190. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията възлага на едно или повече предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да предоставят всички или някои от услугите по чл. 182, ал. 2 на цялата или на част от територията на страната с цел осигуряване на универсалната услуга на територията на цялата страна.

Чл. 191. (1) Комисията възлага предоставянето на универсална услуга, включително след провеждане на конкурсна процедура, при съответно спазване на правилата по глава пета, при спазване на принципите за обективност, прозрачност, равнопоставеност и в интерес на крайните потребители, без предварително да изключва предприятие от възможността да му бъде възложено предоставянето на универсална услуга или част от нея.

(2) При определяне на предприятията по чл. 190 комисията отчита най-целесъобразния икономически начин за предоставяне на универсалната услуга, който може да служи за определяне на нетна себестойност на задължението за предоставяне на универсална услуга.

Чл. 191а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато предприятието по чл. 190 възнамерява да прехвърли значителна част или всички свои активи, свързани с мрежата за абонатен достъп, към юридическо лице с друг собственик, то трябва предварително и своевременно да информира комисията, за да може тя да оцени ефекта от планираната сделка върху предоставянето на универсалната услуга по чл. 182, ал. 2, т. 1 и 2.

Чл. 192. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да реши да не възлага задълженията по чл. 184, ал. 1 на цялата или на част от територията на страната, ако след консултации със заинтересованите страни по реда на чл. 37 установи, че такива апарати, средства и подобни услуги са широко разпространени.

Чл. 193. Редът за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга се определя в наредбата по чл. 182, ал. 3.

Чл. 194. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията уведомява Европейската комисия за определените по този раздел предприятия и за наложените задължения и последващите изменения в тях.

Раздел IV.
Достъпност на цената на универсалната услуга

Чл. 194а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията следи развитието и равнището на цените и ценовите пакети на дребно на услугите по чл. 182, ал. 2, когато те се предоставят въз основа на наложено задължение или се предоставят при пазарни условия, ако не са определени предприятия със задължения за предоставяне на тези услуги, по-специално във връзка с потребителските цени и доходи в страната.

Чл. 195. (1) Начинът за определяне на цените и ценовите пакети на универсалната услуга се посочва в методика, разработена от комисията и приета от Министерския съвет.

(2) Проектът на методиката по ал. 1 се публикува за обществено обсъждане по чл. 36.

Чл. 196. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цените и ценовите пакети на универсалната услуга въз основа на методиката по чл. 195.

(2) Предприятията по ал. 1 предоставят за одобряване от комисията цените и ценовите пакети по ал. 1 заедно с документите по ценообразуване най-малко 60 дни преди влизането им в сила.

(3) Комисията разглежда цените и ценовите пакети по ал. 1 в срок до 30 дни от предоставянето им и може да задължи предприятията по ал. 1 да преработят цените и ценовите пакети в съответствие с изискванията на закона и методиката по чл. 195.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 публикуват одобрените от комисията цени и ценови пакети на универсалната услуга най-малко 14 дни преди влизането им в сила на страницата си в интернет, на видно място в търговските си обекти или по друг подходящ начин.

Чл. 197. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи универсалната услуга, да предлагат на крайните потребители, по-конкретно на хора с увреждания, със специални социални нужди и с ниски доходи, ценови пакети, различни от предлаганите при обичайните търговски условия.

(2) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи универсалната услуга, да прилагат специални ценови пакети, общодостъпни цени, географски осреднени цени на дребно за цялата територия на страната или да спазват ценови ограничения съгласно методиката по чл. 195.

(3) Предприятията, на които са наложени задължения по ал. 1 и 2, спазват принципите на прозрачност и равнопоставеност при предоставянето на услугите си.

(4) Комисията може да измени или отмени задълженията по ал. 1 и 2.

Чл. 198. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, осигуряват на крайните потребители възможности да наблюдават и контролират самостоятелно разходите си и да избягват неоправдани прекъсвания на услугата чрез:

1. предоставяне на безплатни детайлизирани сметки;

2. безплатно избирателно ограничаване на изходящи повиквания, кратки текстови и мултимедийни съобщения с добавена стойност и където е технически възможно, на други подобни приложения;

3. предоставяне на възможности за предплатен достъп до обществени съобщителни мрежи и използване на обществени телефонни услуги;

4. допускане на разсрочено плащане на таксите за свързване към обществени съобщителни мрежи;

5. предизвестие за възможно последващо спиране на услугата или изключване при неплащане на сметки; всяко спиране се ограничава само до съответната услуга, когато това е технически възможно, с изключение на случаите на измами, системни закъснения в плащането или неплащане на сметки; в срок един месец преди изключването се допускат само повиквания, които не се таксуват на абоната;

6. предоставяне на информация за алтернативни тарифи с по-ниски цени за услугата, ако такива съществуват;

7. безплатни предупреждения в случай на нетипичен трафик или прекомерно потребление.

(2) Начинът за ползване на възможностите по ал. 1 се определя в Общите условия за взаимоотношенията между предприятието и крайните потребители.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да не възлага задълженията по ал. 1 или да ги отмени, в случай че такива вече са наложени на цялата или на част от територията на страната, ако установи, че съответните възможности са широко предлагани.

Чл. 199. Крайните потребители не дължат плащане за услуги и съоръжения, предлагани от предприятията, предоставящи универсална услуга, които не са необходими или присъщи за предоставяне на услугата.

Раздел V.
Компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга

Чл. 200. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, определени да предоставят универсална услуга, могат да искат компенсиране на доказаните нетни разходи, когато предоставянето на универсалната услуга представлява несправедлива тежест за тях.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Наличието на несправедлива тежест се определя въз основа на нетните разходи и при отчитане на нематериалните преимущества за предприятието по ал. 1 от предоставяне на универсалната услуга или на част от нея, при условие че предоставянето води до загуби или се предлага на цени под разумната норма на печалба.

Чл. 201. (1) Комисията изготвя и приема правила за изчисляване на нетните разходи за предоставяне на универсална услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга по чл. 182, ал. 2, изчисляват нетните разходи от предоставяне на универсална услуга съгласно правилата по ал. 1.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 202. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Средствата за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга се набират във Фонд за компенсиране на универсална услуга, наричан по-нататък "фонда". Средства за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга се набират от предприятия, предоставящи обществени телефонни услуги, и от други източници.

(2) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(3) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(4) Фондът се освобождава от заплащане на държавни и местни данъци и такси само за операциите по компенсиране на нетните разходи за универсална услуга. Средствата на фонда се съхраняват в Българската народна банка.

(5) Преобразуването, прекратяването и ликвидирането на фонда се уреждат със закон.

Чл. 203. (1) Фондът се управлява от управителен съвет, който се състои от 7 членове, включително председател и заместник-председател, които се определят, както следва:

1. председателят - от Комисията за регулиране на съобщенията;

2. (изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) заместник-председателят - от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

3. един член - от управителя на Българската народна банка;

4. един член - от министъра на труда и социалната политика;

5. един член - от министъра на финансите;

6. един член - от Комисията за защита на конкуренцията;

7. един член - от Комисията за защита на потребителите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Ежегодно до 31 май управителният съвет на фонда изготвя доклад за предходната година до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на финансите, министъра на труда и социалната политика, управителя на Българската народна банка, Комисията за регулиране на съобщенията, Комисията за защита на потребителите и Комисията за защита на конкуренцията, който включва:

1. размера на нетните разходи от предоставяне на универсалната услуга;

2. оценка за нематериалните преимущества на предприятията от предоставяне на универсална услуга;

3. размера на вноските на предприятията във фонда;

4. размера на изразходваните средства.

(3) Докладът по ал. 2 се публикува на страницата на Комисията за регулиране на съобщенията в интернет.

Чл. 204. (1) Решенията на управителния съвет се вземат с обикновено мнозинство. Решенията са публично достъпни.

(2) Управителният съвет разработва и приема правилник за дейността на фонда.

(3) Административното обслужване на фонда се осигурява от администрацията на комисията.

Чл. 205. Средствата от фонда се разходват само за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга по реда на този раздел.

Чл. 205а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Компенсирането на нетните разходи се извършва обективно, прозрачно, пропорционално и недискриминационно, без да се нарушават конкуренцията и потребителското търсене.

Чл. 206. (1) (Доп. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г.) Предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, заплащат вноски във фонда при условията и по реда на този раздел. От заплащането се освобождават предприятия с годишни брутни приходи под 100 000 лв.

(2) Размерът на вноските по ал. 1 за съответната година не може да превишава 0,8 на сто от брутните приходи от предоставянето на обществена телефонна услуга без данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност.

(3) Предприятията по ал. 1 заплащат вноските в едногодишен срок от влизането в сила на решението по чл. 208, ал. 2. Неспазването на срока за заплащане на вноските представлява съществено нарушение на закона. При забавяне на плащането се начислява законна лихва върху вноските.

(4) Вноските на предприятията по ал. 1 се отчитат като присъщи разходи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Вноски по ал. 1 не се дължат от предприятия, които не предоставят обществени телефонни услуги на територията на страната.

Чл. 207. (1) Заявления за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга за предходната календарна година, заедно с необходимите доказателства, се подават от предприятията по чл. 206 до комисията до 30 юни на текущата година.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията проверява представените изчисления и доказателства относно исканата компенсация. Комисията може да изисква допълнителна информация и/или доказателства от предприятията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията възлага одит на счетоводните сметки и/или друга информация, които служат за основа за изчисляване на нетните разходи по задълженията за универсална услуга.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Заплащането на одита по ал. 3 е за сметка на одитираното предприятие, като извършените разходи се включват при изчисляване на нетните разходи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Резултатите от изчисляването на нетните разходи и изводите от одита са обществено достъпни.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В срок до 45 дни от приключване на одита комисията дава становище относно:

1. наличието на несправедлива тежест за съответното предприятие по чл. 206 от предоставяне на универсална услуга;

2. размера на исканата от съответния заявител компенсация.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За изготвяне на становище по ал. 6 комисията може да възложи извършването на допълнителни анкети и експертизи.

Чл. 207а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че становището по чл. 207, ал. 6 потвърди наличието на несправедлива тежест, комисията изисква от предприятията по чл. 206, ал. 1 данни за брутните им приходи.

Чл. 207б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията представя на

управителния съвет становището по чл. 207, ал. 6 и материалите към него, както и данни за брутните приходи на предприятията по чл. 206, ал. 1.

Чл. 208. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В 7-дневен срок от получаване на становището по чл. 207б управителният съвет се произнася с решение относно общия размер на компенсацията, дължима на всички заявители за предходната година, както и относно конкретната сума за изплащане на всеки от тях.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) С решението по ал. 1 управителният съвет определя процента от брутните приходи и размера на вноската във фонда на всяко предприятие по чл. 206, ал. 1.

(3) В срок до 13 месеца от влизането в сила на решението по ал. 2 фондът изплаща дължимите компенсации на заявителите. Със сумата на компенсациите се намалява финансовият резултат за данъчни цели на предприятията по чл. 206, предоставящи универсална услуга.

(4) Компенсациите по ал. 3 се изплащат на равни тримесечни вноски.

(5) В случай че общият размер на дължимата компенсация за всички заявители превиши размера на средствата във фонда, предназначени за компенсиране на нетни разходи за предходната година, компенсациите се изплащат пропорционално на съотношението между общия размер на дължимата компенсация за всички заявители и общия размер на средствата във фонда за съответната година. Неизплатената част от компенсацията се дължи през следващата година.

Глава дванадесета.
ЛИНИИ ПОД НАЕМ (ОТМ. - ДВ, БР. 105 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2011 Г.)

Чл. 209. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 210. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 211. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 212. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 213. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 214. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 215. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Глава тринадесета.
ЦЕНИ

Чл. 216. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цени съобразно търсенето и предлагането при осигуряване на равнопоставеност на потребителите, категориите крайни потребители, обема на трафика и други условия, свързани със свободата на договаряне.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат ценови пакети за услуги, като се осигурява право на потребителя за ползване на услуги, необвързани в пакет по цени, извън ценовия пакет.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат отстъпки за ползвани услуги при публично известни условия, когато се ползват от всеки, който отговаря на предварително оповестените условия за тяхното предоставяне.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги,

представят цените на дребно за сведение в комисията в тридневен срок преди влизането им в сила.

(5) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, публикуват цените на страниците си в интернет или на достъпно място за потребителите.

Чл. 217. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да регулира цени на електронни съобщителни услуги, когато с решение, прието по реда на този закон, е наложено задължение за предприятие със значително въздействие на съответен пазар за ценови ограничения и/или разходоориентираност.

(2) В случай че в този закон е предвидено че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цени при спазване принципа на разходоориентираност или покриващи разходите и ако тези предприятия не определят помежду си цените, те се определят от комисията. Предприятията представят в комисията предложенията с определените от тях цени заедно с документите по тяхното ценообразуване. В случай че представените от предприятията цени не отговарят на изискванията на този закон, комисията връща цените за преработване в едномесечен срок. В случай че в срока по предходното изречение предприятията не преработят цените или не докажат тяхното съответствие с изискванията на закона, комисията налага ценови ограничения по един от следните методи:

1. ограничаване нарастването на цените до предварително определен ценови праг;

2. сравнителен анализ между определените от предприятията цени и цените за аналогична услуга, прилагана в държавите - членки на Европейския съюз.

Чл. 218. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, на които е наложено специфично задължение за разходоориентираност и система за определяне на разходите, представят в комисията подробна информация за разходите по съответните услуги ежегодно в срок до 4 месеца след приключване на финансовата година.

Чл. 219. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 217, ал. 1, представят цените на регулираните електронни съобщителни услуги в комисията един месец преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 217, ал. 1 представят цените на временни промоционални пакети, включващи регулирани електронни съобщителни услуги, в комисията две седмици преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че цените не отговарят на наложените специфични задължения, комисията ги връща на предприятията по ал. 1 за преработване в едномесечен срок.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да поиска веднъж на 6 месеца от предприятията по чл. 218 да докажат разходоориентираността на цените, като даде за това едномесечен срок на съответното предприятие.

(5) (Предишна ал. 4, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че в едномесечния срок по ал. 3 или 4 предприятията по ал. 1 не преработят цените или съответно не докажат разходоориентираността им, комисията може да определи ценови ограничения съобразно наложените специфични задължения или предвиденото в закона за срок до 6 месеца.

(6) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 217, ал. 1 определят цени на услугите, които отговарят на следните условия:

1. да не съдържат елементи на ценообразуване, основаващи се единствено на значителното въздействие на предприятието върху съответния пазар;

2. да не съдържат отстъпки, които нарушават възможностите за конкуренция от страна на други предприятия, предоставящи съответната електронна съобщителна услуга;

3. да не създават предимства за отделни потребители на същата или сходна електронна съобщителна услуга;

4. да не са под нивото на разходите за предоставянето им;

5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не създават ценова преса.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 220. (1) Комисията може да налага ценови ограничения и изисквания за разходоориентираност по отношение на цените за достъп и взаимно свързване на предприятия със значително въздействие на съответния пазар на едро.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При налагане на ценови ограничения по ал. 1 комисията може да използва методи, като:

1. ограничаване нарастването на цените на услугите до предварително определен ценови праг;

2. сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкуренти пазари на други държави - членки на Европейския съюз;

3. определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво;

4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) определяне на цени на едро въз основа на цените на услуги, предоставяни на вертикално свързан пазар на дребно, намалени с разходите, присъщи за реализиране на услугите на пазара на дребно.

(3) Разходоориентираните цени се определят от предприятията в съответствие със система за определяне на разходите, когато това е предвидено по реда на този закон и е наложено с решение на комисията.

Чл. 221. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да регулира цени на пазар на дребно на електронни съобщителни услуги, предлагани от предприятия със значително въздействие върху съответен пазар на дребно, при условията и по реда на този закон, когато прецени, че налагането на специфични задължения по глава десета няма да доведе до постигане на целите по чл. 4.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да наложи на предприятия със значително въздействие върху съответния пазар на дребно специфичните задължения по чл. 166, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията с цел защита на крайните потребители и стимулиране на ефективна конкуренция може да наложи на предприятията по ал. 1 едно или някои от следните задължения:

1. ограничаване нарастването на цените на пазари на дребно до предварително определен ценови праг;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) контрол на индивидуални тарифи;

3. определяне на цени на пазари на дребно, ориентирани към разходите;

4. определяне на цени, ориентирани към цени за едни и същи или сходни услуги на сравними съответни пазари на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Задълженията, наложени по ал. 3, са пропорционални, обосновани и се основават на характера на установения проблем, и могат да включват изисквания към предприятията по ал. 1:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не налагат необосновано високи цени; или

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не налагат цени, които препятстват конкуренцията или навлизането на други предприятия на съответния пазар; или

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не въвеждат предпочитания към определени крайни потребители; или

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не прилагат необосновано обвързване на услуги.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(6) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 222. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да изисква от предприятията по чл. 217, ал. 1 да разработят и приложат система за определяне на разходите, когато това е необходимо за постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5.

(2) Предприятията по ал. 1 в 6-месечен срок от налагане на задължението по ал. 1 представят на комисията проект на система за определяне на разходите. Комисията след консултации с предприятията може да изисква принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) След консултации с предприятията по ал. 1 комисията може да изиска изменения и допълнения в проекта на системата за определяне на разходите, които не застрашават финансовата жизнеспособност на предприятието по ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията одобрява системата за определяне на разходите в тримесечен срок след представянето ѝ по ал. 2, като може да даде задължителни указания на предприятията по ал. 1 да изменят системата за определяне на разходите.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват публична достъпност на принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение и предоставят информацията безвъзмездно при поискване.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 публикуват годишен доклад с анализ за изпълнение на задължението за разходоориентираност на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 и/или комисията могат мотивирано да инициират промяна в системата за определяне на разходите по реда на този член.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията ежегодно назначава проверки на прилагането на системата за определяне на разходите, които се извършват от независим одитор. Резултатите от одита са публично достъпни.

(9) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

(10) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 223. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 224. Цените на електронните съобщителни услуги по глава единадесета се определят от предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, в съответствие с методиката по чл. 195, ал. 1.

Чл. 224а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, които включват възможността за осъществяване на международни повиквания, определят цени на повикванията към и от Европейското телефонно номерационно пространство в размер не по-висок от средната цена за международни повиквания от и към държавите - членки на Европейския съюз, прилагана от същото предприятие.

Глава четиринадесета.
ЗАЩИТА НА ИНТЕРЕСИТЕ НА КРАЙНИТЕ ПОТРЕБИТЕЛИ

Чл. 225. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на крайни потребители, спазват принципите за прозрачност и равнопоставеност съобразно вида на използваната технология, категориите абонати, обема на трафика и начина на плащане и не допускат предимства за отделни крайни потребители или група потребители при едни и същи услуги.

Чл. 226. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи свързване към обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществени електронни съобщителни услуги, изготвят общи условия на договора с крайните потребители в случаите, когато практически е неприложимо сключването само на индивидуални договори.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(3) Общите условия са неразделна част от индивидуалния договор между предприятието и крайния потребител.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, предлагат на потребителите възможност за сключване на договор с първоначален срок не по-дълъг от две години.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, предлагат на потребителите възможност да сключат договор със срок до една година.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите.

Чл. 227. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Общите условия на договора с крайните потребители съдържат най-малко:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) идентификационни данни на предприятието;

2. телефон (факс, електронен адрес), адрес за контакти;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) видове, описание и качество на услугите, включително:

а) информация за това, дали се предоставя достъп до услуги за спешни повиквания и информация за местоположението на викащия краен потребител, както и за наличие на ограничения за предоставяне на услуги за спешни повиквания;

б) информация за други условия, които ограничават достъпа до и/или ползването на услуги и приложения;

в) предлаганото минимално ниво на качество на услугите като срок за първоначално свързване и когато е целесъобразно, други параметри за качеството на услугата, определени от комисията по чл. 236а;

г) информация за процедури, въведени от предприятията с цел измерване и управление на трафика, така че да се избегне претоварване на отделни връзки в мрежата, както и информация за това, как тези процедури биха повлияли върху качеството на услугата;

д) услуги за поддръжка и услуги по обслужването на клиенти, както и начини за достъп до тези услуги;

е) ограничения, наложени от предприятието за използването на предоставените крайни електронни съобщителни устройства;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия и срокове за заплащане на предлаганите услуги;

5. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

6. специални мерки за хора с увреждания;

7. права и задължения на предприятието и крайните потребители;

8. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) начини за получаване на актуална информация за цени на предлаганите услуги, всички приложими тарифи и такси за поддръжка, предлаганите начини на плащане и всички разлики в разходите, произтичащи от различните начини на плащане;

9. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) процедури за разглеждане и произнасяне по жалби, молби и предложения на крайните потребители, както и начини за извънсъдебно разрешаване на спорове във връзка с договора;

10. отговорности при неизпълнение на договора;

11. условия и ред за спиране предоставянето на услугата или услугите при неплащане на дължимите суми или при договорни нарушения от страна на крайните потребители или предприятието, свързани с ползване на услугата или услугите;

12. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия и ред за прекратяване на договора от страна на абоната;

13. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия и ред за договаряне, определяне на размера и изплащане на обезщетения и възстановяване на суми, приложими при неизпълнение на договорени нива за качество на услугата;

14. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) условия и ред за договаряне, определяне на размера и изплащане на обезщетения, включително неустойки, дължими от предприятието на абонатите, в случай че предприятието е осъществило пренасяне на номера без съгласието на абоната и/или в нарушение на установените процедури за осъществяване на преносимостта на номерата;

15. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) възможностите и условията за включване на необходимите основни и допълнителни данни за абоната в телефонен указател по чл. 182, ал. 1, т. 4 и предоставянето им на предприятия, които изготвят и публикуват телефонни указатели и/или предоставят телефонни справочни услуги;

16. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) действия, които предприятието може да предприеме при заплаха или в отговор на инциденти, свързани със сигурността или целостта на мрежата;

17. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) информация, свързана с използването на електронни съобщителни мрежи и услуги за извършване на незаконни дейности или за разпространение на вредно съдържание и със средствата за защита срещу рискове за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни във връзка с предоставяната от предприятието

услуга.

(2) Общите условия съдържат задължения на предприятието за:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предварително уведомяване за прекъсване или влошено качество на услугите при извършване на профилактични прегледи, ремонти или поради развитие на електронната съобщителна мрежа и/или информационните му системи, както и за сроковете на прекъсването или влошаването на качеството на услугата;

2. уведомяване на крайните потребители за изменения на общите условия в срок не по-кратък от един месец преди влизането им в сила;

3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) поддържане на услуги за наблюдение и контрол на разходите от страна на абоната, когато такива са договорени или такова задължение е наложено по реда на чл. 237а, включително предизвестие преди достигане на определена финансова граница на потребление;

4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предварително уведомяване на крайния потребител при искане за достъп до негови помещения;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) публично оповестяване на адрес и/или телефон за контакт при повреди и за предоставяне на информация;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) осигуряване на безплатен достъп до услугите за спешни повиквания при предоставяне на обществени телефонни услуги до прекратяване на договора по реда на общите условия;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) предоставяне на информация за възможността за използване на функциите на електронната съобщителна мрежа при предоставяне на обществени телефонни услуги "идентификация на линията на викащия" и "идентификация на свързаната линия";

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) съхраняване за определен срок на данните, необходими за разплащанията;

9. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) уведомяване на крайните потребители не по-късно от един месец от изтичане на срока на индивидуалните договори с тях.

(3) Предприятията разработват и публикуват ценова листа на услугите, в която са посочени цени на предлаганите услуги, ценови пакети или тарифи, и условия за тяхното ползване.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията по ал. 1 и 2 следва да бъдат съставени от предприятията ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за абонатите форма.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 4.

Чл. 228. (1) (Предишен текст на чл. 228, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Индивидуалният договор при общи условия между предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, и крайния потребител съдържа най-малко:

1. идентификационни данни на крайния потребител;

2. телефон (факс, електронен адрес) и адрес на крайния потребител;

3. вид и описание на услугите;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) срок на договора и условия за подновяване и прекратяване на услугите и на договора, включително:

а) изисквания за минимално потребление или минимална продължителност за възползване от промоционални условия;

б) такси, свързани с преносимостта на номера и други идентификатори;

в) неустойки и обезщетения, свързани с прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайни електронни съобщителни устройства;

г) едностранно прекратяване на договора от страна на абоната с едномесечно предизвестие;

5. цени, ценови пакети или тарифи, условия и срокове на плащане;

6. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията по ал. 1 следва да бъдат съставени ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за абонатите форма.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Индивидуалният договор при общи условия влиза в сила в 7-дневен срок след сключването му, освен ако абонатът изрично не е заявил писмено желание договорът да влезе в сила незабавно.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Липсата на заявено желание на абоната по ал. 3 за незабавно влизане в сила на договора не може да бъде основание предприятието да откаже сключване на договор. Изключение от това изискване се допуска в случаите, когато при подписване на

договора се предоставят и крайни устройства.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В срока по ал. 3, когато е приложим, абонатът има право едностранно да прекрати договора, без да дължи неустойки.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 1 и 2.

Чл. 229. (1) (Предишен текст на чл. 229, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато предприятията предоставят електронни съобщителни услуги само въз основа на индивидуален договор с крайните потребители, договорът съдържа условията по чл. 227, ал. 1 и 2 и чл. 228, които следва да бъдат съставени ясно, разбираемо и в леснодостъпна за абонатите форма.

1. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)
2. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)
3. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)
4. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 1.

Чл. 229а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Срочен договор може да бъде продължен само при изрично писмено съгласие на абоната относно условията за продължаване. При липса на такова съгласие след изтичане срока на договора той се преобразува в безсрочен при същите условия. Абонатът има право да прекрати безсрочния договор с едномесечно предизвестие, без да дължи неустойки за това.

(2) Нищожни са всички уговорки, които противоречат на ал. 1.

Чл. 230. (1) Общите условия или измененията им се публикуват от предприятията на страницата им в интернет и се представят на видно място в търговските им обекти или по друг подходящ начин в срок не по-кратък от 30 дни преди влизането им в сила.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При изменение на общите условия, не по-късно от 30 дни преди влизането им в сила предприятието уведомява абоната за измененията по подходящ начин.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Всеки абонат при изменение на общите условия по инициатива на предприятието има право да прекрати индивидуалния договор без санкции в срок до един месец от влизането им в сила. Разпоредбата на предходното изречение не се прилага, когато измененията не засягат услуги, ползвани от абоната.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да определи начина и формата на предизвестие по ал. 2.

Чл. 231. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., нов - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) (1) При доставка на телевизионни програми от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, към договора се прилага списък с наименованията на телевизионните програми, включени в ценовия пакет.

(2) Предприятията по ал. 1 поддържат на хартиен и на електронен носител регистър на постъпилите от потребителите жалби, сигнали и предложения.

(3) При отпадане на телевизионна програма от списъка по ал. 1 потребителят има право да прекрати договора, без да дължи обезщетение и/или неустойка, като отправи едномесечно писмено предизвестие.

(4) Нищожни са всички уговорки, които противоречат на ал. 1 - 3.

Чл. 231а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са задължени да публикуват на страницата си в интернет, на видно място в търговските си обекти и по друг подходящ начин прозрачна, сравнима, уместна и актуална информация най-малко за:

1. общите условия на договора с крайните потребители, когато е приложимо;

2. наименование, адрес и телефон за контакти с предприятието;

3. предлагани услуги:

а) вид на предлаганите услуги;

б) стандартни тарифи, включително предоставяните услуги и съдържанието на всеки тарифен елемент, като такса за достъп, потребителски такси, такси за поддръжка; прилаганите стандартни отстъпки, специални и целеви тарифни схеми, допълнителни такси и разходи във връзка с крайни електронни съобщителни устройства;

в) политики за компенсации и възстановяване на разходи, включително подробно описание на предлаганите схеми за компенсации и възстановяване на разходите;

г) предлагани видове услуги по поддръжка;

д) стандартни договорни условия, включително минимален срок на договора, прекратяване на договора и процедури и такси, свързани с преносимостта на номерата и други идентификатори, ако е приложимо;

4. процедури за уреждане на спорове, включително разработените от предприятията;

5. информация относно правата на крайните потребители във връзка с универсалната услуга, включително при необходимост устройствата и услугите във връзка с чл. 198, ал. 1, чл. 257 и чл. 134, ал. 1.

(2) Информацията по ал. 1 се публикува в ясна, разбираема и леснодостъпна форма.

(3) Комисията може да определи допълнителни изисквания по отношение на формата, в която да се публикува информацията по ал. 1.

Чл. 231б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията самостоятелно или чрез възлагане осигурява предоставянето на интерактивни ръководства или други подобни способи, когато на пазара не се предлагат такива безплатно или на разумна цена, които да дават възможност на крайните потребители да направят самостоятелна оценка на стойността на алтернативни схеми на предлагане.

(2) В случай че комисията е възложила предоставянето на интерактивни ръководства или други подобни способи по ал. 1, изпълнителят има право да ползва безплатно информацията, публикувана от предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

Чл. 231в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват на страницата си в интернет и да уведомяват по подходящ начин абонатите си за:

1. приложими тарифи за абоната относно номер или услуга, които подлежат на определени ценови условия; по отношение на определени категории услуги комисията може да изиска информацията да се предоставя непосредствено преди осъществяване на повикването;

2. изменения по отношение на достъпа на абоната до услуги за спешни повиквания или информацията за местоположението на викащия във връзка с услугата, за която те са сключили абонаментен договор;

3. изменения в условията, които ограничават достъпа на абоната до и/или ползването на услуги и приложения, когато такива условия са разрешени съгласно националното законодателство;

4. процедури, въведени от предприятието с цел измерване и управление на трафика, така че да се избегне претоварване на отделни връзки в мрежата, както и информация за това, как тези процедури биха повлияли върху качеството на услугата;

5. правата на абонатите да определят дали да включат, или не личните си данни в телефонен указател и други допълнителни данни в съответствие с чл. 258;

6. продукти и услуги, предназначени за абонатите с увреждания.

(2) За постигане на целите по чл. 4 преди налагане на задълженията за уведомяване по подходящ начин на абонатите по ал. 1 комисията може да насърчи мерки за саморегулиране или съвместно регулиране, договорени между предприятията.

Чл. 231г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да задължи предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да разпространяват безплатно информация от обществен интерес на съществуващи и нови абонати като:

1. най-разпространените начини на използване на електронни съобщителни услуги за извършване на незаконни дейности или разпространяване на вредно съдържание, по-специално когато то

може да засегне правата и свободите на други лица, включително нарушаване на авторското право и сродните му права, и правните последици от тях;

2. средствата за защита срещу рисковете за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни при ползването на електронни съобщителни услуги.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя от предприятията на абонатите чрез обичайно използваните средства за комуникация.

Чл. 232. (1) Предприятията, предоставящи универсална услуга, представят за съгласуване в комисията общи условия на договорите с крайните потребители за тази услуга в срок не по-кратък от 30 дни преди започване на предоставянето на услугата.

(2) В случай че общите условия не съответстват на изискванията на чл. 227, в 14-дневен срок от представянето им комисията уведомява предприятията по ал. 1, като дава указания и срок за отстраняване на несъответствията.

(3) След отстраняване на несъответствията предприятията по ал. 1 внасят общите си условия в комисията.

(4) Комисията съгласува общите условия на предприятията, предоставящи универсална услуга, в 14-дневен срок от първоначалното им внасяне или от привеждането им в съответствие с указанията по ал. 2.

(5) Предприятията по ал. 1 публикуват на страницата си в интернет и предоставят в търговските си обекти общите условия на договора с крайните потребители в 7-дневен срок след съгласуването им от комисията през целия период на дейността си.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 233. (1) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на предприятието или на комисията.

(2) Изменение или допълнение на общите условия по инициатива на предприятието се извършва по реда на чл. 232, ал. 2.

(3) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на комисията с цел защита на интересите на крайните потребители. В този случай комисията дава задължителни указания на предприятието за съответните изменения.

Чл. 234. (1) Комисията може да разработва типови общи условия на договорите между предприятията и крайните потребители, които публикува на страницата си в интернет.

(2) Предприятията по чл. 226, ал. 1 могат да разработват общите си условия в съответствие с типовите общи условия по ал. 1.

Чл. 235. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 235а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да задължи предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват сравнима, подходяща и актуална информация относно качеството на услугите си и относно мерките, които са предприели за осигуряване на равнопоставеност по отношение на достъпа за крайните потребители с увреждания.

(2) Комисията налага задължението по ал. 1 след провеждане на консултации със заинтересованите страни.

(3) Предприятията предоставят при поискване информацията по ал. 1 на комисията, преди тя да бъде публикувана.

Чл. 236. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да определя параметри за качеството на обществените електронни съобщителни услуги, които да бъдат измервани, както и съдържанието, формата и начина на публикуване на информацията, включително възможни механизми за сертифициране на качеството, с цел гарантиране достъпа на крайните потребители, включително на крайните потребители с увреждания, до сравнима, надеждна, изчерпателна, разбираема

и актуална информация относно качеството на предоставяните услуги.

Чл. 236а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да определя за предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, минимални изисквания за качеството на услугите, свързани с предотвратяване влошаването на услугата и затрудняване или забавяне на трафика по мрежите.

(2) Преди да вземе решение за определяне на минимални изисквания за качеството на услугата, комисията изпраща на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения проект на решение, който включва минималните изисквания за качеството на услугата, резюме на мотивите за решението и предложения начин за действие.

(3) Комисията приема решение, като отчита в най-голяма степен получените забележки и препоръки от Европейската комисия.

Чл. 237. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията предприемат всички необходими мерки във възможно най-голяма степен да осигурят наличието на обществени телефонни услуги, предоставяни чрез обществени електронни съобщителни мрежи, в случай на значителни повреди на мрежата или в случай на непреодолима сила.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, предприемат всички необходими действия за осигуряване на непрекъснат достъп до услугите за спешни повиквания.

Чл. 237а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги и/или достъп до обществени електронни съобщителни мрежи, да осигуряват на крайните потребители всички или някои от допълнителните възможности, посочени в чл. 198, ал. 1 и/или чл. 257, ал. 1, при наличие на техническа възможност и икономическа целесъобразност. При анализ на техническата възможност и икономическата целесъобразност комисията отчита очакваното въздействие върху предприятието, на което се налага задължението.

(2) Начинът за ползване на възможностите по ал. 1 се определя в Общите условия за взаимоотношенията между предприятието и крайните потребители.

(3) Комисията при отчитане на осигурения достъп на крайните потребители до възможностите по чл. 198, ал. 1 и/или чл. 257, ал. 1 и след провеждане на консултации по чл. 37 може да вземе решение да не наложи задължения по ал. 1 или да отмени наложените задължения на територията на цялата страна или на част от нея, когато установи, че има осигурен достъп до такива възможности.

Чл. 237б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да определя изисквания към предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, за осигуряване на крайните потребители с увреждания:

1. достъп до електронни съобщителни услуги, включително услугите за спешни повиквания и услуги със социална значимост, достъпни чрез номерата от номерационен обхват 116, равностоен на достъпа, предоставян на мнозинството крайни потребители, и

2. възможност за избор на предприятия и услуги, който е на разположение на мнозинството крайни потребители.

Чл. 237в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, получили разрешения за ползване на номера в номерационния обхват за хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост, предприемат мерки за популяризиране на тези номера с цел насърчаване предоставянето на услугите, за които тези номера са резервирани.

Чл. 238. (1) В случай че предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, не изпълни свое задължение по тази глава, засегнатите крайни потребители могат в срок до два месеца да отправят писмена жалба до комисията за разглеждане и решаване.

(2) За крайни потребители се смятат и лица с постоянно местоживеене в друга държава - членка

на Европейския съюз, които ползват услугите на предприятие по ал. 1, установено на територията на Република България.

(3) Жалбата по ал. 1 трябва да съдържа точно описание на всички обстоятелства, предизвикали жалбата, и подпис на лицето.

Чл. 239. (1) В 7-дневен срок от получаване на жалбата комисията разпорежда извършване на проверка на обстоятелствата, изложени в нея.

(2) Комисията задължително изисква писмено становище от предприятието по чл. 238, ал. 1 относно обстоятелствата, посочени в жалбата.

(3) Комисията може да изисква допълнителни доказателства от жалбоподателя.

(4) Комисията може да възложи жалбата и преписката към нея за експертно становище от независими експерти.

Чл. 240. Комисията се произнася с решение по жалбата в двумесечен срок от постъпването й.

Чл. 241. (1) В решението по чл. 240 комисията дава задължителни указания на предприятието за отстраняване на допуснато нарушение в определен от комисията срок.

(2) Решението на комисията се изпраща на предприятието по чл. 238, ал. 1 и на жалбоподателя.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Крайният потребител, независимо от действията, предприети по реда на чл. 238 и 239, във всеки момент от процедурата може да се обърне към компетентния съд за разрешаване на спора по съдебен ред или по реда на Закона за медиацията.

Чл. 242. (1) Комисията изготвя годишен анализ на жалбите по този раздел, в който установява причините, които са ги предизвикали.

(2) Анализът се включва в годишния доклад на комисията.

Глава петнадесета.
СИГУРНОСТ И ЦЯЛОСТ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И УСЛУГИ, КОНФИДЕНЦИАЛНОСТ НА СЪОБЩЕНИЯТА И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ (ЗАГЛ. ДОП. - ДВ, БР. 105 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2011 Г.)

Раздел I.
Сигурност и цялост на електронните съобщителни мрежи и услуги (Загл. доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 243. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предприемат подходящи технически и организационни мерки за управление на риска за сигурността на мрежите и услугите, осигуряващи съответно ниво на сигурност, в зависимост от риска. Мерките гарантират ниво на сигурност, съответстващо на съществуващия риск, като се отчита естеството на проблема и разходите за изпълнението им.

(2) Мерките по ал. 1 са насочени към предотвратяване на инциденти и свеждане до минимум на тяхното въздействие върху потребителите и взаимно свързаните мрежи.

Чл. 243а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, предприемат всички необходими действия, за да гарантират целостта на своите мрежи и по този начин да осигурят непрекъснато предоставяне на услуги по тези мрежи.

Чл. 243б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, уведомяват незабавно комисията за всеки пробив в сигурността или нарушаване на целостта, които са оказали значително въздействие върху

функционирането на мрежите или услугите.

(2) Комисията може да информира обществеността или да изиска от предприятията да го направят, ако прецени, че е от обществен интерес пробивът да се оповести.

(3) Комисията по своя преценка може да информира за случаите по ал. 1 компетентните национални регулаторни органи на засегнатите държави - членки на Европейския съюз, и Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност.

(4) Комисията информира министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за случаите по ал. 1.

(5) Комисията представя веднъж годишно на Европейската комисия и на Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност обобщен доклад за получените уведомления по ал. 1 и за предприетите действия.

Чл. 243в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да изисква от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги:

1. да предоставят информация, необходима за оценяване на сигурността и/или целостта на техните услуги и мрежи, включително документирани политики за сигурност, и

2. да подложат сигурността на одит, извършван от квалифициран независим орган, и да предоставят резултатите от одита на комисията; разходите за одита са за сметка на предприятието.

(2) Комисията може да даде задължителни указания, включително срокове за изпълнение, на предприятията по ал. 1 да предприемат конкретни мерки за осигуряване сигурността на мрежите и услугите, предоставяни чрез тях.

Чл. 244. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При опасност от нарушаване сигурността на електронните съобщителни мрежи предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, уведомява абонатите си по подходящ начин за опасността, за необходимите средства за отстраняването ѝ, както и за разходите, които са свързани с това.

Раздел II.
Конфиденциалност на съобщенията

Чл. 245. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да не разкриват и разпространяват съобщенията и свързаните с тях трафични данни, данни за местоположението, както и данните, необходими за идентифициране на потребителя, които са им станали известни при предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(2) Задълженията по ал. 1 се отнасят и за служителите на предприятията по ал. 1, които имат достъп или биха могли да получат достъп до съобщенията и данните по ал. 1.

Чл. 246. (1) С цел опазване конфиденциалността на съобщенията и свързаните с тях трафични данни се забраняват слушането, записването, съхраняването или други видове прихващане или проследяване на съобщения от лица, различни от изпращача и получателя на съобщението, без изричното съгласие на изпращача и получателя, с изключение на случаите, когато това е предвидено в закон.

(2) Забраната по ал. 1 не се прилага по отношение на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, когато:

1. съхраняването се налага по технически причини или е съществена част от предоставянето на услугата;

2. се извършва проверка на техническите параметри на услугата от оправомощени лица по този закон.

(3) В случаите по ал. 2 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да заличават съхранените съобщения незабавно след отпадане на основанието за съхраняването им.

Чл. 247. (1) Извън изключенията по чл. 246, ал. 2 ограниченията не се прилагат относно записване на съобщения и свързаните с тях трафични данни и при следните условия:

1. записването е необходимо и е предвидено в закон с цел доказване сключването на търговски сделки, и

2. изпращачът и получателят на съобщенията са предварително уведомени за записването, целите и срока за съхраняване, както и за правото да откажат това.

(2) Записаните съобщения и свързаните с тях трафични данни се съхраняват за срок не по-дълъг от срока, в който те могат да се използват съгласно ал. 1, т. 1.

Раздел III.
Защита на данните на потребителите

Чл. 248. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително мрежи, поддържащи устройства за събиране на данни и идентификация, могат да обработват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

(2) Данните на потребителите включват:

1. трафични данни - данни, необходими за предоставяне на електронни съобщителни услуги, за таксуване, за формиране на сметките на абонатите, както и за доказване на тяхната достоверност:

а) номер на викащ и на викан краен потребител, номер на карта за електронно разплащане;

б) начало и край на повикването, определени с дата и час, с точност до секунда при наличие на техническа възможност и/или при пренос на данни - обем на пренесените данни, за целите на таксуването;

в) вида на предоставяната услуга;

г) точки на взаимно свързване при осъществяване на повикването, начало и край на тяхното използване, определени с дата и час, с точност до секунда при наличие на техническа възможност;

д) данни за вида на връзката или зоните - часови и териториални, необходими за определяне стойността на услугата;

е) местоположение на потребител на услуга, предоставяна от мобилна мрежа, включително при предоставяне на услугата "роуминг";

2. данни, необходими за изготвяне на абонатните сметки, както и за доказване на тяхната достоверност, включващи следните данни:

а) данни за абоната: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес, а за чуждестранни лица - личен номер; за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код;

б) вид на използваните електронни съобщителни услуги;

в) общ брой мерни единици, начислени за съответния период на изготвяне на сметката при периодична сметка;

г) стойност на ползваните услуги за съответния период;

д) информация, свързана с избрания от абоната начин на плащане и извършените и дължимите плащания;

е) информация за промени в ползването на услугата - ограничение за ползване, отпадане на ограничение;

3. данни за местоположението - данни, които се обработват в електронните съобщителни мрежи за определяне географското местоположение на крайното електронно съобщително устройство на потребителя.

Чл. 249. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да изискват от потребител повече данни от тези по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква "а" за предоставяне на услугите. Данните за единния граждански номер на крайните потребители могат да се използват само с цел събиране на задължения по съдебен ред, като могат да се обработват и когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да поставят условия за предоставяне на услугите си в зависимост от съгласието на потребителя данните му да бъдат използвани за други цели.

Чл. 250. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи

обществени електронни съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги, които събират, обработват и използват трафични данни за целите на дадено повикване или осъществяване на връзка, трябва след приключване на повикването или връзката да изтрият тези данни или да ги деперсонифицират, освен ако са непосредствено необходими за осъществяване на ново повикване или връзка или в случаите, предвидени в този закон.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, трябва да предоставят на потребителите точна и пълна информация за вида на трафичните данни, обработвани за целите на таксуването на абонатите и разплащанията по взаимно свързване, и за продължителността на такава обработка.

(3) Предприятията по ал. 1 съхраняват и обработват трафични данни за целите на таксуването на абонатите и за разплащанията по взаимно свързване до извършване на плащането, освен в случаите на тяхното оспорване или търсене на плащането по реда на този закон.

(4) Предприятията по ал. 1 предоставят информация за трафични данни на комисията по нейно искане във връзка с разрешаване на възникнали спорове за достъп, взаимно свързване и таксуване.

(5) Предприятията по ал. 1 могат да използват данните по ал. 1 за целите на проучване на пазара, включително доколко предоставяните от тях електронни съобщителни услуги удовлетворяват изискванията на потребителите, или за предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му само ако те предварително са получили съгласието на потребителите. Личните данни на крайните потребители, получени във връзка с проучването, се деперсонифицират.

(6) Предприятията по ал. 1 след получаване на предварително съгласие от потребителите могат да обработват информацията за вида на трафичните данни при проучване на пазара.

(7) Предприятията по ал. 1 предоставят на потребителите точна и пълна информация за вида на трафичните данни, които се обработват, както и за продължителността на такава обработка.

(8) След получаване на съгласие от потребителите предприятията по ал. 1 имат право да предоставят трафични данни, свързани с потребителите, за целите на предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(9) Предприятията по ал. 1 включват в отношенията си с потребителите механизъм, чрез който потребителите могат по всяко време да оттеглят съгласието си, дадено по ал. 5.

Чл. 250а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 12 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;

2. идентифициране на направлението на връзката;

3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;

4. идентифициране на типа на връзката;

5. идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;

6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.

(2) Данните по ал. 1 се съхраняват за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления и престъпления по чл. 319а - 319е от Наказателния кодекс, както и за издирване на лица.

(3) Други данни, включително разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани по този ред.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичането на срока по ал. 1.

(5) За данни, до които е осъществен достъп и са били съхранени, ръководителят на органа, отправил искане за достъп, може да поиска предприятието, което ги е предоставило, да ги запази за срок не по-дълъг от 6 месеца, считано от датата на предоставяне.

(6) Данните по ал. 1 се обработват и съхраняват в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни.

Чл. 250б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Право да искат извършване на справка за данните по чл. 250а, ал. 1 съобразно тяхната компетентност имат ръководителите на:

1. специализираните дирекции, териториалните дирекции и самостоятелните териториални

отдели на Държавна агенция "Национална сигурност";

2. (изм. - ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2013 г., в сила от 14.06.2013 г.) Главна дирекция "Национална полиция", Главна дирекция "Гранична полиция", дирекция "Вътрешна сигурност", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи;

3. службите "Военна информация" и "Военна полиция" към министъра на отбраната;

4. Националната разузнавателна служба.

(2) За достъп до данните по чл. 250а, ал. 1 се изготвя мотивирано писмено искане от съответния ръководител на органите по ал. 1, съдържащо:

1. правното основание и целта, за която е необходим достъпът;

2. регистрационния номер на преписката, за която е необходимо извършване на справката;

3. данните, които следва да се отразят в справката;

4. периода от време, който да обхваща справката;

5. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(3) За направените искания органите по ал. 1 водят специален регистър, който не е публичен.

Чл. 250в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Достъпът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

(2) Разпореждането по ал. 1 задължително съдържа:

1. данните, които следва да се отразят в справката;

2. периода от време, който да обхваща справката;

3. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните;

4. име, длъжност и подпис на съдията.

(3) За дадените разрешения или откази в съответните районни съдилища се води специален регистър, който не е публичен.

(4) За нуждите на наказателното производство данните по чл. 250а, ал. 1 се предоставят на съда и на органите на досъдебното производство при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(5) Достъпът до данни по чл. 250а, ал. 1, които се отнасят до председател на районен съд, негов възходящ, низходящ, брат или сестра, съпруг или лице, с което се намира във фактическо съпружеско съжителство, се осъществява след разрешение от председателя на съответния окръжен съд.

Чл. 250г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигурят възможност 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата за постъпване на разпореждането по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2.

(2) Ръководителите на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, изпращат на Комисията за регулиране на съобщенията списък, в който се посочват:

1. актуален адрес за получаване на разпореждането по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2;

2. име, презиме, фамилия и длъжност на оправомощените длъжностни лица, които да получават разпорежданията по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2, както и телефони за връзка с тях; при промяна на данните в срок до 24 часа се уведомява писмено Комисията за регулиране на съобщенията и нейният председател незабавно предоставя списъците на ръководителите на органите по чл. 250б, ал. 1.

Чл. 250д. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, извършват справка за данните по чл. 250а, ал. 1 след постъпване на разпореждане за достъп. Постъпилото разпореждане за достъп се регистрира в специален регистър, който не е публичен.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от 72 часа от постъпването в предприятието на разпореждането за достъп по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2, изпращат данните на длъжностното лице по чл. 250в, ал. 2, т. 3. Министърът на вътрешните работи или писмено оправомощени от него длъжностни лица могат да определят конкретен срок, в който данните да бъдат изпратени.

(3) Справка за данните по чл. 250а, ал. 1 в предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да извършват единствено длъжностни лица, писмено

оправомощени от съответния ръководител на предприятието.

(4) След изготвянето ѝ справката се подписва от ръководителя на съответното предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или от писмено оправомощено от него длъжностно лице. Справката се регистрира в специален регистър и се изпраща на определеното в разпореждането длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(5) При наличие на възможност разпореждането на съдията и справката по ал. 4 се изпращат по електронен път при спазване изискванията на Закона за електронното управление и Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 250е. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Справката по чл. 250д, ал. 4, която не се използва при образуване на досъдебно производство, независимо дали представлява класифицирана информация, се унищожава в 6-месечен срок от датата на получаването ѝ от тричленна комисия в състав, определен от съответния ръководител на органите по чл. 250б, ал. 1, за което се изготвя протокол.

Чл. 251. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Данните по чл. 250а, ал. 1 могат да се предоставят по молба и на компетентен орган на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, който е в сила за Република България.

(2) Достъпът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява при постъпило искане от ръководител на главна или специализирана дирекция по чл. 250б, ал. 1, т. 1 и 2, след писмено разрешение от председателя на Софийския градски съд или от оправомощен от него съдия, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните. За дадените разрешения или откази в Софийския градски съд се води специален регистър, който не е публичен.

(3) За резултата от изготвената справка за данните по чл. 250а, ал. 1 компетентният орган на другата държава се уведомява по предвидения в международния договор ред.

Чл. 251а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 1 са при:

1. обществена телефонна услуга - телефонният номер на викащия и данни за идентифициране на абоната или потребителя;

2. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор, определен за потребителя, идентификатор на потребителя и телефонен номер, определени за всяко съобщение, влизащо в обществената телефонна мрежа, данни за идентифициране на абоната или потребителя, за когото са определени IP адрес, идентификатор на потребителя или телефонен номер в момента на връзката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 2 са при:

1. обществена телефонна услуга - набран номер (викан телефонен номер) и в случаите на допълнителни услуги, като пренасочване или прехвърляне на повикването, номер или номера, към които е маршрутизирано повикването, и данни за идентифициране на абоната или потребителя;

2. електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор на потребителя или телефонен номер на получателя/ите на интернет телефонно повикване, данни за идентифициране на абоната или потребителя и идентификатор на получателя, за когото е предназначено съобщението.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 3 са:

1. при обществена телефонна услуга - дата и час на началото и края на връзката;

2. за интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - дата и час на влизане и излизане в/от услугата интернет достъп, основаващи се на определена часова зона, заедно с IP адреса, динамичен или статичен, определен за връзката от доставчика на услугата интернет достъп, и идентификатора на абоната или потребителя, дата и час на влизане и излизане в/от услугата електронна поща по интернет или интернет телефония, основаващи се на определена часова зона.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 4 са:

1. видът на използваната обществена телефонна услуга;

2. използваната интернет услуга при електронна поща по интернет или интернет телефония.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 5 са при:

1. фиксирана телефонна услуга - за викащия и викания телефонен номер ;

2. обществена телефонна услуга, предоставяна чрез мобилна наземна мрежа - за викащ и викан телефонен номер; международен идентификатор на викащия мобилен абонат (IMSI); международен

идентификатор на викания мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викащото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); международен идентификатор на виканото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); в случай на предплатени услуги - дата и час на началното активиране на услугата и етикет за местоположение - идентификатор на клетката, от което е активирана услугата и за идентифициране на абоната или потребителя;

3. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - викащият телефонен номер за комутируем достъп, цифрова абонатна линия (DSL) или друга крайна точка на инициатора на връзката.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данни по чл. 250а, ал. 1, т. 6 са административни адреси на клетки на мобилна наземна електронна съобщителна мрежа, от които е генерирано или в които е терминирано повикване.

Чл. 252. (1) Обработването на трафичните данни се извършва от определени от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, длъжностни лица, които отговарят за:

1. управлението на трафичните данни и на данните по чл. 248, ал. 2, т. 2;

2. запитванията на потребителите;

3. установяването на злоупотреби;

4. проучването на пазара на електронни съобщителни услуги;

5. предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(2) Длъжностните лица имат достъп само до данните, необходими за съответната дейност.

Чл. 253. (1) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, след предварително писмено съгласие могат да обработват данни за местоположението на потребители и абонати, при условие че:

1. данните са деперсонифицирани, или

2. са необходими за целите и продължителността на предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(2) Предприятията по ал. 1 предварително информират крайните си потребители за вида на данните за местоположението по ал. 1, които обработват, за продължителността и целите на такава обработка и възможността данните да се прехвърлят на трето лице по повод предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(3) Предприятията по ал. 1 осигуряват безвъзмездно възможност на потребителите да:

1. оттеглят по всяко време предварително даденото си съгласие за обработването на данни за местоположението им;

2. откажат временно обработването на данни за местоположението им за всяка връзка в електронната съобщителна мрежа или за всяко предавано съобщение.

Чл. 254. Обработването на данни за местоположението се извършва от длъжностни лица, определени от предприятията по чл. 252, ал. 1, или от оправомощени лица на трето лице, предоставящо услуги с добавена стойност, и трябва да бъде ограничено до необходимото за предоставяне на услуги с добавена стойност.

Чл. 255. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 252, ал. 1 обработват и предоставят за своя сметка данни за местоположението на крайните потребители в случай на спешни повиквания, включително когато не е получено предварително съгласие за тяхното обработване или е налице отказ по чл. 253, ал. 3. Данните се предоставят само на съответните центрове за приемане на повиквания към единен европейски номер за спешни повиквания 112 в момента, в който повикването достигне до тях.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по чл. 252, ал. 1 осигуряват за своя сметка необходимите технически и програмни средства за маршрутизация и пренос на повикванията към

центровете за спешни повиквания.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Условията и редът за предоставяне на данни за местоположението на крайните потребители и данни за абоната при спешни повиквания от предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги към центровете за спешни повиквания, се определят с правила, приети от комисията.

Чл. 256. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, могат да събират, обработват и използват данните по чл. 248, ал. 2 и за:

1. откриване, локализиране и отстраняване на неизправности и софтуерни грешки в електронните съобщителни мрежи;

2. откриване и преустановяване на незаконно използване на електронните съобщителни мрежи и съоръженията, когато има основание да се смята, че такива действия се извършват и това е изложено писмено от засегнатата страна или от компетентен орган;

3. откриване и проследяване на обезпокоителни повиквания при наличие на заявка от засегнатия абонат, изискваща предприемане на мерки от предприятието, предлагащо услугата.

(2) При предприемане на действията по ал. 1 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, информират засегнатите лица във възможно най-кратък срок, освен ако по този начин не се възпрепятства постигането на целите на тази разпоредба.

(3) Данните, събрани по реда на този член, се използват само за посочените в ал. 1 цели.

Чл. 257. (1) Предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, са длъжни при наличие на техническа възможност да осигуряват функциите на електронната съобщителна мрежа "тонално номеронабиране", "идентификация на линията на викащия" и "идентификация на свързаната линия".

(2) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викащия", предоставят безвъзмездно услугата "представяне на идентификация на линията на викащия", като дават възможност безвъзмездно на крайните потребители да активират или деактивират услугата "блокиране на идентификация на линията на викащия" с достъпни средства за всяко отделно повикване или постоянно за линията.

(3) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на свързаната линия", предоставят безвъзмездно услугата "представяне на идентификация на свързаната линия", като дават възможност безвъзмездно на крайните потребители да активират или деактивират услугата "блокиране на идентификация на свързаната линия" с достъпни средства за всяко отделно повикване или постоянно за линията.

(4) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викащия", безвъзмездно дават възможност на викания краен потребител с достъпни средства да откаже входящи повиквания, в случай че услугата "блокиране на идентификация на линията на викащия" е активирана от страна на викащия краен потребител.

(5) При предоставяне на услуги за осъществяване на спешни повиквания, както и при повиквания към службите за сигурност, отбрана и вътрешен ред, предприятията по ал. 1 гарантират, че услугата "блокиране на идентификация на линията на викащия" не може да бъде активирана.

(6) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викащия", предоставят безвъзмездно на крайните си потребители услугата "прекратяване на получаването на пренасочените към неговото крайно устройство повиквания".

(7) Когато не е налице техническа възможност по ал. 1, комисията съвместно с предприятията по ал. 1 и съобразно инвестиционната им политика определя ред и срок за въвеждане в действие на тези функции на електронната съобщителна мрежа.

(8) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(9) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 предоставят мрежите си за осъществяване на повиквания, предаване на съобщения или електронна поща, предназначени за директен маркетинг и реклама, само след изрично писмено съгласие на абонатите си.

(10) Условията и редът за предоставяне и ползване на услугите по ал. 1, 4 и 6 се определят с правила, приети с решение на комисията, които се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

Чл. 258. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, включват безплатно в

телефонните указатели името или наименованието, адреса и телефонния номер на абоната. В телефонния указател могат да бъдат включени и допълнителни данни, заявени от абоната.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите за предназначението на телефонния указател, в който ще бъдат включени данните им, както и за всяка възможност за ползването им чрез функциите за търсене при телефонни указатели в електронна форма, позволяващи потребители да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер.

(3) Предприятията по ал. 1, които публикуват телефонни указатели в електронна форма, ползвани включително чрез интернет или друга електронна съобщителна мрежа, са длъжни да осигуряват достъп до съответния телефонен номер само при пълно и точно въведен минимален обем от данни. Предприятията по ал. 1 са длъжни да предприемат подходящи технически и организационни мерки, които възпрепятстват копирането от указателите в електронна форма.

(4) Абонатът има право безвъзмездно да:

1. заяви изцяло или частично включване на данните си в телефонен указател;

2. поиска проверка, поправка и заличаване изцяло или частично на данните си в телефонен указател; данните се заличават или изменят при издаване на нов или при актуализиране на съществуващ телефонен указател.

(5) Абонатът може да поиска в телефонния указател да бъде включена допълнителна информация за други лица, ползващи съвместно абонатната линия, ако те са дали предварително писмено съгласието си за това.

(6) Абонатът трябва да бъде информиран за възможностите за търсене в телефонните указатели в електронна форма, позволяващи на потребителите да получат информация за името и адреса на абоната само въз основа на телефонния номер.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите.

(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Условията и редът за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 259. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, осигуряват достъп до телефонни справочни услуги в съответствие с данните, публикувани в телефонен указател в печатна или електронна форма.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да наложи по реда на чл. 160 на предприятията, които контролират достъпа до крайните потребители, задължения с цел предоставяне на телефонни справочни услуги. Тези задължения са обективни, справедливи, равнопоставени и прозрачни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията не налага регулаторни ограничения, които да пречат на крайните потребители да имат достъп директно до справочни услуги в други държави - членки на Европейския съюз, чрез гласова телефонна услуга или кратко текстово съобщение.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват справка за съответния телефонен номер само при точно подаден минимален обем от данни.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията и редът за предоставяне на телефонни справочни услуги се определят с наредбата по чл. 258, ал. 8.

Чл. 260. (1) Абонатите имат право да не получават детайлизирани сметки след изрична заявка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, предоставят безвъзмездно на абонатите детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно

достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване.

(3) Детайлизираната сметка съдържа най-малко следната информация:

1. всички видове ползвани от абоната услуги през разплащателния период;

2. брой на ползваните услуги;

3. обща стойност на всеки вид ползвани услуги;

4. общ размер на сметката;

5. размер на данъчните начисления върху сметката, изразен както в проценти към размера на сметката, така и в абсолютни стойности;

6. размер на отчисленията, които може да се дължат на абоната, съобразно начина на ползване на услугите, договорен между него и предприятието, предлагащо услугите;

7. общ размер на дължимата сума;

8. срок за плащане;

9. възможни начини за дистанционно плащане на сметката с необходимите за това данни;

10. идентификационни данни на предприятието, предоставящо услугите;

11. адреси, телефони и други начини за контакти с предприятието, предоставящо услугите.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 2 предоставят при поискване детайлизирана справка за ползваните телефонни услуги, която съдържа информация най-малко за:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) вида на ползваната услуга за всяко осъществено повикване;

2. стойността на всяко осъществено повикване;

3. датата, часа и продължителността на всяко осъществено повикване;

4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) номер на викащия и викания краен потребител.

(5) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, които предоставят услугите, осигуряват на абонатите възможност да получават сметки на хартиен носител или в електронен вид.

Чл. 260а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 08.04.2014 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи, извън тези по чл. 260, предоставят ежемесечно и безвъзмездно на абонатите си подробна писмена информация за ползваните услуги заедно с първичен счетоводен документ.

(2) Писмената информация съдържа най-малко следното:

1. име на абоната;

2. вид и брой на ползваните от абоната електронни съобщителни услуги;

3. наименование на предоставяните услуги или пакет услуги;

4. период на отчитане на ползваната услуга;

5. общ размер на дължимата сума, който включва размера на дължимата сума за:

а) всяка услуга, когато тя се ползва необвързана в пакет услуги;

б) пакет услуги;

в) всяка ползвана услуга над включените в пакета услуги;

г) всяка допълнителна услуга, закупена извън пакета или услугите;

6. размер на отчисленията, които може да се дължат на абоната, съобразно начина на ползване на услугите, договорен между него и предприятието, предлагащо услугите;

7. общ размер на дължимата сума по сметката;

8. размер на данъчните начисления върху сметката, изразен както в проценти към размера на сметката, така и в абсолютни стойности;

9. срок за плащане;

10. идентификационни данни на предприятието, предоставящо услугата, включително адрес и телефон.

(3) Предприятията по ал. 1, които предоставят услугите, осигуряват на абонатите възможност да получават писмената информация на хартиен носител или в електронен вид.

(4) Писмената информация по ал. 2 се съхранява от предприятията по ал. 1 в сроковете за съхранение на първичния счетоводен документ, към който е предоставена.

Чл. 261. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Осъществяването на

повиквания, съобщения или електронна поща със или без човешка намеса за целите на директния маркетинг и реклама се позволяват само при предварително получено съгласие на потребителя. Съгласието може да бъде оттеглено по всяко време.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Всяко лице, което е получило при търговска сделка за предоставяне на продукти или услуги данни, чрез които може да бъде осъществен контакт с потребителя по електронен път, може да използва тези данни за изпращане на съобщение за маркетинг и реклама на негови собствени сходни продукти или услуги, като дава възможност на всеки потребител безвъзмездно и по лесен начин:

1. да изразява несъгласие в момента на сключване на сделката;

2. да изрази несъгласие с бъдещо получаване на подобни съобщения, когато това не е направено в момента на сключване на сделката.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лицето по ал. 2 е длъжно да изпълнява всеки отказ за получаване на съобщения за маркетингови цели.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Изпращането на съобщения за маркетингови и рекламни цели се забранява, дори когато са изпълнени изискванията на ал. 1 и 2, ако:

1. не може да се идентифицира лицето, което ги изпраща, или

2. съобщението не включва валиден адрес, на който получателят може да изпрати заявка за отказ от получаване на съобщения, или

3. съобщението не отговаря на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1 - 4 от Закона за електронната търговия, или

4. съобщението насърчава получателите да посетят уебсайтове, които не отговарят на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1 - 4 от Закона за електронната търговия.

Чл. 261а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Комисията за защита на личните данни е наблюдаващ орган относно сигурността на данните, съхранявани съгласно чл. 250а, ал. 1.

(2) Като наблюдаващ орган Комисията за защита на личните данни упражнява надзор върху дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за спазване на следните правила при съхранение на данните по чл. 250а, ал. 1 за гарантиране тяхната защита и сигурност:

1. съхраняваните данни са от същото качество и са предмет на същата сигурност и защита като аналогичните данни в мрежата;

2. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба или промяна, или от непозволено или незаконно съхраняване, обработване, достъп или разкриване;

3. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че до данните може да има достъп само специално упълномощен персонал;

4. данните, с изключение на онези, които са били предоставени на компетентните органи и са били запазени от тях, се унищожават в края на периода за съхранение, освен в изрично предвидените от закона случаи.

(3) За осъществяване на дейността си по ал. 2 Комисията за защита на личните данни има право да:

1. изисква в рамките на своята компетентност информация от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

2. дава задължителни указания, които подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежегодно до 31 март предоставят на Комисията за защита на личните данни в качеството ѝ на наблюдаващ орган статистическа информация за:

1. случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи по чл. 250б, ал. 1 и чл. 250в, ал. 4;

2. времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните;

3. случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

(5) Комисията за защита на личните данни ежегодно предоставя на Народното събрание и на Европейската комисия обобщената информация по ал. 4 в двумесечен срок от получаването ѝ.

(6) В обобщената статистическа информация по ал. 4 и 5 не се съдържат лични данни.

Чл. 261б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) Народното събрание чрез комисия, определена с правилника за организацията и дейността му, осъществява парламентарен контрол и наблюдение на процедурите по разрешаване и осъществяване на достъп до данните по чл. 250а, ал. 1, както и за защита на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразен достъп до тези данни.

(2) За осъществяване на дейността си комисията по ал. 1 има право:

1. да изисква в рамките на своята компетентност информация от органите по чл. 250б, ал. 1, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и Комисията за защита на личните данни;

2. да проверява реда и начина на съхраняване на данните по чл. 250а, ал. 1, на исканията и разпорежданията, както и реда за унищожаването на данните по чл. 250а, ал. 1 и чл. 250е;

3. на достъп до помещенията на органите по чл. 250б, ал. 1 и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

4. да изготвя годишни доклади за извършените проверки и да прави предложения за подобряване на процедурите за съхраняване и обработване на данните по чл. 250а, ал. 1.

(3) Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Държавна агенция "Национална сигурност", Националната разузнавателна служба и главният прокурор ежегодно до 31 март изготвят обобщена статистическа информация за направените искания, издадените съдебни разпореждания, получените и унищожените справки за данните по чл. 250а, ал. 1, която предоставят на комисията по ал. 1.

(4) При констатирането на неправомерно използване, съхраняване или унищожаване на данните по чл. 250а, ал. 1 комисията уведомява съответните органи на прокуратурата, както и ръководителите на органите по чл. 250б, ал. 1 и на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за допуснатите нарушения. Ръководителите на органите и предприятията са длъжни да уведомят своевременно комисията за предприетите мерки за отстраняване на допуснатите нарушения.

(5) Комисията по ал. 1 уведомява служебно гражданите, когато спрямо тях е искан или осъществен неправомерен достъп до данни по чл. 250а, ал. 1.

(6) Гражданите не се уведомяват, когато това ще създаде опасност за постигане на целите по чл. 250а, ал. 2 или чл. 250в, ал. 4.

Чл. 261в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай на нарушение на сигурността на лични данни предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, уведомява Комисията за защита на личните данни в тридневен срок от установяване на нарушението.

(2) Когато нарушението по ал. 1 може да повлияе неблагоприятно на лични данни или на неприкосновеността на личния живот на абонат или на друго лице, предприятието уведомява своевременно и съответното лице за констатираното нарушение.

(3) Абонатът или лицето по ал. 2 може да не бъде уведомявано за нарушението по ал. 1, когато предприятието е доказало пред Комисията за защита на личните данни, че е предприело подходящи технологични мерки за защита на сигурността на личните данни, които са обект на нарушението. Такива технологични мерки за защита правят данните неразбираеми за всяко лице, което няма право на достъп до тях.

(4) В случай че предприятието не е уведомило абоната или лицето по ал. 2 за нарушението на сигурността на личните данни, Комисията за защита на личните данни след разглеждане на възможните неблагоприятни последици от нарушението може да възложи на предприятието да уведоми съответното лице.

(5) При уведомяване на абоната или лицето се описват най-малко:

1. естеството на нарушението на сигурността на личните данни на потребителя;

2. точките за контакт, от които може да се получи повече информация;

3. препоръчителни мерки за смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от нарушението на сигурността на личните данни на абоната или на физическото лице.

(6) При уведомяване на Комисията за защита на личните данни за нарушение на сигурността на лични данни предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, освен информацията по ал. 5 посочва и:

1. описание на последиците от нарушението на сигурността на личните данни;

2. предложените или предприетите от предприятието мерки за отстраняване на нарушението.

Чл. 261г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията за защита на личните

данни издава инструкции за обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните им данни, формата и начина на уведомяването. Инструкциите се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(2) Комисията за защита на личните данни може да проверява изпълнението от предприятията на задължението им за уведомяване по ал. 1 и да налага санкции при неизпълнение.

(3) Комисията за защита на личните данни може да проверява техническите и организационните мерки, предприети от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и да издава препоръки относно най-добрите практики по отношение на нивото на сигурност, което следва да бъде постигнато.

Чл. 261д. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията поддържат регистър на нарушенията на сигурността на личните данни на потребителите. В регистъра се вписват фактите, свързани с нарушението, последиците от него и предприетите действия за справяне с тях.

Чл. 262. За неуредените в тази глава въпроси относно физическите лица се прилагат разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

Глава шестнадесета.
РАДИОСЪОРЪЖЕНИЯ И КРАЙНИ ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ УСТРОЙСТВА, УСТРОЙСТВА ЗА ИНТЕРАКТИВНИ ЦИФРОВИ ТЕЛЕВИЗИОННИ УСЛУГИ И СТАНДАРТИ В ОБЛАСТТА НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И/ИЛИ УСЛУГИ

Раздел I.
Радиосъоръжения и крайни електронни съобщителни устройства и устройства за интерактивни цифрови телевизионни услуги

Чл. 263. (1) Пускането на пазара и в действие на крайни електронни съобщителни устройства и устройства за интерактивни цифрови телевизионни услуги с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите е свободно.

(2) Пускането на пазара на радиосъоръжения с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите е свободно.

Чл. 264. Пускането в действие на радиосъоръжения с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите и използващи хармонизирани в рамките на Европейския съюз радиочестотни ленти е свободно.

Чл. 265. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията изготвя и актуализира най-малко веднъж годишно списък на радиосъоръженията по чл. 264 и крайните електронни съобщителни устройства.

(2) Списъкът се приема с решение на комисията и се обнародва в официалния раздел на "Държавен вестник".

(3) Списъкът по ал. 1 съдържа изискваните технически параметри на радиосъоръженията, както и изисквания, свързани с несъздаване на смущения при ползването на радиочестотния спектър.

Чл. 266. Ограничения за пускане в действие на радиосъоръжения могат да се въвеждат само от съображения, свързани със:

1. ефективно и без радиосмущения използване на радиочестотния спектър, разпределен съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;
2. опазване на живота и здравето на хората;
3. защита на националната сигурност и отбраната.

Чл. 267. На територията на Република България не могат да се пускат в действие радиосъоръжения:

1. използващи радиочестотни ленти, които са определени за нуждите на националната сигурност в Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;

2. използващи радиочестотни ленти, които съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър не са разпределени в Република България за съответния вид радиослужби;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) чиито технически характеристики не отговарят на изискванията на правилата по чл. 65а.

Чл. 268. (1) Радиосъоръженията, които използват радиочестотни ленти, нехармонизирани в рамките на Европейския съюз, и/или които не могат да се пускат в действие на територията на Република България, или могат да се пускат в действие след издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, трябва да бъдат с нанесен знак за специфична маркировка за идентификация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Редът и начинът за нанасяне на специфичната маркировка по ал. 1 се определят с наредба на Министерския съвет, по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 269. (1) Лице, което пуска на пазара радиосъоръжение по чл. 268, ал. 1, уведомява комисията най-малко 30 дни преди пускането му на пазара.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава по образец, утвърден от комисията, и съдържа:

1. име, наименование и адрес на лицето;

2. наименование на радиосъоръжението и неговите технически характеристики;

3. идентификационен номер на лицето, оценило съответствието на радиосъоръжението със съществените изисквания по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите;

4. дата на подаване на уведомлението.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Уведомлението по ал. 1 може да се подава и чрез единния европейски портал за подаване на уведомления.

Чл. 270. (1) Комисията може да забрани с мотивирано решение пускането на пазара на радиосъоръжение по чл. 268, ал. 1, което може да предизвика радиосмущения, и уведомява Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и Европейската комисия за взетото решение.

(2) В случаите по ал. 1 комисията се произнася с решение в срок до 30 дни от подаване на уведомлението по чл. 269.

(3) Комисията може да изиска с мотивирано решение от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор да изтегли пуснато на пазара радиосъоръжение, което предизвиква радиосмущения.

Чл. 271. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни съобщителни мрежи, не могат да отказват поради технически причини свързване на крайните електронни съобщителни устройства с оценено съответствие.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато крайни електронни съобщителни устройства с оценено съответствие причиняват повреди на електронната съобщителна мрежа, създават радиосмущения, или пречат на функционирането на мрежата или не се използват съгласно предназначението им, предприятията по ал. 1 имат право да откажат включването им, да ги изключват или да прекратяват предоставянето на услугите чрез тях, след като извършат всички необходими технически проверки. В тези случаи предприятията незабавно уведомяват комисията и Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Комисията уведомява Европейската комисия за всеки отделен случай.

(3) При аварии предприятията по ал. 1 могат да изключват крайно електронно съобщително устройство, ако защитата на сигурността на електронната съобщителна мрежа изисква то да бъде незабавно изключено и ако на потребителя може веднага и без разходи за него да бъде предложено друго решение за свързване към мрежата.

(4) В случаите по ал. 3 предприятията незабавно уведомяват комисията.

Чл. 272. (1) Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, преди да предложат своите услуги, публикуват на страницата си в интернет техническите спецификации на интерфейсите за свързване на крайните електронни съобщителни устройства към техните мрежи, актуализират ги и изпращат на комисията информация за техническите спецификации на интерфейсите.

(2) Техническите спецификации по ал. 1 включват всички необходими данни, позволяващи на производителите да извършват по свой избор изпитвания за приложимите съществени изисквания към крайните електронни съобщителни устройства и да ги проектират така, че да могат да се предоставят всички услуги през съответния интерфейс.

Чл. 273. Комисията следи изпълнението на задълженията по чл. 272 на предприятията, публикува информация за интерфейсите на предприятията на интернет страницата си и информира Европейската комисия за типовете интерфейси за свързване на крайните електронни съобщителни устройства, прилагани в обществените електронни съобщителни мрежи.

Чл. 274. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства, включващи хардуерни приспособления към съоръженията или крайните устройства за криптографиране на електронни съобщения и използващи криптографски ключ с дължина, по-голяма от 56 бита, се произвеждат или внасят след регистрация в дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Не подлежат на регистрация по ал. 1 криптографски устройства за защита на банкови транзакции, смарт карти, криптори за кодиране на телевизионен сигнал, мобилни телефони без вграден допълнителен криптомодул и криптографски средства, използвани от представителства или други организации със статут на дипломатически мисии.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) За радиосъоръженията и крайните електронни съобщителни устройства по ал. 1 се води публичен регистър. Регистърът се публикува на страницата на Държавна агенция "Национална сигурност" в интернет.

(4) В регистъра по ал. 3 се съдържа следната информация:

1. идентификационни данни на производителя или вносителя:

а) за физически лица - трите имена и постоянен адрес;

б) за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление;

2. наименование и тип на крайното устройство по ал. 1.

Чл. 275. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) За регистрация на радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства по чл. 274 производителят или вносителят подава заявление до дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Заявлението по ал. 1 съдържа:

1. идентификационни данни на производителя, съответно на вносителя (вносителят посочва данни и за производителя):

а) за физическите лица - трите имена, ЕГН и постоянен адрес, а за чужденците - личен номер;

б) за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и единен идентификационен код по БУЛСТАТ, а за чуждестранни лица - съответния идентификационен код;

2. пълното наименование на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство;

3. кратко описание на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство, включващо вида на използваните криптографски алгоритми и дължината на криптографските ключове.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. копие от техническата документация на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство;

2. описание на криптографските алгоритми, ако те не са публично известни, начините за тяхната инициализация, режимите на работа и форматите на входящите и изходящите данни.

(4) Заявлението и документите към него се подават на български език.

(5) В случай на непълнота на заявлението или на липса или непълнота на приложенията към

него производителят, съответно вносителят, се уведомява писмено да отстрани пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в срок 30 дни от датата на уведомлението, процедурата се прекратява.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност" вписва радиосъоръжението или устройството в регистъра по чл. 274, ал. 3 в срок 30 дни от датата на получаване на заявлението и приложенията към него или от отстраняването на пропуските по ал. 5.

Чл. 276. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) На лицето, което внася и произвежда радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства по чл. 274, ал. 1, дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност" издава удостоверение за вписването в регистъра по чл. 274, ал. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) За издаване на удостоверението по ал. 1 се заплаща такса в размер, определен с тарифа за таксите, които се събират от Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 277. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2013 г., в сила от 14.06.2013 г.) Лица, които извършват сделки с радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства по чл. 274, ал. 1, предоставят писмена информация на Държавна агенция "Национална сигурност" относно всяка сделка с такова съоръжение или устройство - име, тип, сериен номер и идентификационни данни по чл. 274, ал. 4, т. 1 за лицето, с което е осъществена сделката, периодично най-малко на три месеца.

Чл. 278. (1) (Предишен текст на чл. 278, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лицата, които пускат на пазара цифрови телевизионни устройства, предназначени за приемане на цифрови интерактивни телевизионни услуги върху интерактивни цифрови телевизионни платформи, са длъжни да осигуряват в тези телевизионни устройства наличието на отворени интерфейси за приложни програми (API), отговарящи на минималните изисквания на съответните стандарти или спецификации или стандартизационни документи.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени цифрови интерактивни телевизионни услуги върху интерактивни цифрови телевизионни платформи, са длъжни да използват отворен интерфейс за приложни програми.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лицата по ал. 1 и предприятията по ал. 2 си сътрудничат при предоставянето на оперативно съвместими телевизионни услуги за крайни потребители с увреждания.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лицата, притежатели на правата на приложни програми, осигуряват на предприятията по ал. 2 възмездно, при справедливи, разумни и равноправни условия цялата информация, необходима за предоставянето, в напълно функционална форма, на цифрови интерактивни телевизионни услуги, поддържани от тези интерфейси.

Чл. 279. (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Изискванията по този раздел не се прилагат за електронни съобщителни устройства, които са трайно инсталирани на плавателни съдове и въздухоплавателни средства и/или служат за координиране на движението и за осигуряване на безопасността и/или при търсене и спасяване, както и за тези съоръжения, инсталирани и използвани на брега, служещи за същите цели, признати като такива от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 279а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията определя с решение технически изисквания за осигуряване на оперативна съвместимост на потребителските цифрови телевизионни устройства.

Раздел II.
Стандарти в областта на електронните съобщителни мрежи и/или услуги

Чл. 280. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да прилагат:

1. по отношение на радиосъоръженията и крайните далекосъобщителни устройства - българските стандарти, въвеждащи хармонизираните европейски стандарти, публикувани в официалния бюлетин на Българския институт за стандартизация, съответстващи на публикуваните в "Официален вестник" на Европейския съюз;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) за осигуряване на оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги и за повишаване свободата на избор на потребителите на електронни съобщителни услуги - препоръчаните от Европейската комисия стандарти и/или стандартизационни документи, включени в списък, публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато няма публикувани стандарти и/или стандартизационни документи по ал. 1, т. 2, могат да се прилагат стандарти и/или стандартизационни документи на европейските стандартизационни организации (Европейския институт за стандартизация в далекосъобщенията, Европейския комитет за стандартизация и Европейския комитет за стандартизация в областта на електротехниката).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато няма публикувани стандарти и/или стандартизационни документи по ал. 1, т. 2 и ал. 2, се прилагат международни стандарти или препоръки на Международния съюз по далекосъобщенията, Европейската конференция по пощи и далекосъобщения, Международната организация по стандартизация и Международната електротехническа комисия.

(4) Европейските и международните стандарти се въвеждат като български и се прилагат съгласно разпоредбите на Закона за националната стандартизация.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги, задължително прилагат стандартите и/или стандартизационните документи, определени като задължителни в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При определяне на изискванията към предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, комисията се съобразява с приложимите европейски и международни стандарти и/или стандартизационни документи.

Глава седемнадесета.
ИЗГРАЖДАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И ИНФРАСТРУКТУРА. ПРАВО НА ПРЕМИНАВАНЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 105 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2011 Г.)

Раздел I.
Изграждане на електронни съобщителни мрежи и инфраструктура (Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 281. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Изграждането на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура се извършва по реда на този закон и Закона за устройство на територията. При проектирането, изграждането или разширението и експлоатацията на подводни линейни обекти на електронните съобщения, разположени върху морското дъно или в неговите недра в границите на вътрешните морски води, териториалното море, българския участък и в крайбрежната заливаема ивица на река Дунав, се прилагат и специалните разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.) Договорите за проектиране, изграждане и оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор се подписват от възложителя по чл. 283, ал. 3 с лица, регистрирани по Закона за камарата на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране, Закона за камарата на строителите в Република България, и регистрирани лица по Закона за устройство на територията, с доставчици на машини, съоръжения и техническо оборудване съгласно чл. 160, ал. 1 и 2 от Закона за устройство на територията.

(3) Контролът по проектирането, изграждането и въвеждането в експлоатация на обектите по ал. 1 се осъществява при условията и по реда на Закона за устройство на територията.

(4) Срокът за одобряване на инвестиционен проект, в т.ч. комплексен проект за инвестиционна инициатива, и за издаване на разрешение за строеж на обществени електронни съобщителни мрежи,

съоръжения и свързаната с тях инфраструктура се определя съгласно Закона за устройство на територията, но той не може да бъде по-дълъг от 6 месеца, считано от датата на внасянето на инвестиционно намерение от предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или съоръжения.

(5) Надлежно подадено заявление за предоставяне на необходими права за инсталиране на съоръжения и свързаната с тях инфраструктура от обществените електронни съобщителни мрежи се разглежда от компетентния орган в рамките на един месец от подаване на заявлението.

(6) При осъществяване на правомощия на общинските органи във връзка с проектирането, изграждането, въвеждането в експлоатация и поддържането на електронни съобщителни мрежи и съоръжения те не могат да поставят допълнителни изисквания, които не са в съответствие с този закон, Закона за устройство на територията или с други специални закони или с подзаконовите актове по прилагането им.

(7) Електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура в съсобствена сграда или на общи части в сграда - етажна собственост, се изграждат въз основа на договор в писмена форма и съгласие на собствениците, притежаващи най-малко една втора от собствеността в сградата.

Раздел II.
Право на преминаване. Съвместно разполагане и съвместно ползване (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 281а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, имат право да изграждат електронни съобщителни съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, след сключване на писмен договор със собственика, върху, над или под имоти:

1. публична или частна държавна собственост;
2. публична или частна общинска собственост;
3. частна собственост на физически или юридически лица.

(2) Предприятията, осъществяващи електронни съобщения за собствени нужди, имат право да изграждат електронни съобщителни съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, след сключване на писмен договор със собственика, върху, над или под имоти:

1. публична държавна собственост;
2. публична общинска собственост;
3. частна собственост на физически или юридически лица.

Чл. 281б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията при спазване принципа на пропорционалност може да наложи на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съвместно разполагане и/или ползване на съоръжения от електронната съобщителна инфраструктура, включително в сгради, общи помещения в сгради или входни точки за достъп до сгради, електроразпределителни мрежи, електрически инсталации в сгради, сградно окабеляване и до първата точка на концентрация или до разпределителна точка, в случай че тя е разположена извън сградата, мачти, антени, кули и други поддържащи елементи или носещи конструкции, канали, кутии, кабелни разпределителни шкафове върху, над или под имотите по чл. 281а, ал. 1.

(2) Задължението по ал. 1 може да се налага от съображения, свързани със защита на околната среда, защита на общественото здраве и сигурност или за изпълнение на целите на териториалното и селищното устройство.

(3) Преди да приеме решение за налагане на задължение за съвместно разполагане и/или използване на съоръжения от електронните съобщителни мрежи, комисията уведомява заинтересованите лица, като им дава подходящ срок, но не по-дълъг от един месец, да изразят становище.

(4) При налагане на задълженията по ал. 1 комисията може да даде указания за пропорционално разпределение на разходите за съвместното използване.

Чл. 281в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да изисква от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да предоставят необходимата информация за изготвяне на подробен опис на естеството, наличността и географското разположение на тяхната електронна съобщителна инфраструктура, когато не може да я събере

служебно.

Чл. 281г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При налагане на задължение по чл. 281б, ал. 1 комисията се ръководи от принципите на обективност, пропорционалност, равнопоставеност и прозрачност.

Чл. 282. (1) Предприятията, осъществяващи електронни съобщения, създават и поддържат за изградените от тях електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, специализирани карти, регистри и, при възможност - информационни системи по смисъла на Закона за кадастъра и имотния регистър.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 283. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са собственици на изградените от тях, както и включените като основно средство и/или придобити по закон или правна сделка електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура.

(2) Сделките на разпореждане с изградени електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура се извършват в писмена форма с нотариална заверка на подписите и не подлежат на вписване. Изградените електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура могат да бъдат предмет на особен залог по смисъла на Закона за особените залози.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.) Предприятията по ал. 1 са възложители на строителството на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията, както и заинтересовани лица по смисъла на чл. 124а, ал. 5 от Закона за устройство на територията.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(5) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 284. (1) Изместване на електронни съобщителни мрежи и съоръжения при предстоящи строителни работи се извършва по реда на Закона за устройство на територията въз основа на споразумение между заинтересованите лица.

(2) Изместването по ал. 1 е за сметка на лицето, по чието искане се извършват строителните работи, освен ако лицата не са договорили друго.

(3) При необходимост от допълнителна защита на електронни съобщителни мрежи и съоръжения разходите са за сметка на собственика им, освен ако лицата не са договорили друго.

Чл. 285. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Централните органи на изпълнителната власт и органите на местното самоуправление, упражняващи правата на държавата или на общината в предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, разделят правомощията си по управление и контрол върху тези предприятия от правомощията, свързани с одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешения за строеж, в отделни структурни звена.

Чл. 286. (1) Кабелните електронни съобщителни мрежи се изграждат подземно.

(2) Кабелни електронни съобщителни мрежи могат да се изграждат въздушно само извън границите на урбанизираните територии и в урбанизирани територии с население до 10 000 жители и/или с ниско жилищно застрояване.

(3) Въздушно изграждане на кабелни електронни съобщителни мрежи не се допуска в курортни населени места и в селищни образувания, както и в населени места или части от тях, обявени за резервати с историческо, археологическо, етнографско или архитектурно значение.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.) Правилата и нормите за проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация на кабелни

електронни съобщителни мрежи и прилежащата им инфраструктура се определят със съвместна наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на инвестиционното проектиране.

Раздел III.
Сервитути (Предишен Раздел II - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 287. (1) При изграждане на нови и/или разширение на съществуващи въздушни и подземни електронни съобщителни мрежи и съоръжения за постигане на целите по чл. 4 и в обществен интерес, в полза на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги възникват сервитути. Сервитутите по този закон се отразяват в кадастъра и се вписват при условията и по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Сервитутите по ал. 1 възникват за всички имоти публична и частна собственост, с изключение на тези, посочени в раздел IV на тази глава.

(3) Сервитутите по ал. 1 възникват, когато:

1. има влязъл в сила подробен устройствен план, с който се определя местоположението на съответните имоти, и

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) само за имоти частна собственост, на собственика на имота е изплатено от титуляря на сервитута еднократно обезщетение.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Определянето на размера на обезщетенията по ал. 3, т. 2 се извършва по взаимно съгласие на страните или въз основа на оценка от лицензиран оценител, а при имоти публична собственост обезщетения не се дължат.

(5) Начинът на плащане на обезщетението по ал. 3, т. 2 се договаря между страните.

Чл. 288. Сервитутите по този закон са:

1. право на преминаване и прокарване на мрежи в полза на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително на отклонения от тези мрежи до сгради и други поземлени имоти;

2. ограничаване в ползването на поземлени имоти, където е упражнено правото на преминаване и/или правото на прокарване.

Чл. 289. (1) Сервитутите по този закон са неделими права, като те могат да се упражняват изцяло в полза на всяка част от господстващия имот и тежат изцяло върху всяка част от служещия имот и в случаите, когато този имот е обект на разпореждане по всякакъв законен начин след възникване на сервитута.

(2) Промяната на собствеността на служещия имот не прекратява и/или променя действието на сервитутите нито по отношение на господстващия, нито на служещия имот.

(3) Сервитутът се използва само за нуждите на господстващия имот.

(4) Собственикът на служещия имот няма право да премества сервитута, освен ако лицата не са договорили друго.

Чл. 290. (1) При упражняване на сервитутите:

1. предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, придобива право негови представители да влизат и преминават през служещите имоти и да извършват в тях дейности, свързани с изграждането, развитието, поддръжката и експлоатацията на електронната съобщителна мрежа, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, включително право на преминаване на техника през служещите поземлени имоти във връзка с изграждането и обслужването на мрежата;

2. в служещите поземлени имоти не се допуска:

а) извършване на застрояване или трайни насаждения в сервитутната ивица, определена в наредбата по чл. 292, освен ако собственикът и предприятието не договорят друго;

б) прокарване на проводи на други мрежи на техническата инфраструктура, с изключение на случаите, когато това е допуснато с нормативен акт, при спазване на съответните технически изисквания и след писмено съгласуване с предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(2) Упражняването на правата по ал. 1, т. 1 се извършва по реда на чл. 299 при спазване на

правилата за обществения ред.

(3) Титулярят на сервитута е длъжен да осигурява съвместно ползване на сервитутната ивица при обосновано искане от друго предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, когато е налице техническа и физическа възможност и срещу възнаграждение.

(4) Възнаграждението по ал. 3 не може да превишава общата стойност на обезщетението по чл. 287, ал. 3, т. 2.

Чл. 291. (1) Упражняването на сервитута се извършва от предприятието, осъществяващо електронни съобщения съобразно този закон и техническите изисквания, посочени в наредбата по чл. 292.

(2) В случай че сервитутната ивица попада в имот, за който се учредява право на строеж, сервитутът върху имота се посочва в акта за учредяване на право на строеж.

Чл. 292. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.) Размерите, разположението и специалният режим за упражняване на сервитутите са индивидуални за различните видове електронни съобщителни мрежи и съоръжения и се определят по ред и начин, определени в наредба на министъра на инвестиционното проектиране, министъра на регионалното развитие, министъра на земеделието и храните и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 293. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Размерът на обезщетението по чл. 287, ал. 3, т. 2 се определя при прилагане на следните критерии:

1. площ на служещия поземлен имот, включена в границите на сервитута;
2. видове ограничения на ползването на служещия имот;
3. срок на ограничението;
4. пазарна оценка на имота или на частта от него, която попада в границите на сервитута.

(2) Независимо от обезщетението по ал. 1 предприятието, осъществяващо електронни съобщения, дължи на собственика на поземления имот по споразумение възстановяване на всички причинени вреди в имота или съответно парично обезщетение.

Чл. 294. Когато собственикът, ползвателят или наемателят на служещия имот извърши неразрешено застрояване, заграждение, засаждане или друго нарушение на режима за упражняване на сервитута, предприятието, осъществяващо електронни съобщения, има право да сезира компетентните органи с искане за премахване на незаконните строежи за сметка на собственика, ползвателя или наемателя, ако той не ги отстрани в срока, даден му от предприятието, осъществяващо електронни съобщения.

Раздел IV.
Право на ползване (Предишен Раздел III - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 295. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, осъществяващи обществени електронни съобщения, имат право на специално ползване по смисъла на Закона за пътищата и/или на право на ползване на линейни инженерни мрежи на транспорта, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, електроразпределението, газоснабдяването, хидромелиорациите по смисъла на § 5, т. 31 от Закона за устройство на територията, включително техните сервитутни зони, на водни и напоителни съоръжения и естествени водни басейни - публична собственост.

(2) Правото на специално ползване и/или правото на ползване по ал. 1 се предоставя за изграждане, разширение, поддържане и експлоатация на електронни съобщителни мрежи и съоръжения при спазване на изискванията за безопасност и опазване на околната среда в съответствие с подробните устройствени планове.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато имотът по ал. 1 е държавна собственост и е предоставен на държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, право на специално ползване и/или правото на ползване по ал. 1 се учредява възмездно от ръководителя на държавното предприятие след решение на колективния орган на управление и разрешение от съответния министър или ръководител на ведомството, упражняващ правата на собственост на държавата в

предприятието, като обезщетението е еднократно.

(4) В случаите по ал. 3 приходите от учреденото право на ползване и/или правото на специално ползване по ал. 1, заедно с режийните разноски, постъпват по разплащателната сметка на държавното предприятие.

(5) При прехвърляне на собствеността върху електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура правото на ползване и/или правото на специално ползване по ал. 1 и 2 се прехвърля автоматично в полза на новия собственик - приобретател.

(6) Правото по ал. 1 се упражнява възмездно въз основа на разрешение от органите или лицата, които стопанисват съответната техническа инфраструктура или имоти, като обезщетението е еднократно. При прехвърляне на правото на ползване и/или правото на специално ползване съгласно ал. 3 приобретателят на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура не заплаща ново възнаграждение или такса.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Използването на мостове, пътища, улици, тротоари и други имоти - публична общинска собственост, за прокарване, преминаване и поддържане на електронни съобщителни мрежи на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, е безвъзмездно, включително на ведомствата по чл. 3.

Чл. 296. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) При подаване на заявление от предприятие, осъществяващо обществени електронни съобщения, органите или лицата, които стопанисват техническата инфраструктура, в 14-дневен срок от получаване на заявлението обявяват намерението си да предоставят право на ползване върху техническата инфраструктура на страницата си в интернет и в национален всекидневник или по друг подходящ начин, като определят 30-дневен срок за подаване на заявления от заинтересовани лица.

(2) Заявленията се подават по образец, утвърден от съответните органи или лица по ал. 1.

(3) Органите или лицата, които стопанисват техническата инфраструктура, предоставят на предприятията по ал. 1 право на ползване върху техническата инфраструктура при липса на обстоятелства, застрашаващи безопасността и сигурността, и при наличие на техническа възможност.

Чл. 297. Разрешенията по чл. 295, ал. 6 се издават по реда на подаване на заявленията, в случай че възможностите за ползването на техническата инфраструктура не са ограничени.

Чл. 298. (1) В случай че възможностите за ползване на техническата инфраструктура са ограничени и заявителите за право на ползване са повече от един, разрешенията по чл. 295, ал. 6 се издават при спазване на следния ред:

1. на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги с национален обхват;

2. на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги с регионален обхват;

3. на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги с обхват едно населено място;

4. на предприятие, осъществяващо електронни съобщения за собствени нужди.

(2) В случай че заявителите по ал. 1 са от един и същи ред и възможностите за реализиране на правото на ползване са ограничени, разрешението по чл. 295, ал. 6 се издава след провеждане на търг, освен ако заявителите не постигнат споразумение за съвместно ползване на съоръженията.

Чл. 299. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или упълномощени от тях длъжностни лица имат право на достъп и преминаване в имоти за извършване на дейностите по изграждане и поддръжка на електронните съобщителни мрежи и съоръжения.

(2) Предприятието или лицата, извършващи дейностите по ал. 1, са длъжни да уведомяват собствениците или ползвателите на имотите най-малко 7 дни преди започването на дейностите по изграждане и поддръжка на електронните съобщителни мрежи и съоръжения.

(3) В случай на прекъсване в работата на електронните съобщителни мрежи или в съоръженията към тези мрежи, причинено от непредвидими и непреодолими събития, когато се налага предприемане на незабавни действия и срокът по ал. 2 не може да бъде спазен, уведомяването се извършва във възможно

най-кратък срок преди или веднага след отстраняването на аварията или прекъсването.

(4) Предприятието по ал. 1 обезщетява собственика или ползвателя на имот или възстановява имота в първоначалния му вид след извършване на дейностите по ал. 1.

Глава осемнадесета.
ОСИГУРЯВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ ПРИ БЕДСТВИЯ, ПРИ ОБЯВЯВАНЕ НА РЕЖИМ "ВОЕННО ПОЛОЖЕНИЕ", РЕЖИМ "ПОЛОЖЕНИЕ НА ВОЙНА" ИЛИ РЕЖИМ "ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ" (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

Чл. 300. (1) (Отм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.)

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) Условията и редът за осигуряване на електронни съобщения при обявяване на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано със съответните компетентни органи.

Чл. 301. (1) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, осигуряват възможност за осъществяване на електронни съобщения при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия и при обявяване на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) За осигуряване на националната сигурност предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, в случай на необходимост осигуряват на компетентните органи достъп до мрежата и/или предоставяните услуги, както и възможност за безвъзмездно ползване на електронни съобщения чрез мрежата в случай на непосредствена опасност от заплаха за националната сигурност.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) За осъществяване на дейностите по чл. 7, т. 8а и чл. 91, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, по чл. 42, ал. 1, т. 5 и 6 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" и по чл. 3 - 6 от Правилника за устройството и дейността на Националната служба за охрана при президента на Република България (обн., ДВ, бр. 66 от 1992 г.; изм., бр. 82 от 1992 г., бр. 5 от 1995 г., бр. 13, 16, 22, 63 и 83 от 1996 г., бр. 25, 36 и 41 от 1997 г., бр. 13 от 1999 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 7 от 2003 г., бр. 56 и 83 от 2005 г., бр. 78 от 2006 г., бр. 70 от 2007 г.), както и при непосредствена заплаха за националната сигурност, компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, на Държавна агенция "Национална сигурност" и на Националната служба за охрана може да блокират с технически средства ползването на електронни съобщителни услуги.

Чл. 302. (1) При обявяване на режим "военно положение" или режим "положение на война" комисията по решение на компетентен орган спира временно действието на издадени разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Комисията забранява ползването на радиосъоръжения и радиочестотен спектър за граждански нужди при решение на компетентния орган в случаите по ал. 1.

Чл. 303. (1) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При осъществяването на правомощията си по чл. 17 министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията използва, модернизира и поддържа в готовност за осигуряване на електронни съобщения при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия и при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България съобщителните обекти със специално предназначение и инсталираните мощности за военно време.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и имащи военновременни задачи, използват и поддържат в готовност електронните съобщителни мрежи за осигуряване на електронни съобщения при

бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия и при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Съобщителните обекти по ал. 1 и земята, върху която са построени, могат да се отчуждават, да се отдават под наем или да се обременяват с вещни права с решение на Министерския съвет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Съобщителните обекти, инсталираните мощности и електронната съобщителна мрежа по чл. 17 могат да се използват и развиват за нуждите на държавното управление по ред, определен от Министерския съвет.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Средствата за изграждане, поддържане, реконструкция и модернизация на инфраструктурата по ал. 4 се осигуряват от държавния бюджет и от други източници по ред, определен от Министерския съвет.

Глава деветнадесета.
ОСИГУРЯВАНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИХВАЩАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАЩИТА НА НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ И ОПАЗВАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД

Чл. 304. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, осигуряват възможност за прихващане на електронни съобщения в реално време, възможност за непрекъснато наблюдение, както и достъп в реално време до данни, свързани с дадено повикване. Когато тези данни не могат да бъдат предоставени в реално време, те се предоставят на Държавна агенция "Технически операции" и на Държавна агенция "Национална сигурност" във възможно най-кратък срок след приключването на разговора. Възможностите за прихващане, непрекъснато наблюдение и достъп до данни, свързани с дадено повикване в реално време, се осъществяват само по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 305. (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят, въвеждат в експлоатация и поддържат за своя сметка прихващащи интерфейси, от които прихванатите електронни съобщения могат да бъдат предавани към съоръженията на Държавна агенция "Технически операции" и на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Техническите параметри, конфигурацията и условията за поддръжка на прихващащите интерфейси, осигурявани от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се съгласуват със с Държавна агенция "Технически операции" и се утвърждават от председателя й.

Чл. 306. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят данни, свързани с конкретно повикване и със съдържанието на това повикване, по начин, позволяващ установяване на точно съответствие между данните за повикването и съдържанието на повикването.

Чл. 307. (Изм. - ДВ, 109 от 2007 г.) В случай че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предприемат кодиране, компресиране или криптиране на прихванатите електронни съобщения, те ги предоставят на Държавна агенция "Национална сигурност" в първоначалния им вид.

Чл. 308. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигуряват възможност за предаване на прихванатите електронни услуги към съоръженията на Държавна агенция "Технически операции" и на Държавна агенция "Национална сигурност" чрез фиксирани или комутируеми линии.

Чл. 309. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Прихващането се осъществява по начин, който изключва възможност за незаконна намеса и осигурява защита на информацията, свързана с прихващането. Прихващаните електронни съобщения се получават само от "Държавна агенция "Технически операции" и от Държавна агенция "Национална сигурност" по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 310. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Преди осъществяване на прихващане на законно основание Държавна агенция "Технически операции" и Държавна агенция "Национална сигурност" изискват от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги:

1. данни за установяване самоличността на абоната, номер или друг идентификационен признак на електронната съобщителна услуга;

2. информация за услугата и характеристиките на електронната съобщителна система, използвани от обекта на прихващане и предоставяни от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

3. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) информация за техническите параметри на преноса до съоръженията на Държавна агенция "Технически операции".

Глава двадесета.
КОНТРОЛ

Чл. 311. (1) Контролът върху осъществяването на електронните съобщения се извършва от комисията.

(2) Контролът за пускане в действие на радиосъоръжения по чл. 267 и 268 се осъществява от комисията.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията съвместно с Държавната агенция за метрологичен и технически надзор осъществява надзор на пуснатите на пазара съгласно чл. 263 и 269 крайни електронни съобщителни устройства и радиосъоръжения.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.) При осъществяване на контрола по ал. 1, 2 и 3 комисията взаимодейства с Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Държавна агенция "Национална сигурност", Министерството на икономиката, енергетиката и туризма - Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, и с Министерството на инвестиционното проектиране - Дирекцията за национален строителен контрол, в съответствие със съвместно издадена инструкция, предложена от комисията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За осъществяване на надзора на пазара по ал. 3 комисията и Държавната агенция за метрологичен и технически надзор изготвят правилник за съвместната си дейност.

Чл. 312. (1) За осъществяване на контрола върху електронните съобщения председателят на комисията оправомощава със заповед служители от администрацията.

(2) Комисията задължително застрахова служителите по ал. 1 срещу злополука, настъпила при или по повод изпълнение на служебните им задължения, със средства от бюджета на комисията.

Чл. 313. (1) В изпълнение на своите функции оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители на комисията имат право:

1. да извършват проверки и да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания при констатиране на нарушения;

2. на свободен достъп в подлежащите на контрол обекти, в които се намират електронните съобщителни мрежи, съоръжения и технически средства;

3. да установяват наличието на документите, издавани от комисията, доказващи

правоспособността на лицата в контролираните обекти;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да получават достъп до оригинални документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола, от проверяваните лица, както и да изземват заверени копия от документи във връзка с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

5. да проверяват счетоводни, търговски или други книги или документи и носители на информация, както и други документи, свързани с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

6. да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за извършване на насрещни проверки във връзка с осъществяването на контрол по този закон и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

7. да контролират параметрите за качество на електронните съобщителни услуги, като извършват документални и технически проверки;

8. да проверяват по реда, предвиден в Наказателно-процесуалния кодекс, помещения, използвани от лицата за осъществяване на електронни съобщения, както и помещения, в които се намират доказателства за извършване на административни нарушения;

9. да дават предписание на предприятията за отстраняване в определен от тях срок на несъответствия по този закон по отношение на отклонения на технически параметри на електронните съобщителни мрежи и съоръжения от зададени стойности във връзка с осъществяването на дейността им; неизпълнението на предписанията в предвидения срок е административно нарушение по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) В случаите на проверка в помещения по ал. 1, т. 8, служещи за жилище, проверките се извършват от оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители съвместно с органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 314. (1) При установяване на нарушения оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители изземват и задържат веществени доказателства, свързани с установяване на нарушението, по реда на чл. 41 от Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Иззетите веществени доказателства подлежат на отнемане в полза на държавата с наказателно постановление по реда на чл. 20 и 21 от Закона за административните нарушения и наказания, когато са осъществени съставите на нарушения по този закон.

(3) Отнетите в полза на държавата вещи се съхраняват в помещения, специално предвидени за това, до изтичането на една година от влизането в сила на резолюцията, наказателното постановление или на съдебното решение, с което наказателното постановление е потвърдено.

(4) При отпадане на основанието за изземване на веществените доказателства по ал. 2 те се връщат на собствениците им след направено искане за това до председателя на комисията.

Чл. 315. (1) След изтичането на срока по чл. 314, ал. 3 отнетите вещи подлежат на:

1. безвъзмездно предоставяне изцяло или на части от тях, които могат да бъдат използвани, без да се нарушават законите и действащите стандарти в страната, на органи на държавната власт и на местното самоуправление, на учебни заведения с учебна цел, на болници или други организации със социално предназначение;

2. унищожаване.

(2) Редът за предоставяне и унищожаване на отнетите в полза на държавата вещи се определя с наредба на Министерския съвет, предложена от комисията.

Чл. 316. При изпълнение на служебните си задължения оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители са длъжни да:

1. се легитимират чрез служебна карта;

2. не разгласяват обстоятелствата и фактите, които са им станали известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения.

Чл. 317. (1) Редът и начинът за използване и съхраняване на иззетите документи и материали по чл. 314, както и организацията на работа при осъществяване на контрола върху електронните

съобщителни дейности се определят с решение на комисията.

(2) Председателят на комисията определя служителите от администрацията, които са отговорни за съхранението на иззетите документи и материали.

(3) Служителите по ал. 2 и по чл. 316 подписват декларация по образец във връзка със задълженията си, в която изрично се посочва и отговорността им при неизпълнение на тези задължения.

Чл. 318. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може с решение да спира осъществяването на електронни съобщения в случаите по чл. 78а до отстраняване на нарушенията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) С решението по ал. 1 може да се налага и принудителна административна мярка - запечатване на обекти и/или съоръжения, послужили при осъществяване на електронни съобщения до отстраняване на нарушенията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може с решение да спре или отложи предоставянето на услуга или пакет услуги, когато това би довело до съществено нарушение на конкуренцията, докато не бъде осигурено спазване на задълженията за достъп, наложени с влязло в сила решение след анализ на съответния пазар.

Чл. 319. (1) Комисията ежегодно изготвя план за контрол на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за изпълнение на приложимите изисквания по чл. 73 и/или специфични задължения, или разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Комисията извършва проверки по писмени сигнали за нарушения на закона, подзаконовите нормативни актове, приложимите изисквания по чл. 73 и/или специфичните задължения или разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 320. Комисията в годишния си доклад по чл. 38, ал. 1 изготвя анализ на резултатите от извършвания контрол и предлага в съответствие с най-добрата европейска практика мерки за повишаване ефективността на контрола и превантивни мерки за намаляване на потенциалните нарушения при осъществяването на електронни съобщения.

Чл. 321. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Контролът по чл. 274, ал. 1 се осъществява от служителите на дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 322. Служителите по чл. 321 имат право:

1. да извършват проверки и при установяване на нарушения да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания;

2. на свободен достъп в обектите, в които се намират радиосъоръжения или устройства по чл. 274, ал. 1;

3. да изискват от проверяваните лица оригинали на документи, данни, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола;

4. да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за осъществяване на контрола.

Чл. 323. (1) При установяване на нарушение по чл. 335 служителите по чл. 321 могат да изземват и да задържат веществените доказателства, свързани с установяване на нарушението.

(2) Иззетите веществени доказателства се отнемат в полза на държавата с наказателно постановление по реда на чл. 20 и 21 от Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Отнетите в полза на държавата вещи се съхраняват в специални помещения до влизането в сила на акта, с който е постановено отнемането, или на съдебното решение, с което той е потвърден.

(4) При отмяна на наказателното постановление, с което са иззети веществените доказателства, те се връщат на собствениците им.

(5) След влизането в сила на акта или на съдебното решение по ал. 3 отнетите вещи се:

1. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) ползват безвъзмездно от органите на Министерството на

вътрешните работи, Министерството на отбраната и Държавна агенция "Национална сигурност" по тяхно искане;

2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) унищожават въз основа на заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 323а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Контролът по чл. 261в и контролът за изпълнение на инструкциите и препоръките по чл. 261г се осъществяват от председателя и членовете на Комисията за защита на личните данни или от упълномощени от нея длъжностни лица от администрацията ѝ, като административните наказания се налагат по реда на чл. 43 от Закона за защита на личните данни.

(2) По реда на чл. 43 от Закона за защита на личните данни се налага и имуществената санкция, предвидена в чл. 327, ал. 3.

Чл. 323б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Контролът по изпълнение на изискванията на чл. 286, установяването на нарушенията по този член и издаването на наказателни постановления се извършват от компетентните органи по Закона за устройство на територията, като размерът на глобите се определя в съответствие с чл. 332.

Глава двадесет и първа.
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 324. (1) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране или прекратяване на действието или отнемане на издаденото му разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 30 000 до 300 000 лв.

(2) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за които е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране, прекратяване или отнемане на издаденото му разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(3) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които е необходимо издаване на временно разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране или прекратяване на действието или отнемане на издаденото му временно разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 30 000 до 300 000 лв.

(4) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за осъществяването на които е необходимо издаване на временно разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране или прекратяване на действието или отнемане на издаденото му временно разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(5) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включени в списъка по чл. 72, определен от комисията, без да е подал уведомление по чл. 66 до комисията, се наказва с глоба в размер от 3000 до 15 000 лв.

(6) Който осъществява взаимно свързване със или достъп до мрежата на предприятие, което предоставя обществени електронни съобщителни услуги не по установения от закона ред, с цел предоставяне на електронни съобщения по търговски начин, се наказва с глоба в размер от 3000 до 15 000 лв.

(7) За нарушения по ал. 1 - 5, извършени повторно, административнонаказващият орган с наказателно постановление може да лиши нарушителя от правото да осъществява съответните електронни съобщения, за които е санкциониран, за срок до една година.

Чл. 325. (1) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(2) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 326. Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги след подаване на уведомление по чл. 66, което наруши някое от общите изисквания по чл. 73 и/или специфични задължения, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 15 000 лв.

Чл. 326а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Който наруши функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв.

Чл. 327. (1) Който нарушава правилата относно опазването на конфиденциалността на съобщенията и свързаните с тях трафични данни, изпращани по обществени електронни съобщителни мрежи, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(2) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълнява задължение за осигуряване на условия за прихващане на електронни съобщения, свързани със защитата на националната сигурност и опазването на обществения ред, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(3) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение, свързано с осигуряване защита на лични данни в областта на електронните съобщения, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 10 000 лв.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение по чл. 250а, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 25 000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение по чл. 250г, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 12 000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение по чл. 250д, ал. 2, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 25 000 лв.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Когато нарушението по ал. 6 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 50 000 лв.

Чл. 328. (1) Който смущава и/или изменя съдържанието на съобщения на трети лица в обществена електронна съобщителна мрежа чрез ползване на електронни съобщителни съоръжения, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 200 до 2000 лв.

(2) Който с цел да набави за себе си или за другиго облага използва без правно основание електронна съобщителна мрежа, като с това причини вреда на предприятието, стопанисващо електронната съобщителна мрежа, или на трето лице, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв., като щетите се възстановяват по общия исков ред.

Чл. 329. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Който предава чрез обществена електронна съобщителна мрежа неверни повиквания или заблуждаващи знаци и/или сигнали за помощ, бедствие, авария, злополука или тревога освен в случаите, когато повикванията са към единния европейски номер за спешни повиквания 112, се наказва с глоба от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 330. Който пуска в действие радиосъоръжение, за което е въведено ограничение по чл. 267, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 15 000 лв.

Чл. 331. (1) Който при поискване от комисията не предостави информация, свързана с прилагането на този закон, или предостави невярна, непълна, неточна информация или не в срока, който може да бъде определен с искането, се наказва с глоба в размер от 500 до 2500 лв.

(2) Който препятства осъществяването на контрола по чл. 311 от комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лв.

(3) Който не изпълнява влязло в сила решение на комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(4) Който не изпълни влязло в сила решение на комисията по чл. 61, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(5) Който не изпълни влязло в сила решение на комисията по чл. 240, се наказва с глоба в размер от 2000 до 20 000 лв.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не представи на комисията документи или не предостави информация, или представи невярна, непълна, неточна или не в срока информация, необходими при определяне на предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв.

(7) Предприятие със значително въздействие върху пазара, което не изпълнява влязло в сила решение на комисията, отнасящо се до специфичните му задължения като предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 1 000 000 лв.

(8) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни временно задължение, наложено с влязло в сила решение, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 200 000 лв.

Чл. 332. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Който не изпълни изискванията на чл. 286, се наказва с глоба от 5000 до 50 000 лв.

Чл. 332а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Длъжностно лице от държавен орган или предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което наруши задълженията си или злоупотреби с данните по чл. 250а, ал. 1, се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 333. Лицата по чл. 312, ал. 1, които разгласяват, предоставят, публикуват, използват или разпространяват по друг начин данни и обстоятелства, представляващи служебна тайна, се наказват с глоба от 500 до 5000 лв. и се лишават от правото да заемат съответната длъжност за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 334. За нарушение по чл. 301, ал. 1 се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв.

Чл. 334а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) За нарушения по чл. 178, ал. 2 се налага глоба от 10 000 до 50 000 лв.

(2) Ако с деянието по ал. 1 са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е глоба от 500 000 до 1 000 000 лв.

Чл. 334б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г.) (1) На предприятие, предоставящо услугата роуминг чрез обществени електронни съобщителни мрежи, което наруши изисквания на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 г. относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ, L 171/32 от 29 юни 2007 г.), изменен с Регламент (ЕО) № 544/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ, L 167/12 от 29 юни 2009 г.), се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за нарушение на чл. 3 от регламента - в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;
2. за нарушение на чл. 4, параграф 1 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
3. за нарушение на чл. 4, параграф 2 от регламента - в размер от 50 000 до 2 000 000 лв.;
4. за нарушение на чл. 4, параграф 3, ал. 1 и 2 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
5. за нарушение на чл. 4а от регламента - в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;
6. за нарушение на чл. 4б, параграф 1 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
7. за нарушение на чл. 4б, параграф 2 от регламента - в размер от 50 000 до 2 000 000 лв.;
8. за нарушение на чл. 4б, параграф 3 от регламента - в размер от 100 000 до 2 000 000 лв.;
9. за нарушение на чл. 4б, параграфи 4 и 5 от регламента - в размер от 50 000 до 2 000 000 лв.;
10. за нарушение на чл. 4б, параграфи 6 и 7 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
11. за нарушение на чл. 4в от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
12. за нарушение на чл. 6 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
13. за нарушение на чл. 6а от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.;
14. за нарушение на чл. 7, параграф 4 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в размер не по-малко от двойния размер на наложената по ал. 1 санкция за първото нарушение.

Чл. 334в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, което не изпълни задължение по чл. 261в, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в двоен размер на наложената по ал. 1 санкция.

Чл. 335. За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 336. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За нарушенията по чл. 324, ал. 1 - 6, чл. 325, чл. 326а, чл. 327, ал. 1, чл. 328, 330, чл. 331, ал. 1 - 5, чл. 332, 334а, 335, 338, 340 и 343, извършени от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби.

Чл. 337. (1) При установяване на нарушенията по чл. 324 - 335 оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Въз основа на актовете по ал. 1 председателят на комисията или изрично оправомощено от него длъжностно лице - член на комисията, издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 338. Който осъществява обществени електронни съобщения и не уведоми комисията в срок до 30 дни от възникване на изменение в някои от обстоятелствата, посочени в документите по чл. 83, ал. 2, т. 1 и 3, се наказва с глоба в размер от 2000 до 6000 лв.

Чл. 339. (1) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, който не декларира писмено пред комисията наличието на съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той и/или икономически свързани с него или с членове на семейството му лица имат при избора на даден кандидат за получаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, който бъде назначен в органи на управление на кандидат, спечелил конкурс или търг за получаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс до една година от издаването на разрешението, се наказва с глоба от 3000 до 8000 лв.

(3) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, за когото се установи, че е представил неверни

данни в декларацията по чл. 99, ал. 4, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв.

Чл. 339а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 07.02.2014 г.) За нарушения по чл. 260 и 260а на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи, се налагат имуществени санкции в размер от 1000 до 5000 лв.

Чл. 340. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За нарушения по чл. 261, ал. 4 се налага глоба от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 341. За нарушения по чл. 282, ал. 1 на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, регистрирани по този закон, се налагат имуществени санкции в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 342. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г.) Който произведе или внесе радиосъоръжение или крайно електронно съобщително устройство по чл. 274, ал. 1, без да го е регистрирал в дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност", се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или от едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената.

Чл. 343. Който не предостави информацията по чл. 272, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

Чл. 344. (1) При установяване на нарушения по чл. 342 служителите по чл. 321 съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Въз основа на актовете по ал. 1 председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или изрично оправомощено от него длъжностно лице издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Абонат" е всяко физическо или юридическо лице, което е страна по договор с предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги.

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Абонатна линия" е физическата верига, която свързва крайна точка на обществена фиксирана електронна съобщителна мрежа към разпределител или друго еквивалентно съоръжение във фиксираните електронни съобщителни мрежи.

3. "Адрес" е последователност от цифри и/или символи, използвана за идентифициране на даден елемент или крайна точка на електронна съобщителна мрежа при маршрутизация, с изключение на интернет адрес.

4. "Взаимно свързване" е физическо и логическо свързване на обществени електронни съобщителни мрежи, използвани от едно или от различни предприятия, за да даде възможност на потребителите на едно предприятие да разменят съобщения с потребители от същото или друго предприятие или да имат достъп до услуги, предоставяни от друго предприятие. Услугите могат да се предоставят от съответните участващи страни или от други страни, които имат достъп до мрежата.

Взаимно свързване е определен вид достъп, осъществяван между предприятия, осъществяващи електронни съобщения чрез обществени електронни съобщителни мрежи.

5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Вредни смущения" са смущения, които застрашават функционирането на радионавигационните радиослужби или друга радиослужба за безопасност или по друг начин сериозно увреждат, затрудняват или многократно прекъсват дейността на радиослужба, която функционира в съответствие с приложимите разпоредби на международното, общностното или националното законодателство.

6. "Географски номер" е номер от Националния номерационен план, част от цифрите на който имат географско значение и които се използват за маршрутизация на повиквания към физическо местоположение на крайна точка на електронна съобщителна мрежа.

7. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Данни за местоположение" са всякакви данни, обработвани в електронна съобщителна мрежа или чрез електронна съобщителна услуга, които показват географското местоположение на крайното електронно съобщително устройство на потребител на обществена електронна съобщителна услуга.

8. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Достъп" е предоставяне на съоръжения и/или услуги на друго предприятие при определени условия на изключителна или неизключителна основа с цел предоставяне на електронни съобщителни услуги, включително когато те се използват за доставяне на услуги на информационното общество или услуги за разпространение на радио- и телевизионно съдържание. Това включва достъп до мрежови елементи и свързани с тях съоръжения и услуги, който може да включва и свързването на оборудването по жичен или безжичен начин (включително достъп до абонатната линия и до съоръжения и услуги, необходими за предоставяне на услуги посредством абонатната линия), достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, канали, шахти, кули, мачти и стълбове; достъп до съответните програмни системи, включително системи за оперативна поддръжка; достъп до информационни системи или бази данни за предварително подаване на заявки, предоставяне, подаване на заявки, поддръжка, ремонт и таксуване; достъп до системи за транслиране на номера или системи със същата функционалност; достъп до фиксирани и мобилни мрежи, включително за осъществяване на роуминг; достъп до системи за условен достъп за цифрови телевизионни услуги; достъп до виртуални мрежови услуги.

8а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Достъп на изключителна основа" е достъп, при който предприятието, предоставящо достъп, не може да ползва съоръженията, до които е предоставило достъп.

8б. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Достъп на неизключителна основа" е достъп, при който предприятието, предоставящо достъп, може да използва съоръженията, до които е предоставило достъп, както и да отстъпва неизключително право върху тях на трети лица.

9. "Държава членка" е всяка държава - членка на Европейския съюз, както и друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и Швейцария.

10. "Електромагнитна съвместимост" е способността на съоръжението да функционира със задоволително качество в работната му електромагнитна обстановка и да не създава вредно въздействие за нито едно от съоръженията, работещи в същата електромагнитна обстановка.

11. "Електронна поща" е съобщение във вид на текст, глас, звук или изображение, изпратено чрез обществена електронна съобщителна мрежа, което може да бъде съхранено в нея или е получено в крайното оборудване на получателя.

12. "Електронно програмно ръководство" е техническо средство или техническо решение, което дава възможност за избор на програми, предавани посредством цифрови телевизионни системи, като предоставя допълнителна информация за всеки канал и съдържанието на програмите.

13. "Електронна съобщителна инфраструктура" е съвкупност от всички или някои от следните елементи: електронни съобщителни средства, включително линии, кабелни системи, стълбове, кули, канали, шахти, тръби, мачти, кабели, жици и съоръжения, които се използват за осъществяване на електронни съобщения, с изключение на крайни електронни съобщителни устройства.

14. "Електронни съобщителни устройства" са всякакви електронни съобщителни съоръжения и свързаните с тях технически средства, включително антени.

15. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Електронна съобщителна мрежа" е съвкупност от преносни съоръжения и при необходимост съоръжения за комутация и/или маршрутизация и други ресурси, включително неактивни мрежови елементи, които позволяват пренос на сигнали посредством проводник, радио, оптични или други електромагнитни способи, включително спътникови мрежи, фиксирани (с комутация на канали или с пакетна комутация, включително интернет) и мобилни наземни мрежи, електроразпределителни мрежи, доколкото се използват за пренос на сигнали, мрежи, използвани за радио- и телевизионно разпръскване, и кабелни електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, независимо от вида на пренасяната информация.

16. "Електронни съобщения за собствени нужди" е осъществяване на електронни съобщения по нетърговски начин. Използване за собствени нужди е налице, когато мрежата не се използва като средство за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

17. "Електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. В обхвата на електронните съобщителни услуги не се включват услугите на информационното общество, които не се състоят изцяло или предимно от пренос на сигнали чрез електронни съобщителни мрежи.

17а. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Забранено устройство" е всяко съоръжение, софтуер и/или средство, предназначени или приспособени да дават достъп в разбираема форма до една от защитените услуги без разрешението на доставчика на услугите.

18. "Защита на обществения интерес" е защита на достойнството на гражданите, справедливостта и гражданските права и свободи, признати от правовия ред, както и гарантиране на сигурността, отбраната и обществения ред на страната, както и осигуряване на условия за ефективно използване на ограничените ресурси и стимулиране на ефективната конкуренция.

19. "Идентификация на линията на викащия" е функция на мрежата, която позволява на викания абонат да получи информация за номера на викащия абонат, преди да започне обменът на информация.

20. "Идентификация на свързаната линия" е функция на мрежата, която позволява на викащия абонат да получи информация за номера на викания абонат по време на установяване на връзката.

21. "Име" е последователност от букви, цифри и/или символи, идентифициращa даден елемент от мрежа и предназначена за достъп до услуги, с изключение на интернет име.

22. "Интернет" е система от взаимносвързани мрежи, ползващи интернет протокол, което им позволява да функционират като самостоятелна виртуална мрежа.

23. "Интерфейс" е електрическа, електронна, електромагнитна или оптична система, включваща или не софтуер, която дава възможност за взаимна свързаност или обмен на сигнали между съоръжения, свързани чрез него, при спазване на съответните технически спецификации.

24. "Интерфейс за приложни програми" е софтуерният интерфейс между програмни приложения, предоставяни от създателя и/или разпространителя на радио- и телевизионни програми, както и възможностите за усъвършенстваното оборудване за предоставяне на цифрови радио- и телевизионни услуги.

25. "Интелигентни мрежови услуги" са услуги, предоставяни чрез електронни съобщителни мрежи, с архитектура, осигуряваща гъвкавост при въвеждането на нови възможности и услуги, включително такива, управлявани от потребителя.

26. "Краен потребител" е потребител, който не предоставя обществени съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги.

27. "Крайна точка на електронната съобщителна мрежа" (КТМ) е физическата точка, в която абонатът получава достъп до обществена електронна съобщителна мрежа. Когато мрежите включват комутация или маршрутизация, КТМ се идентифицира с определен мрежов адрес, който може да бъде свързан с номер или име на абоната.

28. "Крайни електронни съобщителни устройства" са продукти или части от тях, предназначени за свързване към интерфейсите на обществени електронни съобщителни мрежи.

29. "Криптографски ключ" е низ от символи, който се използва в алгоритъм за преобразуване на информация от разбираем в шифриран вид (криптиране) или обратно - от шифриран в разбираем вид (декриптиране).

30. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

31. "Маршрутизация" е процес на определяне на път или е метод за осъществяване на електронни съобщения между точки от една или повече електронни съобщителни мрежи.

32. "Наземно аналогово радиоразпръскване" е излъчване от земни радиопредаватели на аналогови радио- и/или телевизионни сигнали, предназначени за приемане от населението.

33. "Негеографски номер" е номер от Националния номерационен план, който не е географски и не е обвързан с географско място като номера за мобилни услуги, безплатни телефонни услуги, услуги с добавена стойност и други.

34. "Необвързан достъп до абонатна линия" е осигуряване на самостоятелно или съвместно ползване на достъп до абонатната линия, без това да води до промяна в собствеността на абонатната линия.

34а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Нарушение на сигурността на лични данни" е нарушение на сигурността, което води до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по друг начин

обработвани във връзка с предоставянето на обществена електронна съобщителна услуга.

35. (изм. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

36. "Номер" е последователност от десетични цифри, която еднозначно идентифицира крайна точка в електронна съобщителна мрежа. Номерът съдържа информацията, необходима за маршрутизиране и/или таксуване на едно повикване до тази крайна точка.

37. "Номерационно пространство" е пълният набор от номера, използван в електронните съобщения.

38. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Обществен телефон" е обществено достъпен телефонен апарат, за използването на който средствата за плащане могат да са монети и/или кредитни/дебитни карти, и/или предварително платени карти, включително карти, използвани чрез набиране на кодове.

39. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Обществена електронна съобщителна мрежа" е електронна съобщителна мрежа, използвана изцяло или основно за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги, които позволяват пренос на информация между крайни точки на мрежата.

40. "Обществени електронни съобщителни услуги" са електронни съобщителни услуги, достъпни за цялото общество.

41. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Обществена телефонна услуга" е обществена електронна съобщителна услуга за осъществяване на изходящи и входящи повиквания, пряко или непряко, на национални или национални и международни повиквания чрез номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план.

42. "Оперативна съвместимост на услугите" е възможността на електронните съобщителни мрежи за ефективно взаимодействие за осигуряване достъп на потребителите до услугите, предоставяни чрез тези мрежи.

43. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Ограничен ресурс" е ресурсът, ограничен по природни дадености или по технически причини - номера от Националния номерационен план и адреси, радиочестотния спектър съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България с международни споразумения.

44. "Предоставяне на електронна съобщителна мрежа" е изграждането, експлоатацията и предоставянето на достъп до тази мрежа.

45. "Пазар на услуги на дребно" е пазар за предоставяне на услуги на крайни потребители.

46. "Пазар на услуги на едро" е пазар, на който се предоставят услуги на трети страни, които предоставят или желаят да предоставят услуги на крайни потребители.

47. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Повикване" е свързване, осъществено чрез обществена електронна съобщителна услуга, позволяващо двупосочни гласови съобщения.

48. "Повторно нарушение" е нарушение, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

49. "Потребител" е юридическо или физическо лице, което ползва или заявява ползване на обществена електронна съобщителна услуга.

50. "Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги" е всяко физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон.

51. "Предприятие със значително въздействие върху пазара" е предприятие, което самостоятелно или съвместно с други се ползва от позиция, равностойна на господстваща, т.е. позиция на икономическа сила, позволяваща му да следва поведение до съществена степен независимо от конкуренти, потребители и крайни потребители.

52. "Прихващане" е дейност за осъществяване на достъп до и предоставяне на електронни съобщения на даден абонат и данните, свързани с повикванията му, на компетентните органи по чл. 20, ал. 1 от Закона за специалните разузнавателни средства, извършвана въз основа на законово разрешение.

53. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) "Прихващащ интерфейс" е система от мониторинг център и други входно-изходни програмно-технически средства на предприятие, осъществяващо електронни съобщения, където се предоставя достъп до прихващаните електронни съобщения или данните, свързани с повикването.

54. (доп. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) "Радиоразпръскване" е излъчване от радиопредаватели на радио- и/или телевизионни сигнали, предназначени за приемане от неограничен брой потребители. Радиопредавателите на радио- и/или телевизионни сигнали са част от електронната съобщителна мрежа за наземно радиоразпръскване.

55. "Радиослужба" е съвкупност от технически и организационни правила при предаване,

излъчване и/или приемане на съобщения чрез радиовълни за различните специфични случаи за осъществяване на електронни съобщения.

56. "Радиосъоръжение" е устройство или част от устройство за осъществяване на електронни съобщения чрез излъчване или излъчване и приемане на радиовълни, използвайки спектъра, определен за земни или спътникови радиосъобщения.

57. "Радиочестотен спектър" обхваща радиовълни с честоти между 9 kHz и 3000 GHz. Радиовълните са електромагнитни вълни, разпространяващи се свободно в пространството.

58. "Радиочестотна лента" е част от радиочестотния спектър, ограничена от две честоти.

58а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Разпределение на радиочестотния спектър" е определяне на дадена радиочестотна лента за ползване от една или повече радиослужби и ползватели.

59. "Разходоориентирани цени" са такива цени на услуги, които включват направените разходи по предоставянето им, като отчитат инвестициите и свързания с тях риск, както и приемливо ниво на възвръщаемост на вложения капитал.

60. "Регион" са две или повече съседни населени места.

61. "Роуминг" е услуга в мобилна мрежа, която позволява използване от абонат на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни мобилни мрежи, на предлаганите от предприятието основни услуги, както и в зависимост от техническите възможности всички или част от допълнителните услуги и режими на повикване в мрежи на друго предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни мобилни мрежи, без да е неин абонат.

62. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Самостоятелен необвързан достъп до абонатна линия" е предоставяне на достъп до абонатната линия или до част от абонатната линия от предприятие със значително въздействие върху пазара, което позволява използване на пълния капацитет на мрежовата инфраструктура.

63. "Сигурност на електронните съобщителни мрежи" е защита на електронните съобщителни мрежи от нерегламентирани изменения, унищожаване или разкриване. Тази защита позволява на електронната съобщителна мрежа да изпълнява правилно своите функции без никакви вредни странични ефекти, свързани със своевременното и достоверното пренасяне на съобщенията.

64. "Системно неизпълнение" е налице, когато в двугодишен срок са извършени три или повече административни нарушения на този закон или на актовете по прилагането му.

65. "Структурни бариери за навлизане на пазара" са тези, които се явяват като бариера в резултат от необходимите първоначални разходи или условията на търсенето и създават неравноправни условия между предприятията със значително въздействие върху пазара и навлизащите предприятия на пазара, затрудняващи или препятстващи навлизането на пазара на последните.

66. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Съвместен достъп до абонатна линия" е предоставяне на достъп до абонатната линия или до част от абонатната линия от предприятие със значително въздействие върху пазара на друго предприятие, като се дава възможност за използване на определена част от капацитета на мрежовата инфраструктура, като например част от честотната лента.

66а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Съвместно значително въздействие върху пазара" е положение, при което две или повече предприятия, действащи на един и същ пазар, който се характеризира с липса на ефективна конкуренция и на който нито едно от предприятията не притежава самостоятелно значително въздействие, могат да имат значително въздействие върху него дори при отсъствие на структурни или други връзки между тях.

67. "Съвместно разполагане" е предоставяне на физическо пространство и технически средства, необходими за разполагане и свързване на съответното оборудване от предприятие със задължение за предоставяне на услугата на другото предприятие.

68. "Съобщение" е всяка информация, обменена или пренесена между краен брой лица посредством обществена електронна съобщителна услуга. Това не включва информацията, пренасяна като част от услуга по радиоразпръскване за обществото по електронна съобщителна мрежа, освен когато информацията е свързана с абонат или потребител, получаващ информацията, който може да бъде идентифициран.

69. "Съществено нарушение" е нарушение, което препятства постигането на целите по чл. 4 и в резултат на което са настъпили или биха могли да настъпят неблагоприятни последици за нормалното функциониране на електронния съобщителен пазар.

70. "Телефонни справочни услуги" са електронни съобщителни услуги, даващи възможност на осъществяващия повикване краен потребител да получи информация за телефонния номер на абонат по подадени данни за индивидуализация на абоната - име, а когато е необходимо - адрес.

70а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Трансгранични пазари" са пазари,

установени с решение на Европейската комисия, които обхващат Европейския съюз или съществена част от него и са разположени в повече от една държава - членка на Европейския съюз.

71. "Трафични данни" са данни, обработвани за целите на преноса на едно съобщение по електронна съобщителна мрежа или необходими за таксуването му.

72. "Условен достъп" е техническа и/или организационна мярка, посредством която достъпът до защитената услуга в разбираем вид се предоставя при условие на предварително индивидуално разрешение.

73. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Услуга с добавена стойност" е услуга, за която потребителят заплаща на предприятието цена за ползване на съответната електронна съобщителна услуга, в която е включена и цената за съдържание.

74. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) "Услуги за спешни повиквания" са безвъзмездни за крайния потребител електронни съобщителни услуги, даващи възможност за достъп на всеки краен потребител до "Спешна медицинска помощ", Министерството на вътрешните работи, включително до единния европейски номер за спешни повиквания "112".

75. "Устройство за условен достъп" и "Услуга на информационното общество" са съгласно Европейската конвенция за законовата защита на услуги, базирани на или представляващи условен достъп (ДВ, бр. 62 от 2003 г.).

76. "Усъвършенствано цифрово телевизионно оборудване" са външни приставки, предназначени за свързване към телевизионни приемници или интегрирани цифрови телевизионни апарати, способни да приемат цифрови интерактивни телевизионни услуги.

77. "Фиксирана телефонна услуга" е обществена телефонна услуга с определено качество, предоставяна между фиксирани крайни точки на обществена електронна съобщителна мрежа.

78. "Ценова преса" е ситуация на ограничаване на конкуренцията, при която доставчик на услуги няма възможност да предоставя на потребителите рентабилни услуги, които вече се предлагат на съответния пазар от страна на предприятието, което е предоставило мрежата си за това, чрез прилагане на много малка разлика между цените на услугите на едро и на дребно.

79. "Ценови пакет" е пакет от две или повече услуги, чиито цени са различни от цените на всяка от услугите, ако същите услуги се предоставят извън пакета.

79а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Част от абонатната линия" е частта от абонатната линия, съединяваща крайна точка на мрежата с концентратор или друга междинна точка за достъп във фиксираната обществена електронна съобщителна мрежа.

80. "Широкоекранна телевизионна услуга" е телевизионна услуга, която се състои в разпространяване изцяло или отчасти на програми, произведени и редактирани за изобразяване във формат 16:9.

81. "Правни или регулаторни бариери за навлизане на пазара" са тези, които не се основават на икономически условия, а са резултат от законодателни, административни или други държавни мерки, които в някаква степен ограничават достъпа до пазара на потенциалните конкуренти или тяхното бъдещо поведение.

82. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Разделно счетоводство" е поддържане на отделни сметки за дейностите, свързани с предоставянето на електронни съобщителни мрежи или услуги.

83. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Данни за идентифициране на абонат и/или потребител" са: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес, а за чуждестранни лица - личен номер, за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код.

84. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Идентификатор на потребителя" е уникален идентификатор, определен за лицата при абониране или регистриране за услугата интернет достъп или за интернет електронна съобщителна услуга.

§ 1а. (1) (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишен текст на § 2 - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г.) Член 334б въвежда разпоредбите на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 г. относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 09.04.2010 г.) Член 334б осигурява прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 г. относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, изменен с Регламент (ЕО) № 544/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Законът за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 88 от 2003 г.; изм., бр. 19, 77, 88, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 29, 34, 51, 59 и 82 от 2006 г.) се отменя.

§ 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, които предоставят услугата "радио- и телевизионно разпространение" чрез кабелни и сателитни електронни съобщителни мрежи, разпространяват безвъзмездно в реално време националните и регионалните програми на Българската национална телевизия и Българското национално радио до преразглеждане на задълженията по реда на ал. 7.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

(4) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятия, получили разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, разпространяващи програмите на Българското национално радио и Българската национална телевизия, се задължават да осигурят разпространението на тези програми въз основа на договори при цени, покриващи необходимите разходи за тази дейност, при печалба, която би получило несвързано лице при упражняване на същата дейност.

(5) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При непостигане на съгласие за цените по ал. 4 между предприятията и Българското национално радио и Българската национална телевизия цените се определят от Комисията за регулиране на съобщенията.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) С цел гарантиране разпространението на обществените радио- и телевизионни програми предприятието, придобило от Българската телекомуникационна компания необходимите съоръжения и инфраструктура, осигуряващи наземното аналогово радиоразпръскване и пренос на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио, се задължава да разпространява тези програми качествено въз основа на договор при цени, покриващи необходимите разходи за тази дейност при печалба, която би получило несвързано лице при упражняване на същата дейност. При последващо прехвърляне на съоръженията и инфраструктурата, осигуряващи наземното аналогово радиоразпръскване и пренос на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио, задължението за разпространяване преминава към предприятието, придобило съответната инфраструктура.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията преразглежда наложените на предприятията задължения за пренос на радио- и телевизионни програми по реда на този закон и на Закона за радиото и телевизията в срок до 25 май 2013 г.

§ 4. (1) Законът за радиото и телевизията се привежда в съответствие с този закон в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.)

§ 5. (1) (Предишен текст на § 5 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешения за индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за аналогово наземно телевизионно разпръскване, се издават до 31 декември 2008 г. за максимален срок до 31 декември 2012 г.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) До издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват по реда на този закон Комисията за регулиране на съобщенията може да издава на регистрирани по реда на Закона за радиото и телевизията телевизионни оператори разрешения за ползване на свободен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, който не е предоставен по реда на § 9а от преходните и заключителните разпоредби на Закона за радиото и телевизията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешенията по ал. 2 се издават по ред, определен в правила, приети от Комисията за регулиране на съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешението по ал. 2 се издава след получаване на положително становище от Съвета за електронни медии.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешенията по ал. 2 може да се прекратят, когато ползваният от предприятията индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифрова електронна съобщителна мрежа.

§ 5а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Обявена за противоконституционна в частта "една" и "едно" с РКС № 3 от 2009 г. - ДВ, бр. 45 от 2009 г.) В рамките на една процедура по чл. 48, ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията определя едно предприятие, на което издава разрешение за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват съобразно предвиденото за Първия етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(2) Едновременно с процедурата по ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията при спазване изискванията на този закон и на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват съобразно предвиденото в рамките на Втория етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(3) Предприятията, на които се издават разрешенията по ал. 1 и 2, не могат да бъдат свързани лица по смисъла на Търговския закон.

§ 5б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) В едномесечен срок от приключване на процедурата по § 5а, ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията последователно открива конкурси за издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с регионален обхват съобразно предвиденото за Първия етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(2) В рамките на конкурса по ал. 1 за един регион се издава едно разрешение на едно предприятие за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване за съответния регион.

§ 5в. (1) (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишен текст на § 5в - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Издадените от Комисията за регулиране на съобщенията разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, чрез използване на налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се прекратяват, когато ползваният от предприятията индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифрова електронна съобщителна мрежа съобразно издадено от Комисията за регулиране на съобщенията разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален и/или регионален обхват.

(2) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Телевизионните програми, създадени за разпространение от телевизионни оператори, които притежават разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно аналогово радиоразпръскване на телевизионни сигнали с национален обхват, издадени от Комисията за регулиране на съобщенията, чийто срок изтича след 2010 г., се разпространяват едновременно чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване и за наземно цифрово радиоразпръскване.

(3) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Аналоговото разпространение се преустановява едновременно за всички програми по ал. 2, когато покритието по население на електронната съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване достигне покритието по население, осигурено чрез електронната съобщителна мрежа за наземно аналогово радиоразпръскване.

§ 5г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) В срок до 1 март 2009 г. се приема закон, който осигурява необходимия индивидуално определен ограничен ресурс за разпространение на обществените радио- и телевизионни програми на Българската национална телевизия и Българското национално радио.

(2) В закона по ал. 1 се определят условията за гарантиране на обществения характер на Българската национална телевизия и Българското национално радио.

§ 6. (1) Задължението по чл. 134, ал. 1, т. 1 и 2 за фиксирани мрежи се прилага от 1 януари 2009 г., а по чл. 134, ал. 1, т. 3 за мобилни мрежи - от 1 януари 2007 г.

(2) Разпоредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 не се прилага за аналогови телефонни постове.

§ 7. Наложените по реда на отменения Закон за далекосъобщенията задължения на операторите със значително въздействие върху пазара, свързани с достъп и взаимно свързване, съвместно разполагане и съвместно ползване на помещения и съоръжения, специфичен достъп, достъп до абонатните линии, избор на оператор на преноса, предоставянето на линии под наем и на универсална далекосъобщителна услуга, се запазват до влизане в сила на решенията на комисията, с които се налагат специфични задължения на предприятия, определени за такива със значително въздействие върху съответния пазар по реда на този закон.

§ 8. Членовете на Комисията за регулиране на съобщенията към датата на влизане в сила на този закон довършват мандата си.

§ 9. (1) Операторите, които към влизането в сила на този закон извършват далекосъобщителна дейност въз основа на индивидуална лицензия или регистрация по обща лицензия, а този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с подаване на уведомление, се вписват служебно в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 от комисията в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Лицата по ал. 1 осъществяват електронни съобщения до вписването им в регистъра въз основа на издадената им индивидуална лицензия или при спазване на условията на общата лицензия, по която са регистрирани.

(3) На операторите, които към влизането в сила на този закон извършват далекосъобщителна дейност въз основа на индивидуална лицензия, а този закон определя, че осъществяваните от тях електронни съобщения са свързани с издаване на разрешение, комисията служебно издава съответното разрешение в 6-месечен срок от влизането му в сила. До издаване на разрешението електронните съобщения се осъществяват въз основа на издадените им индивидуални лицензии.

(4) В случай на постъпило искане до комисията в 6-месечния срок по ал. 1 и 3 за предоставяне на допълнителен ограничен ресурс или за изменение на индивидуалната лицензия по отношение на предоставения индивидуално определен ограничен ресурс комисията се произнася по искането по реда и в сроковете, предвидени в този закон, освен в случаите, когато за предоставянето на индивидуално определен ограничен ресурс се изисква провеждане на състезателна процедура.

(5) Годишните такси, дължими по индивидуалните лицензии по ал. 1 и 3, се заплащат в размера и сроковете, определени в съответните индивидуални лицензии, до прекратяване на действието им, съобразно периода, през който дейността е била осъществявана въз основа на тях.

(6) Годишна административна такса за контрол по чл. 139, ал. 2, т. 1 се дължи от вписването в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1, а годишна такса за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по чл. 140, ал. 1 се заплаща пропорционално на периода за ползването му в съответствие с издаденото разрешение.

§ 10. Операторите, които са извършвали далекосъобщения свободно при условията на отменения Закон за далекосъобщенията и за които този закон изисква да извършват електронни съобщения след подаване на уведомление, са длъжни да изпратят уведомление по чл. 66 до комисията в срок до три месеца от влизането в сила на закона.

§ 11. (1) Започналите процедури по издаване на индивидуална лицензия, когато ресурсът е ограничен и този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с издаване

на разрешение, се довършват в съответствие с разпоредбите на този закон, като подадените заявления за издаване на индивидуални лицензии се смятат за заявления по смисъла на чл. 83.

(2) В срок до 30 дни от влизането в сила на закона заявителите привеждат заявленията си в съответствие с изискванията на чл. 83.

(3) В случаите по ал. 1 такса по чл. 139, ал. 2, т. 4 не се дължи.

§ 12. (1) Подадените заявления за регистриране по обща лицензия, когато този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с подаване на уведомление, се смятат за уведомления по смисъла на чл. 66.

(2) В срок до 30 дни от влизането в сила на закона заявителите привеждат уведомленията си в съответствие с изискванията на чл. 66.

§ 13. Разпоредбите от глава седемнадесета се прилагат и по отношение на електронната съобщителна инфраструктура, изградена преди влизането в сила на този закон.

§ 14. В Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2007 г. (ДВ, бр. 105 от 2006 г.) в приложение № 1 на ред с пореден номер 59, в колона "Наименование на икономическа дейност" и в приложение № 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 15. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г.; изм., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 34 и 111 от 2001 г., бр. 52 и 70 от 2004 г., бр. 88 и 102 от 2005 г., бр. 30, 36, 37, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 от 2007 г.) се създава чл. 16е:

"Чл. 16е. Министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от въздушната подвижна радиослужба и въздушната подвижна спътникова радиослужба, издава разрешения за използване на радиостанции на въздухоплавателни обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация и въздушна радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на въздухоплавателни обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения."

§ 16. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 5, т. 1, буква "а" думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

2. В чл. 21:

а) в ал. 3, т. 2, буква "з" думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

б) в ал. 4 думите "доставка на далекосъобщителни" се заменят с "предоставяне на електронни съобщителни".

3. В § 1 от допълнителната разпоредба т. 13 се изменя така:

"13. "Електронни съобщителни услуги" са електронни съобщителни услуги по смисъла на Закона за електронните съобщения. Електронните съобщителни услуги включват и прехвърляне или отстъпване на правото да се използва капацитетът за пренасяне, излъчване, предаване или приемане или предоставянето на достъп до глобални информационни мрежи."

§ 17. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ДВ, бр. 102 от 2006 г.) в чл. 3, ал. 2, т. 11 навсякъде думите "далекосъобщителни оператори" се заменят с

"предприятия, осъществяващи електронни съобщения".

§ 18. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 38 от 2001 г. - Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г.) в § 1 от допълнителните разпоредби думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

§ 19. В Закона за електронната търговия (обн., ДВ, бр. 51 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 1, ал. 4, т. 2 думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

2. В чл. 13 навсякъде думите "далекосъобщителна" и "далекосъобщителната" се заменят с "електронна съобщителна".

3. В чл. 15 думата "далекосъобщителна" се заменя с "електронна съобщителна".

§ 20. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 50, ал. 1 т. 2 се изменя така:

"2. сключени с предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени телефонни апарати;".

2. В чл. 169, ал. 1, т. 3 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 21. В Закона за защита при бедствия (ДВ, бр. 102 от 2006 г.) в чл. 30, ал. 2 думите "Далекосъобщителните оператори" се заменят с "Предприятията, осъществяващи електронни съобщения".

§ 22. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 36 от 2006 г.; изм., бр. 53, 65 и 105 от 2006 г.) в § 1, т. 13 от допълнителната разпоредба думата "далекосъобщителната" се заменя с "електронната съобщителна".

§ 23. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11 и 31 от 2007 г.) в чл. 112, т. 6 думите "лицензираните далекосъобщителни оператори" се заменят с "предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги".

§ 24. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г., бр. 45 от 2005 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г., изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите "упълномощен оператор за далекосъобщения" се заменят с "упълномощено предприятие, осъществяващо електронни съобщения";

б) в ал. 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

2. Създава се чл. 60б:

"Чл. 60б. Министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от Световната морска система за бедствия и безопасност на морската подвижна радиослужба и морската подвижна-спътникова радиослужба, на оператори на радиостанции на плавателни съдове по вътрешните водни пътища, издава разрешения за използване на радиостанции и радиолокационни станции на плаващи обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите морска

подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на плаващи обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения."

§ 25. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) в приложението т. 39 "Далекосъобщителни дейности" се заличава.

§ 26. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) в чл. 85, ал. 1 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 27. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) в чл. 49а се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думите "пощенската и далекосъобщителните" се заменят с "пощенските и електронните съобщителни", а след думата "сили" се добавя "и".

2. В т. 2 думата "далекосъобщителните" се заменя с "електронните съобщителни".

3. В т. 3 след думите "поддържането на" се добавя "специални обекти с отбранително предназначение и инсталираните мощности за военно време в Националната държавна мрежа за сигурност и отбрана за нуждите на отбраната", а текстът до края се заличава.

§ 28. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 34, 37 и 86 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, т. 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В чл. 64, ал. 2 думите "осъществяване правомощията й по чл. 15, т. 4 от Закона за далекосъобщенията" се заменят с "проекти по чл. 20, ал. 1, т. 1, 6, 9 и 11 от Закона за електронните съобщения".

§ 29. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г., бр. 60 от 1999 г. - Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г., изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 от 2007 г.) в чл. 44 се създават ал. 3 - 5:

"(3) Българската национална телевизия и Българското национално радио осигуряват излъчването на националните си програми посредством спътник/спътници върху покритието на териториите на Европа и други континенти, на които има граждани с български произход по данни на Агенцията за българите в чужбина и чрез собствени изследвания.

(4) Средствата за изпълнение на дейностите по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет.

(5) Българската национална телевизия и Българското национално радио предоставят безвъзмездно националните и регионалните си програми на предприятия, осъществяващи електронни съобщения чрез кабелни електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, както и за спътниково и наземно цифрово радиоразпръскване."

§ 30. В Закона за техническите изисквания към продуктите (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 93 от 2002 г., бр. 18 и 107 от 2003 г., бр. 45, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 62 и 76 от 2006 г.) в чл. 27 се създава ал. 5:

"(5) За крайните електронни съобщителни устройства и радиосъоръжения надзорът на пазара се

осъществява от Комисията за регулиране на съобщенията съвместно с председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор."

§ 31. В Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ДВ, бр. 106 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 13, ал. 1, т. 9 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

2. В приложението на ред 28, колона първа думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

§ 32. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 70, ал. 4 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В част първа, глава четвърта в наименованието на раздел VI думата "Далекосъобщителни" се заменя с "Електронни съобщителни".

3. В чл. 93:

а) в ал. 1 и 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

б) в ал. 3 думата "далекосъобщителната" се заменя с "електронната съобщителна".

4. В чл. 94 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

5. В чл. 108, ал. 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

6. В чл. 137, ал. 1:

а) в т. 1, буква "б" думата "далекосъобщителните" се заличава;

б) в т. 2, буква "б" думата "далекосъобщителните" се заличава;

в) в т. 3:

аа) в буква "б" думата "кабелни" се заличава;

бб) създава се буква "з":

"з) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изграждани от магистрален тип на национално ниво;"

г) в т. 4 се създава буква "ж":

"ж) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изграждани в урбанизирани територии с високо и средно застрояване;"

д) в т. 5 се създава буква "д":

"д) "електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изграждани в урбанизирани територии с ниско застрояване;".

7. В чл. 205, т. 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

8. В § 5 от допълнителните разпоредби в т. 31 думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

§ 33. В Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 17, 30 и 102 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27:

а) в ал. 2 думите "далекосъобщителните оператори" се заменят с "предприятията, осъществяващи електронни съобщения", а думите "обособените информационни мрежи" се заменят с "информационните мрежи за собствени нужди";

б) в ал. 3 думите "Далекосъобщителните оператори" се заменят с "Предприятията, осъществяващи електронни съобщения", а думите "далекосъобщителни услуги" се заменят с "електронни съобщителни услуги";

в) в ал. 5 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В чл. 64, ал. 1 думите "далекосъобщителните мрежи за осигуряване на необходимите съобщителни връзки" се заменят с "предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за действие".

§ 34. (1) Актовете по прилагането на този закон се приемат в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите актове, издадени на основание отменения Закон за далекосъобщенията, се

прилагат, доколкото не противоречат на този закон.

(3) Подзаконовите актове, приети на основание чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 27, т. 15 и чл. 28, ал. 1, т. 11; чл. 140, ал. 1 и чл. 209, ал. 2 от отменения Закон за далекосъобщенията, се отменят от Министерския съвет в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(4) Методиката по чл. 150, ал. 2 се приема от Министерския съвет в тримесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

(5) Документите и информацията по чл. 153 се представят на комисията в едномесечен срок от приемането на методиката по ал. 4.

(6) Проектите на решения, съдържащи анализи на съответни пазари съгласно методиката по ал. 4, се публикуват за обществено обсъждане в тримесечен срок от изтичането на срока по ал. 3.

(7) Инструкцията по чл. 311, ал. 4 се издава в едномесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 10 май 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

(ОБН. - ДВ, БР. 109 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 44. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2009 Г.)

§ 79. Председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за регулиране на съобщенията запазват правата си до изтичане на мандата по чл. 22, ал. 3, 4 и 5.

§ 80. (1) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се задължават от 1 януари 2010 г. да събират данни, необходими за идентифициране на потребител на предплатени услуги по чл. 251а, ал. 1, т. 1 и ал. 5, т. 2.

(2) За потребителите на предплатени услуги преди 1 януари 2010 г. данните по ал. 1, необходими за идентифицирането им, се събират по ред и правила, приети от Комисията за регулиране на съобщенията до 30 септември 2009 г.

§ 81. Предприятията, предоставящи мобилни обществени телефонни услуги, определят местоположението на крайните потребители, повикващи телефонен номер 112, с точност до 100 м в населените места и с точност до 1 км извън населените места, съобразно сроковете и правилата за разпределение на разходите, определени в приложимото европейско право.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

§ 46. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНОТО РАДИОРАЗПРЪСКВАНЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 37 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 19.05.2009 Г.)

§ 7. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира, а президентът на републиката назначава новите членове на Комисията за регулиране на съобщенията по § 6, т. 1, букви "б" и "в". Решението на Народното събрание и указът на президента влизат в сила едновременно на 1 юли 2009 г.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 6, т. 1, която влиза в сила от 1 юли 2009 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТУРИЗМА

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 16.10.2009 Г.)

§ 59. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 89 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 10.11.2009 Г.)

§ 6. В останалите текстове на закона думите:

1. "председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения" и "председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията".
2. "Държавната агенция за информационни технологии и съобщения" се заменят с "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".
3. "Министерството на транспорта" и "министъра на транспорта" се заменят съответно с "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 89 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 10.11.2009 Г.)

§ 7. Издадените до влизането в сила на този закон подзаконови нормативни актове запазват действието си, доколкото не му противоречат.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 93 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 25.12.2009 Г.)

§ 100. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник" с

изключение на § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 и 91, които влизат в сила от деня на обнародването му.

Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 10.05.2010 Г.)

§ 10. Този закон въвежда изискванията на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ
(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 10.05.2010 Г.)

§ 11. Списъците по чл. 250г, ал. 2 се предоставят на Комисията за регулиране на съобщенията в срок до 10 май 2010 г.

§ 12. Законът влиза в сила от 10 май 2010 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ
(ОБН. - ДВ, БР. 27 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 09.04.2010 Г.)

§ 6. В 15-дневен срок от влизането в сила на този закон Народното събрание освобождава последните трима избрани членове на комисията от квотата на Народното събрание и президентът на републиката освобождава единия от двамата назначени от него членове на комисията.

§ 7. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 97 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 10.12.2010 Г.)

§ 35. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г. и бр. 12, 17 и 27 от 2010 г.) навсякъде думите "Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси" се заменят със "Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси".

. . . . . .

§ 61. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 11 относно чл. 22а – 22д, който влиза в сила от 1 януари 2011 г.;

2. параграфи 7, 8, 9, § 11 относно чл. 22е – 22и и § 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 и 23, които влизат в сила от 1 април 2011 г.

Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2011 Г.)

§ 207. Този закон въвежда изискванията на Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ, L 337/37 от 18 декември 2009 г.), на Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (ОВ, L 337/11 от 18 декември 2009 г.) и на Директива 2009/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за изменение на Директива 87/372/ЕИО на Съвета за честотните ленти, които ще бъдат запазени за координираното въвеждане на обществени общоевропейски наземни клетъчни цифрови мобилни комуникации в Общността (ОВ, L 274/25 от 20 октомври 2009 г.).

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2011 Г.)

§ 208. (1) Разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, издадени по досегашния ред, се привеждат в съответствие с изискванията по глава пета до 7 месеца след обнародването на този закон в "Държавен вестник".

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде удължен с до 9 месеца, когато прилагането на ал. 1 води до намаляване на правата по издадените разрешения и при условие че това не засяга правата на други предприятия. Комисията уведомява Европейската комисия за удължаването на срока и посочва причините за това.

§ 209. (1) Предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, преди влизането в сила на този закон и разрешението е валидно за срок не по-малко от 5 години от датата на издаването на разрешението, на което са наложени ограничения, може да подаде искане до комисията за преразглеждането им в съответствие с чл. 130, ал. 2 - 4.

(2) Преди да приеме своето решение по ал. 1, комисията уведомява предприятието, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за преразглеждането на ограниченията, като посочва обхвата на правото след преразглеждането и дава 30-дневен срок на предприятието да оттегли искането си.

(3) Когато предприятието оттегли искането, правото за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, остава непроменено до изтичане на срока на неговата валидност, но не повече от 5 години от влизането в сила на този закон.

(4) След изтичане на 5-годишния срок по ал. 1 комисията привежда в съответствие с чл. 130, ал. 2 - 4 общите изисквания и издадените разрешения за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

(5) От 1 септември 2013 г. наземното аналогово телевизионно радиоразпръскване на територията на Република България се преустановява.

(6) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема план за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България.

(7) Планът по ал. 6 включва етапите, сроковете и условията за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T).

(8) В плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България се предвижда комплекс от мерки за подпомагане на лица със специфични социални потребности за осигуряване на устройства, позволяващи достъп до радио- и телевизионни програми.

Кръгът на лицата се определя въз основа на критерии, посочени в плана.

(9) Компетентните държавни органи съвместно с предприятието по § 5а, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби в тримесечен срок от приемането на плана по ал. 6 започват необходимите действия и процедури по информиране на населението относно въвеждането на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България. Осъществяването на мерките по информиране на населението продължава за срок най-малко до 30 ноември 2013 г.

(10) В срока по ал. 5 комисията при спазване на изискванията на глава пета открива процедура по чл. 48, ал. 1 за избор на предприятие, на което да се издаде разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване с национален обхват.

§ 210. Задълженията за предоставяне на услугата "избор на оператор", наложени на предприятие със значително въздействие на пазарите на дребно, се запазват до влизане в сила на решение на комисията, с което се продължава, изменя или отменя съответното задължение.

§ 211. Предприятията, предоставящи свързване към обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществени електронни съобщителни услуги, привеждат общите си условия на договора с крайните потребители в съответствие с изискванията на глава четиринадесета в срок до два месеца от деня на влизане в сила на този закон.

§ 212. За сключените към деня на влизане в сила на този закон договори по реда на глава четиринадесета се прилагат разпоредбите на чл. 229а.

§ 213. Образуваните до влизането в сила на този закон административнонаказателни производства за нарушения на изискванията на чл. 286 се довършват по досегашния ред.

§ 214. (1) Комисията довършва процедурата, проведена по реда, определен в правилата по § 5, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби, като издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, който е бил обявен за свободен, но не е бил предоставен по реда, определен в правилата. Комисията издава разрешението на кандидата, който е имал правото да го получи поради най-добри показатели от всички лица, подали заявление за издаване на разрешение за същия ограничен ресурс.

(2) Комисията издава разрешението по ал. 1 в едномесечен срок от влизането в сила на този закон със срок за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, не по-дълъг от срока, за който са издадени разрешенията на основание § 5, ал. 2 и 3 от преходните и заключителните разпоредби.

. . . . . .

§ 220. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ СЛУЖИТЕЛ

(ОБН. - ДВ, БР. 38 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2012 Г.)

§ 84. (В сила от 18.05.2012 г.) В срок до един месец от обнародването на този закон в "Държавен вестник":

1. Министерският съвет привежда Класификатора на длъжностите в администрацията в съответствие с този закон;

2. компетентните органи привеждат устройствените актове на съответната администрация в съответствие с този закон.

§ 85. (1) Правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

(2) С акта за назначаването на държавния служител се:

1. присъжда определения в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят притежава по-висок ранг;

2. определя индивидуална основна месечна заплата.

(3) Допълнително необходимите средства за осигурителни вноски на лицата по ал. 2 се осигуряват в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и осигурителни вноски по бюджетите на съответните разпоредители с бюджетни кредити.

(4) Министерският съвет да извърши необходимите промени по извънбюджетната сметка на Държавен фонд "Земеделие", произтичащи от този закон.

(5) Органите на управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса да извършат необходимите промени по съответните бюджети, произтичащи от този закон.

(6) Неизползваните отпуски по трудовите правоотношения се запазват и не се компенсират с парични обезщетения.

§ 86. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон индивидуалната основна месечна заплата на служителя се определя така, че същата, намалена с дължимия данък и задължителните осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, да не е по-ниска от получаваната до този момент брутна месечна заплата, намалена с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, и дължимия данък.

(2) В брутната заплата по ал. 1 се включват:

1. основната месечна заплата или основното месечно възнаграждение;

2. допълнителни възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащата се основна месечна заплата или основно месечно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

§ 87. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г. с изключение на § 84, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 44 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2012 Г.)

§ 54. (1) Създадената с този закон Главна дирекция "Национална полиция" е правоприемник на активите, пасивите, правата и задълженията на Главна дирекция "Криминална полиция" и на Главна дирекция "Охранителна полиция".

(2) Процесуалното представителство по висящи спорове на Главна дирекция "Криминална полиция" и Главна дирекция "Охранителна полиция" се осъществява от директора на Главна дирекция "Национална полиция".

§ 55. С влизането в сила на този закон заварените служебни и трудови правоотношения на държавните служители и лицата, работещи по трудово правоотношение в Главна дирекция "Криминална

полиция" и в Главна дирекция "Охранителна полиция", се преобразуват съответно в служебни и трудови правоотношения на държавни служители и на лица, работещи по трудово правоотношение в Главна дирекция "Национална полиция".

§ 56. Издадените подзаконови нормативни актове преди влизането в сила на този закон се прилагат до издаването на съответните нови актове, доколкото не му противоречат.

§ 57. Стажът, придобит по Закона за държавния служител и по Кодекса на труда от служителите по § 64 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ДВ, бр. 93 от 2009 г.), се зачита за работа при един и същ работодател, съответно орган по назначаване.

. . . . . .

§ 70. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 26.11.2012 Г.)

§ 149. Законът влиза в сила в 30-дневен срок от обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 16, § 35, т. 2 и § 39, които влизат в сила от 1 януари 2016 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНИТЕ ФИНАНСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 15 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2014 Г.)

§ 123. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 115, който влиза в сила от 1 януари 2013 г., и § 18, § 114, § 120, § 121 и § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

(ОБН. - ДВ, БР. 52 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 14.06.2013 Г.)

§ 27. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 66 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 26.07.2013 Г.)

§ 73. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28 и 52 от 2013 г.) се правят следните изменения:

. . . . . .

2. В останалите текстове на закона думите "министъра на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "министъра на инвестиционното проектиране" и "Министерството на инвестиционното

проектиране".

. . . . . .

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА СПЕЦИАЛНИТЕ РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА

(ОБН. - ДВ, БР. 70 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 09.08.2013 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 111 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 31.12.2013 Г.)

§ 42. (Изм. - ДВ, бр. 111 от 2013 г., в сила от 31.12.2013 г.) Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1 и 15, които влизат в сила от 1 януари 2015 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 11 ОТ 2014 Г., В СИЛА ОТ 07.02.2014 Г.)

§ 7. Започнатите към датата на влизане в сила на този закон производства по удължаване на срока на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за мрежи за широколентов безжичен достъп (BWA), мрежи за неподвижен безжичен достъп (FWA), обществени мобилни наземни мрежи и наземни мрежи, позволяващи предоставяне на електронни съобщителни услуги, се довършват по реда на този закон, като се заплаща еднократна такса по чл. 143, ал. 2, изречение второ.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 5, който влиза в сила два месеца след обнародването му.

Релевантни актове от Европейското законодателство

ДИРЕКТИВА 2002/77/ЕО НА КОМИСИЯТА от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги

ДИРЕКТИВА 2002/58/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации

ДИРЕКТИВА 2002/22/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги

ДИРЕКТИВА 2002/21/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги

ДИРЕКТИВА 2002/20/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги ("Директива за разрешение")

ДИРЕКТИВА 2002/19/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 1999/64/ЕО от 23.06.1999 година за отмяна на Директива 90/388/ЕИО за гарантиране на статут на отделни юридически лица на телекомуникационни и кабелни телевизионни мрежи, притежавани от единствен оператор. (текст отнасящ се за ЕИП)

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТ 98/10/ЕС от 26 февруари 1998 година за прилагане на подхода на отворената мрежа (ONP) за гласова телефония и за универсалните услуги в далекосъобщенията при конкурентна среда (Директива за гласовата телефония)

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 97/66/ЕО от 15 декември 1997

година относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор

ДИРЕКТИВА 97/33/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 30 юни 1997 година за взаимно свързване в далекосъобщенията с цел осигуряване на всеобщо предлагана услуга и възможност за взаимно опериране чрез прилагане на принципите на предоставяне на отворени мрежи

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 96/19/ЕО от 13.03.1996 година за отмяна на Директива 90/388/ЕИО отнасяща се до въвеждането на пълна конкуренция на телекомуникационните пазари

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 96/2/ЕО от 16.01.1996 година за отмяна на Директива 90/388/ЕИО отнасяща се до мобилни и персонални комуникации

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 95/51/ЕЕС от 18 октомври 1995 година изменяща Директива 90/388/ЕЕС относно отменянето на ограниченията за използване на кабелни телевизионни мрежи за предоставянето на вече либерализирани телекомуникационни услуги

ДИРЕКТИВА 94/46/ЕО НА КОМИСИЯТА от 13 октомври 1994 година за отменяне на Директива 88/301/ЕИО и Директива 90/388/ЕИО, по-специално що се отнася до спътниковите комуникации

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА от 28 юни 1990 година относно конкуренцията на пазарите за телекомуникационни услуги 90/388/ЕИО

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2887/2000 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 18 декември 2000 година относно отделен достъп до локален контур

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 24 юли 2003 година относно минималния пакет от линии под наем с хармонизирани характеристики и свързаните с тях стандарти по член 18 на Директивата за универсалната услуга

РЕШЕНИЕ № 676/2002/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно регулаторната рамка за политиката в Европейската общност в областта на радиочестотния спектър